

- Længsel
- Lyden og dens betydning
- Drivhuseffekt?

FORUM FOR KOSMOLOGISK INFORMATION

NUMMER 3 - SEPTEMBER 2006 - 24. ÅRGANG

Tidsskrift for åndsvidenskab

Frihed

I de sidste århundreder af menneskehedens historie har begrebet “frihed” spillet en større og større rolle. Store menneskemasser har forsøgt at tilkæmpe sig frihed gennem revolutioner og oprør. Tyranner er blevet styrtet, og blodige borgerkrige er udkæmpet. Man har forlangt “frihed, lighed og broderskab”, og større friheder og en vis lighed er da også opnået på nogle områder i mange lande, men broderskabet er det så som så med både mellem lande indbyrdes og i de enkelte landes befolkninger.

Misundelse, nag, brødnid og magtbegær flourer stadig mellem stater og mellem de enkelte mennesker. Derfor er det i virkeligheden heller ikke megen frihed eller lighed, der findes blandt de jordiske mennesker, de er i høj grad fængslet og bundet på mange felter. Frihed, lighed og broderskab er nemlig ikke blot tre begreber, de er i virkeligheden tre sider af det samme begreb, og derfor vil der aldrig blive en virkelig menneskelig frigørelse på jorden, førend frihed og lighed er baseret på et virkeligt broderskab.

Vejen til frihed, lighed og broderskab går kun gennem den form for tænkning og væremåde, som Kristus omtalte med ordene: “Elsk Gud over alle ting og din næste som dig selv.”

“Det er religionen, som skal frelse og befri verden”, siger nogle mennesker. Men det er ikke rigtigt. Det er tænkning og væremåde, der skal det. Hvis religion i sig selv havde kunnet “frelse verden”, så måtte den for længst være blevet frelst af de store verdensreligioner, hvis lære om kærlighed til Gud og medmennesker er blevet prædikeret gennem mange årtusinder.

Religionen har ikke kunnet forhindre krig og atombomber, vredeseksplosioner, hævnakter og magtkamp, som flourer den dag i dag og vil gøre det også i fremtiden, indtil menneskene er blevet så kloge af deres erfaringer gennem mange liv, at de ikke mere kan nænne at gøre andre fortræd. Hvert eneste menneske vil nødvendigvis gennem sin skæbne i dette og kommende liv gøre de erfaringer, der vil give dem evne til at beherske både den fysiske og åndelige materie i overensstemmelse med livets love.

Men visse udskejelser må erfares, og det er menneskene i fuld gang med i øjeblikket. En ny verden er ved at fødes, og det er denne nye verdens fødselsveer, menneskene oplever. Det er den store frigørelse, menneskeheden er på vej imod, og de bånd, der binder og hindrer frigørelsen, er de enkelte jordmenneskers egoistiske vaner og deres uvidenhed. Efterhånden som skæbneerfaringerne trænger ind i den enkeltes sind, vil dette åbne sig i længsel efter ny viden, som befrier mennesket fra mentale fængsler og fører det frem til mental suverænitæt.

(Martinus i artiklen “Den store frigørelse”, Kosmos 1967)

Indhold

3	<i>Martinus:</i> Længsel	27	<i>Lisa von Schmalensee:</i> Visdommens paradoks
7	<i>Ruth Olsen:</i> Fænomenet lyd og dets betydning	29	<i>Gunder Frederiksenn:</i> Den seksuelle polforvandling
11	<i>Gunder Frederiksen:</i> Drivhuseffekt eller solaktivitet	30	<i>Torben U. Andersen:</i> Gral
14	<i>Joy Persson:</i> Kan Gud håndtere det 21. århundrede	32	<i>Ruth Olsen:</i> Overtoner under huden
16	<i>Alex Riel:</i> Den nye kvantebevidsthed	33	Dialog
19	<i>Krishnamurti:</i> Om fornyelse	34	<i>Emil Tashi Helmo:</i> Dalai Lama
20	<i>Walter Russell:</i> The universal one	37	<i>Ruth Olsen:</i> Max Heindel - en dansk mystiker
24	<i>Ruth Olsen:</i> Damanhur	37	<i>Mogens Møller:</i> Slangen i gammel og ny belysning
26	Om bøger:	41	Hvordan blev du guidet til at læse Martinus?
26	<i>Steen Jørgensen:</i> Sund skepsis	44	Kort fortalt
		51	Møder

Den Ny VerdensImpuls nr. 3/2006

Red.: Ruth Olsen, Klintvej 104, 4500 Nykøbing Sjælland, tlf. 59 30 52 72,

E-mail: kosmo-info@olsen.mail.dk

www.nyimpuls.dk

og

Gunder Frederiksen, Klintvej 85, 4500 Nykøbing Sjælland, tlf. 59 30 36 51

E-mail: gufr@it.dk

Layout: Tina Raahage

Tryk: Idé og Tryk ApS, 5620 Glamsbjerg

ISSN 0904-0633

ABONNEMENTSPRIS

180 kr pr. år (4 numre),
dog Sverige og Norge **200 kr**, portofrit tilsendt.
Dansk giro: 925 4242 - Norsk giro: 7877 08
07521 - Svensk giro: 39 27 16-7

**Bladet udkommer medio marts, juni,
september og december**

LØSSALG

40 kr stk plus porto, i alt 50 kr

ARTIKLER og andet stof til næste nr. bedes
fremsendt **senest 1. november 2006**
Artikelforfattere står selv inde for deres artikels
indhold, der ikke nødvendigvis deles af redak-
tionen.

KOSMOLOGISK INFORMATION

er et bogforlag med speciale i sekundærlitteratur i relation
til Martinus' verdensbillede.

Få bogliste tilsendt! Forlags- og redaktionsadresse:
Kosmologisk Information,
Klintvej 104, 4500 Nykøbing Sjælland.
Tlf 59 30 52 72 (bedst hverdage ml kl 9-11)

E-mail: kosmo-info@olsen.mail.dk
www.nyimpuls.dk

Forside:
Årets tema - Korncirkler

Wiltshire 30. juni 2006

Det var den sommer ...

- som blev lidt varmere, end vi plejer at få
dem her på vore breddegrader. Det skulle
ifølge Russell være helt efter planen, altså
de universelle udviklingsmekanismer. Jor-
den vil efterhånden blive lidt varmere ved
polerne og lidt køligere ved ækvator!
Forklaringen vil fremgå, efterhånden som
Russells bog "The universal One" bringes
oversat her i bladet. I dette nummer er jeg
begyndt med de første kapitler, og resten
følger i kommende numre lidt efter lidt.

Jeg har fået nogle bemærkninger om, at
Gunder og jeg "fylder meget" i bladene.
Årsagen er den enkle, at vi får meget lidt
spirituelt stof tilsendt. Det er hermed ef-
terlyst! Lige nu efterlyser jeg især nogle
beskrivelser af, hvordan vi "tilfældigvis"
güdes til Martinus' værker, eller hvor-
dan man eventuelt har mødt Martinus i
drømme.

De første bidrag til en sådan serie findes
her i dette blad.

Nu er der lavet en film med mennesker, der
har mødt Martinus, mens han var i en fy-
sisk krop. Men vi kan jo stadig møde ham
- dog nu altså kun i drømme.

Med kærlig hilsen
Ruth

Længsel

af Martinus

Sult- og mættelsesprincippet

De drivende kræfter bag al livsoplevelse er begær, ønsker og længsler. Uden begær ville den tilværelsesform, som i dag præger menneskeheden, aldrig kunne være opstået, og ligeledes ville der ikke være nogen fremtid for menneskene, hvis ikke deres bevidsthed var opfyldt af ønsker og længsler. At ethvert normalt, naturligt ønske bliver opfyldt, tror menneskene ganske vist ikke, fordi de ikke kender livets love og ikke ved, at ethvert ønske forårsager et kredsløb, der har sin begyndelse i en længsel efter et eller andet og ikke standser, før denne længsel er blevet tilfredsstillt.

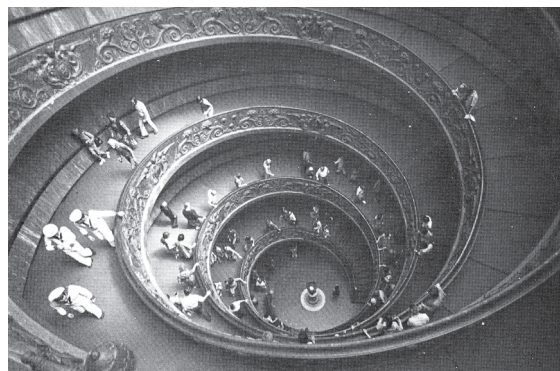
De kender det dog fra deres forhold til føden, de bliver sultne efter mad, og dette begær bliver tilfredsstillt ved, at de får noget at spise. De bliver mætte, ja, måske til tider så overmætte, at de ligefrem nærer væmmelse mod det, de tidligere længtes så stærkt efter. Sult og mættelse er imidlertid ikke blot noget, der har med den fysiske føde at gøre. Alle former for begær, ønsker og længsler er i princippet nøjagtig det samme. Ligesom sulten efter mad ikke kan standses, før den på en eller anden måde bliver tilfredsstillt, således gør det samme sig gældende med alle de øvrige former for begær, længsler og ønsker inden for vort bevidsthedsliv.

Ønskernes kredsløb

Mange mennesker vil protestere mod en sådan tankegang med den motivering, at de har mange ønsker og længsler, de aldrig har fået opfyldt. De er skuffede og føler sig måske endda bedraget af livet, fordi de nu er blevet gamle, uden at deres ønsker er gået i opfyldelse. At mennesker kan blive gamle, uden at deres længsler og ønsker går i opfyldelse, passer jo tilsyneladende heller ikke med den tanke, at alle ønsker og længsler skal blive opfyldt. Men det er kun tilsyneladende, at det er sådan.

Det er fordi, menneskene endnu kun ser deres liv i et lille lokalt perspektiv, der begynder med undfangelsen og fødselen og slutter med døden. De tror, at deres liv er som en ret linje med en begyndelse og afslutning. Men denne "rette linje" er som alle andre rette linjer kun en illusion. Den rette linje eksisterer i virkeligheden ikke. En hvilken som helst linje er udtryk for kraft eller energi,

og al energi i verdensalt går i kredsløb. En ganske lille del af en stor cirkel opfatter vi som en ret linje; tænk blot på havets horisontlinje, som af vort fysiske øje opfattes som en lige linje, selv om vor forstand siger os, at den er en del af en stor cirkelbue.

Også vort liv er en del af et kredsløb. Der er noget før undfangelsen, og der er noget efter døden, og dette "noget" eller denne livsudfoldelse før og efter den fysiske tilværelse er lige såvel som denne baseret på sult- og mættelsesprincippet, på det levende væsens begær, ønsker og længsler. Alle disse begær, ønsker og længsler befinder sig på et eller andet stadium i sult- og mættelseskredsløbet, og de fortsætter, oftest gennem flere inkarnationer, indtil de har løbet deres bane ud. Den indtrufne mættelse eller tilfredsstillelse afføder da en længsel efter noget, der på en eller anden måde er en kontrast til det, man nu er mæt af, og et nyt kredsløb, en ny variation af sult- og mættelsesprincippet er dermed begyndt for det levende væsen.

Vore ønsker og længsler, selv de der er almindelige og hverdagsagtige, bevæger sig i kredsløb efter hinanden på en sådan måde, at man kan tale om spiralkredsløb. Det ene kredsløb er forbundet med det næste og bliver faktisk årsag til det. Hele tilværelsen er opbygget af sådanne kredsløb, lige fra de længsler og ønsker, som opfyldes på ganske kort tid, og til dem der strækker sig over tusinder, ja millioner af år.

Drivkraften bag vor tids tekniske og videnskabelige triumfer

Hvorfor har mon menneskene i dag fået naturens kræfter til at arbejde for sig? Hvorfor bor vi i dejlige huse, der giver læ for vind og regn, og som om vinteren kan opvarmes, og hvor vi kan tænde lys, når det bliver mørkt?

Hvorfor kan vi flyve i luften og sejle både på og under vandets overflade og på mange andre måder bevæge os hurtigt af sted gennem rummet? Fordi vi har ønsket det, vi har længtes efter at opnå et sådant herredømme over naturkræfterne.

Men hvornår har vi kunnet nære disse længsler og ønsker? Naturligvis den gang, da vi ikke havde de tekniske og videnskabelige erfaringer, som vi har nu. Den gang vi var primitive stenaldermennesker, som måtte leve i mørke huler og måtte kæmpe en fortvivlet kamp for at opretholde livet, opstod de første længsler efter en mere uafhængig tilværelse, hvor man ikke så let bukkede under for naturens overmagt.

Naturligvis har stenaldermenneskene ikke haft evne til at ønske sig elektrisk lys, centralvarme, biler, flyvemaskiner osv. Alle disse detaljer i civilisationsbilledet er først blevet til i senere tider i menneskets ønske- og drømmeverden, efterhånden som det er begyndt at gøre tekniske og videnskabelige erfaringer. Men længslen efter en tilværelse, hvor alle de "dæmoniske" kræfter, menneskene havde at kæmpe med i naturen, var overvundet, har været den drivkraft, som har været årsag til vor tids tekniske og videnskabelige triumfer. Det betyder ikke, at disse ønsker og længsler blot er gået i arv fra generation til generation, det ville jo være ganske uretfærdigt, og kosmisk set findes der ingen uretfærdighed i universet.

Tænk, om stenaldermenneskene og andre af fortidens mennesker, der længtes efter en lille smule behagelighed i tilværelsen, blot skulle dø uden nogen sinde at opleve bare en brøkdel af disse behageligheder, og så skulle nutidens mennesker, som, hvis de aldrig havde levet før, ikke kunne have været i stand til at nære noget som helst ønske eller begær i retning af komfort eller behagelighed, fødes til vor tekniske tidsalders hjælpemidler og tekniske kunnen.

Altså nogle, der i den grad længtes efter en behageligere tilværelse, skulle dø uden nogen sinde at opleve den, og nogle, der aldrig havde næret sådanne ønsker og længsler, skulle ganske ufortjent opnå den. Det ville da være himmelråbende uretfærdigt. Men sådan er det heller ikke. Stenaldermenneskene, der længtes efter at overvinde naturkræfterne og derigennem fået en bedre tilværelse, er de samme som de moderne mennesker, der efterhånden, hvad det rent fysiske og praktiske angår, har opnået en sådan tilværelse.

Menneskene lever i dag i en intellektualiseret stenalderverden

Mange inkarnationers lidelser og erfaringer ligger bag hele den moderne civilisation og kultur. Men ikke lidelser og erfaringer nok, for så ville vor tids kultur og civilisation være helt anderledes human og baseret på næstekærlighed og fordeling af goderne, end den er. Stenaldermenneskets dyrisk prægede mentalitet gør sig stadig væk gældende også i vor kultur i dag. Hvad er alle de store krige med den gigantiske udfoldelse af raffinerede tekniske våben andet end en forlængelse af stenaldermenneskets primitive stenøkse, hans kastespyd, bue og pil? Det er en intellektualiseret stenalderverden, menneskene lever i i dag. De har fået mange længsler og ønsker opfyldt, og alle disse kredsløb af sult og mættelse har været ensbetydende med en udvikling fra en mere dyrisk til en mere menneskelig tilstand, men for virkelig at blive det, de kalder sig: mennesker, må jordmenneskene sætte nye længselskredsløb i gang, som kan løbe ad deres bane mod opfyldelse i kommende tider, og det har mange mennesker over hele jorden allerede gjort. Det de længes efter, er fred på jorden.

Længslen efter fred er begyndelsen til en helt ny epoke i menneskehedens historie

Længslen efter fred bliver stadig stærkere i flere og flere menneskers bevidsthed. Men hvordan har denne længsel kunnet opstå? Udelukkende kun fordi de jordiske mennesker er ved at være mætte af fredens modsætning, krigen. For stenalderfolkene, for de gamle vikinger og for andre af fortidens krigerfolk var krigen et ideal; de kæmpede imod naturen, og de kæmpede mod andre mennesker. Efter deres religiøse indstilling var dette at dø på slagmarken en heltegerning, som førte krigeren lige til paradiset.

Mændene begærede at være store helte og krigsmænd, og kvinderne beundrede kun de mænd, der var det. Sådanne ønsker og begær har sat en masse kredsløb i gang, og millioner af mænd har fået lov at være krigshelte og både at sejre og lide nederlag som helte, og millioner af kvinder har oplevet, at disse helte har kæmpet for dem og om dem, men nu er en meget stor del af disse fortidens helte og heltinder ved at blive mætte af

den form for tilværelse, så overmætte, at de kalder den ”krigens helvede”, og det er begyndelsen til en helt ny epoke i menneskehedens historie.

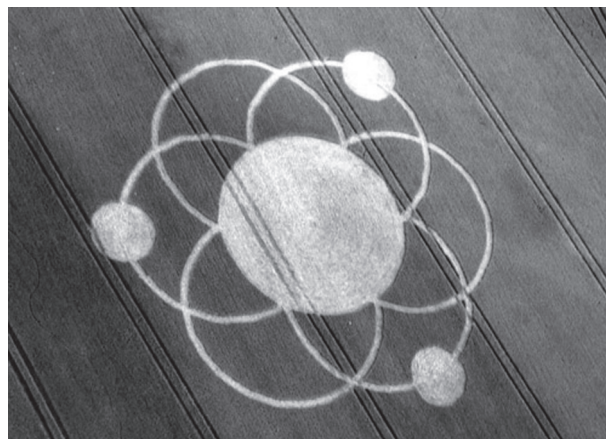
En gammel verdenskultur er ved at gå under, og en ny spirer frem mellem dens ruiner

Denne ny epoke kan man i modsætning til krigens helvede kalde ”himmeriges rige”, der er det samme som en fredens verden. Når Kristus sagde: ”Himmeriges rige er inden i eder”, var det, fordi han med sin kosmiske bevidsthed kendte hele dette udviklingsforløb og så, hvordan det menneskelige i mennesket langsomt voksede, og det var hans mission at give næring til denne lille spire af fred, der voksede som en længsel i mange menneskers sind. I de ca. 2000 år, der er gået, siden Kristus levede på jorden, har stadig større og mere omfattende krige, ja, hele verdenskrige raset blandt menneskene. Jorden er blevet et helvede, hvor mennesker kan opleve mere forfærdelige ting end de helvedesfantasier, der er blevet skabt af religiøse fanatikere. Men det er jo det eneste, der kan få menneskene til at vende sig bort fra krigen. Nu er udfoldelsen af det dræbende princip så gigantisk, at der hos de allerfleste mennesker i dag er en uhyre længsel efter fred på jorden.

Denne længsel findes også hos de krigere, der i dag kæmper på slagmarkerne. De har intet ønske om at være krigshelte. Når de i dag befinder sig på slagmarkerne, er det på grund af ønsker, de tidligere har næret. Det er et kredsløb, de selv har sat i gang og nu oplever de sidste konsekvenser af. En gammel verdenskultur, opbygget af menneskenes længsler i fortiden, er ved at gå under, og en ny kultur spirer frem mellem dens ruiner. Denne nye kultur skal også skabes af de væsener, der engang var stenaldermennesker, og den skal komme til at stråle af skønhed og ånd, af genial kunstnerisk og teknisk virksomhed, som ikke er luksus for en overklasse, men naturlig livsudfoldelse og livsoplevelse for alle jordens mennesker.

Årsag og virkning eller skæbne

Jeg vil slutte med at tale om, hvordan det enkelte menneske med sine længsler og ønsker kan komme til at få indflydelse på denne store forvandringsproces, som er ved at foregå med hele menneskeheden. Man kan ofte høre, at mennesker tror, at det betyder så lidt, hvad det enkelte menneske tænker, siger og udfører i hverdagen, at det i alt fald blot er ”de store og stærke”, som har indflydelse. Men det er ikke rigtigt. Det kommer i alt fald an på, hvad man mener med at være ”stor og stærk”. Hvert eneste

*Skæbnebuer?
Korncirkel fra juli 2006*

menneske og dets længsler og ønsker betyder noget for helheden. Jeg har tidligere fortalt, at jordkloden er et levende væsen, i hvis fysiske organisme den samlede menneskehed danner det organ, der kan sammenlignes med hjernen i vor egen organisme. De enkelte mennesker udgør altså en slags hjerneceller i jordklodens fysiske organisme, og det er absolut ikke ligegyldigt for helheden, hvilke energivibrationer der udgår fra de enkelte dele af denne helhed. Det er ikke ligegyldigt, hvad de enkelte mennesker længes efter, og heller ikke hvad de gør, for at deres længsler efterhånden skal komme til at gå i opfyldelse.

Dette at mennesker nu har mulighed for at få et teoretisk overblik over deres liv i forhold til fortidige og fremtidige inkarnationer, giver dem lejlighed til at se, at det er dem selv, som har skabt de betingelser, de lever under i dag. gennem de begær, ønsker og længsler, som fik dem til at tænke og handle, som de gjorde i fortiden. Tanker og handlinger er kraft og energi, og al energi i verdensalt går i kredsløb og danner årsag og virkning eller skæbne.

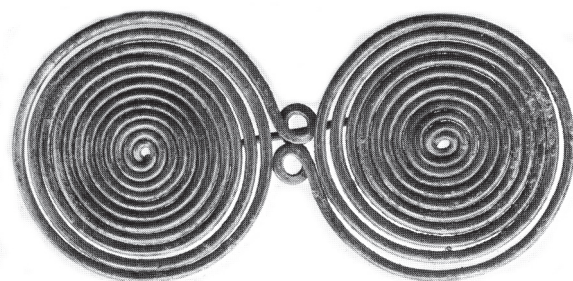
Det er fortidens længsler, ønsker og begær, der har skabt menneskenes nuværende skæbne. Men menneskene er stadig væk i stand til at skabe skæbne, for i dag skaber de deres fremtid både med hensyn til, hvad de skal opleve i livet efter døden og i kommende fysiske inkarnationer. Hvad de længes efter, vil de komme til at opleve, så snart deres skæbнемønster giver plads for disse oplevelser. Intet menneske skal i det store kosmiske kredsløb opleve mere lykke eller mere lidelse og ulykke end noget andet. Forsynet har ingen favoritter, og der er heller ingen, der skal være syndebuk. Det er de levende væseners egne længsler, der driver dem frem i udviklingen, dvs. gennem erfaringernes mange forskellige tankeklimaer mod nye længsler og nye oplevelser.

Mennesket må lære at bringe sine længsler og ønsker i overensstemmelse med universets evige love

Bag alle disse længsler og deres opfyldelse eksisterer det levende væsens evige Jeg med sit urbegær efter at skabe og opleve i stadig nye variationer af materiens evige kredsløb. Det var et udtryk for kosmisk klarsyn, når Kristus sagde til menneskene: ”I ere Guder”, thi mennesket rummer i sig guddommelige muligheder, når det lærer at bringe sine længsler og ønsker i overensstemmelse med universets evige love, og det vil sige med den kærlighed til alt og alle, som evigt næres af den Guddom, som vi i kraft af vort Jeg, vor skabeevne og den materie, vi skaber i, er ét med.

Først når mennesket gennem sine længsler og den deraf udsprungne skabende udfoldelse ikke mere skaber krig og helvede omkring sig, men stråler freden ud fra sit indre gennem alt, hvad det siger, tænker og gør, vil det også blive i stand til dagsbevidst at opleve sin enhed med universet og den evige Guddom. De længsler, der da opstår i dets kosmiske bevidsthed, vil gøre det til en guddommelig kunstner og tekniker af et format, som den jordmenneskelige fantasi knapt kan forestille sig. Og det gælder for alle jordens mennesker, at de engang vil komme til at nære sådanne længsler.

Fra et foredrag holdt i Glahns Allé torsdag den 20. november 1941.

Hvad der giver udvikling

Enhver fremskreden ”vandrer mod lyset”, der ønsker at forberede sig til at blive modtagelig for den store fødsel, må være indforstået med, at den fundamentale udviklingsfaktor for ethvert væsen er dets egen direkte oplevelse af glæde og sorg, af behag og ubehag, og at enhver indirekte eller teoretisk påvirkning absolut kun kan være en bifaktor, som oven i købet må være af en stærkt beslægtet natur med det pågældende individs direkte oplevelse af livet, hvis det overhovedet skal kunne fatte den.

Når man derfor ønsker at påvirke andre væsner med den opfattelse af livet eller med den viden, man selv sidder inde med, må man først og fremmest strengt overvåge, at denne påvirkning kun kommer til udtryk overfor væsner, der viser interesse og derved modtagelighed og glæde for denne, thi overfor alle andre væsner vil den skabe disharmoni, idet disse jo ikke har nogen som helst evne til at ville eller kunne forstå eller fatte den.

Af en mere fundamental natur end den teoretiske påvirkning bliver den påvirkning, man tilføjer andre individer med sit praktiske væsen. Hvis dette udtrykker tolerance, humanitet og mildhed mod alle levende væsner, da er man en virkelig kraft i befordringen af jordmenneskehedens førelse fremad mod verdensfreden, mod det guddommelige lys, mod det rigtige menneskerige. Thi ligesom sygdomme kan smitte og derved udbrede sig mellem individerne, således smitter ens praktiske væsen eller væremåde også og udbreder sig til alle for samme væremåde modtagelige individer i ens omgivelser.

(LB I stk.161)

Fænomenet lyd og dets betydning

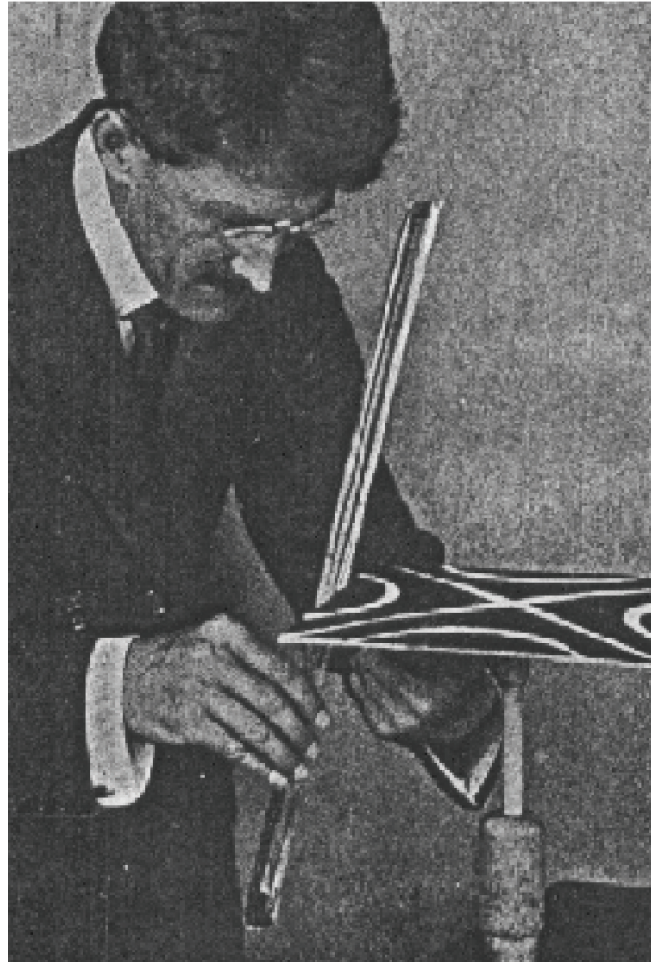
v/Ruth Olsen

I spirituel litteratur møder man ofte den påstand, at lyd er en særlig kraft med afgørende betydning i den fysiske skabelsesproces. "I begyndelsen var ordet", står der i biblen, og det tolkes så af nogle sådan, at lyd var den første formgivende faktor i universet. Andre mener dog, der stod "logos", og at det rettelig burde oversættes med "idé" eller "tankeskabt orden". I hindu-religionen hedder det, at verden blev skabt ved "slag på Ramas tromme".

Teosofiens grundlægger Blavatsky (1831-91) hævder i "Den hemmelige lære" (s. 266), at "lyd er en vældig okkult kraft, så uhyre, at selv dens mindste potentielle virkning, når den ledes af okkult viden, ikke ville kunne modvirkes af al den elektricitet, der kunne udvikles af en million vandfald som Niagara. Den kan endog genopvække et menneske, hvis astrale vitale legeme ikke ved bristning af den magnetiske eller odiske streng er blevet uigenkaldeligt adskilt fra det fysiske legeme."

Herefter giver hun sig til at fortælle om en i hendes tid aktuel person, John Keely, og hans eksperimenter med ved hjælp af lydbølger at koncentrere store "inter-æteriske" kredsløbskræfter i en slags "vibrationsmaskine". Han kaldte det, han frembragte, for "sympatisk vibration". Blavatsky tilføjer dog, at han ikke vil få held med sit projekt, fordi det ville være alt for farligt at give den ufuldkomne menneskehed magt over disse kræfter. Og det fik han da heller ikke.

I bladet "Ill. Videnskab" (7/98) læste jeg iøvrigt, at et firma i USA havde frembragt lydbølger 1600 gange mere energirige end hidtil muligt ved i en lukket beholder at udnytte effekten af resonans-forstærkning. De syntes at være parate til at omsætte denne energi som drivkraft, men siden har man dog ikke hørt noget til dem. I Ill. Videnskab (15/98) fortalte man om et andet lydbølgeprojekt. Ved at sende ultralydsbølger gennem vandet i en kolbe, dannedes bobler, hvori ultralyden skabte en kraftig trykbølge. Det skulle få temperaturen i boblerne til at stige, så de blev varmere end solens overflade! Altså billig husopvarmning med ultralyd! Det projekt har man heller ikke hørt om siden. Hvis det var rigtigt, hvad så med den ultralyds-scanning, man foretager af gravide kvinder? Får det fostervandet til at koge?

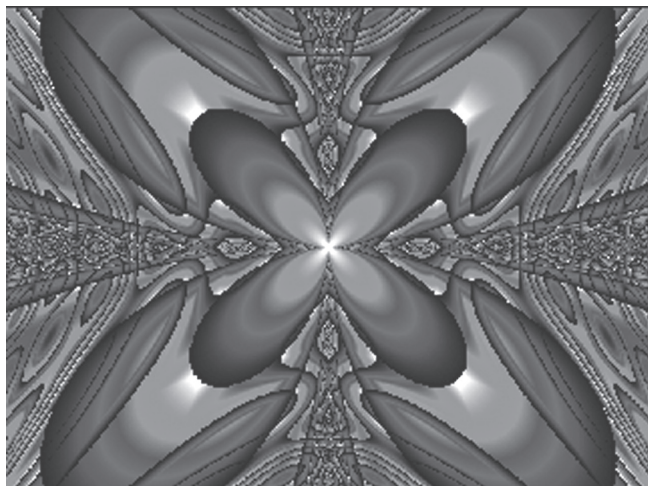

Kymatik

At lyd skulle have formgivende kræfter syntes at blive bekræftet, da den tyske læge og fysiker Ernst Chladni (1756-1829) synliggjorde lydbølgers effekt. Med en violinbue strøg han på kanten af en metalplade, hvorpå der var strøet sand. Alt efter hvor og hvordan han strøg, dannedes forskellige mønstre af sandet. Andre fortsatte og videreudviklede denne forskning, der kaldes kymatik, bl.a. sveizeren Hans Jenny (ca. 1960).

Jenny undersøgte bl.a. de mønstre, den menneskelige stemme og de forskellige sprog afsatte. Han fandt ud af, at de sprog, der især gav fine mønstre, var sanskrit og hebræisk, men også tibetansk og kinesisk. Jenny kunne også skabe smukke mønstre i vand ved hjælp af lydbølger, alt efter deres bølgelængde og frekvens. Ustruktureret frekvens - kaldet støj - giver disharmoniske mønstre, mens struktureret frekvens giver harmoniske mønstre.

Senest har vi set den japanske forsker Emoto vise, hvordan påvirkningen på vand af forskellige ord eller forskellig slags musik kan give højst forskellige mønstre, når det

krystalliserer til is (omtalt i Impuls 3/2005).

Klangfigur

Lyds virkning på mennesker

At lydbølger, især i form af musik, har en mærkbar virkning på mennesker, har været velkendt fra gammel tid. I dag bruges det f.eks. i lydterapi, i meditations-teknikker, til smertelindring og i forsøg på at ændre bevidsthedstilstande. Også i naturvidenskaben er det blevet et forskningsfelt, og man mener at have fundet det sted i hjernen, hvor lydbølger omsættes til følelser. Det sted kalder man "Heschls gyros", hvorfra man mener vibrationerne forplanter sig til det nærliggende limbiske system med det seksuelle lystcenter.

Men virkningen er meget forskellig alt efter rytme og frekvens. En treklang i dur skulle f.eks. give glæde og afslappelse, f.eks. i form af vuggeviser for at få små børn til at falde i søvn, mens rockmusik skulle virke modsat. I Ill. Videnskab (2/93) står der bl.a.: "Rock opleves ofte energi-stimulerende p.gr.a. de intensitets-fremmende elementer bas og trommer. Netop disse dybe - subsoniske - toner kan øret ikke opfatte præcist. I stedet opfanges frekvenserne med huden og maven, som er meget vibrationsfølsomme steder.

De subsoniske frekvenser har en ældgammel, instinktiv effekt på os. De aktiverer det sympatiske nervesystem, som giver øget adrenalinproduktion, hjertebanken og aktivitet. Derfor bruges de subsoniske frekvenser også hyppigt i underlægningsmusik til spændingsfilm. Ved EEG-måling har man påvist, hvordan en rolig, harmonisk musik derimod virker afslappende, for hjernen skifter fra betabølger (almindelig vågen bevidsthed) til de langsomme alfabølger."

En forsker i USA, David Tame, forklarer i sin bog "The

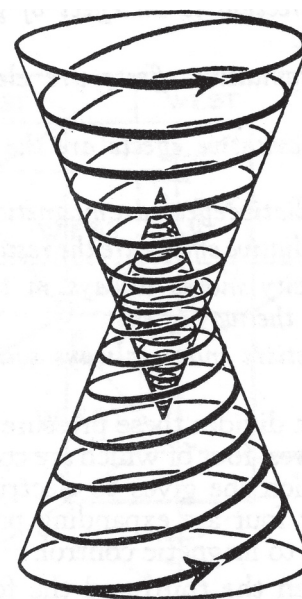
secret power of music", at der findes en naturlig rytme, der svarer til hjertets rytme. Den har trykket på første slag - DA-da-da - og opleves derfor behagelig, mens meget hård rock oftest er anapestisk, dvs har trykket på sidste slag - da-da-DA - hvorved musikken mister sit flow. Ifølge hans forskning har en sådan unaturlig rytme en forstyrrende virkning på organismen. Børn bliver hyperaktive og forvirrede, voksne svækkes bl.a. ved at musklernes kraft nedsættes, og de får sværere ved at træffe beslutninger. Til sidst konkluderer han, at alle større civilisationers fald var ledsaget af en degeneration af tidens populærmusik.

Sådan kan man altså vurdere så forskelligt. Men lad os se på, hvad lyd grundlæggende er.

Walter Russell om lyd

Ifølge Russell (såvel som Martinus) er alting bevægelse, hvadenten vi kalder det toner, farver eller kemiske stoffer. Al bevægelse er lyd, selv om vi kun kan høre et meget lille udsnit af bevægelses-skalaen pga vor høresans' ringe kapacitet. Derfor kalder Russell da også de kemiske stoffers periodiske system for toner og oktaver.

Alle bevægelser er spiralbevægelser, hvadenten det er galakser eller atompartiklers. Alle spiralbevægelser består af to modsatrettede bevægelser, en indadgående (plus) og en udadgående (minus). Imellem dem findes en større eller mindre spænding. Det er denne spænding, der kan sanses, dvs det er forholdet mellem bevægelserne, man kan sanse.

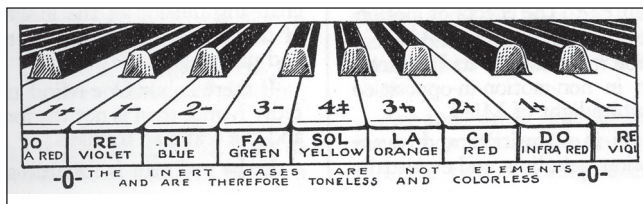
Lyd er ligesom alle andre former for energi en akkumuleret spænding. Når denne spænding frigøres, vil den straks ekspandere. Faktisk er lyd en form for eksplosion. Eksempel: en guitarstreng i ro er i ligevægt. Ved at anslå den opstår uligevægt og dermed bevægelse og ny spænding, en tone. Hvilken tone afhænger af strengens længde og spændingstilstand. Lydbølger breder sig spiralformig ligesom alle andre bølger. Lydbølger "skubber" ikke til noget, men de breder sig heller ikke ud i et tomt rum, for et sådant findes ikke. Universet er fuld af spændingsfelter, spiraler i spiraler.

Universet er fuld af bevægelser, der påvirker hinanden i en konstant gensidig vekselvirkning. Nogle kalder det

interferens. Alt efter hvad vor tone, vi skabte før, møder på sin vej, kan den "vende" dvs forstærke bevægelsen. Hvis den f.eks. møder et menneskeligt øre, vil den atter blive akkumuleret, fordi vort øre har en spiralformet tragt (sneglen), der vender den ekspansive, dvs den udadgåede, bevægelse til atter at blive indadgående og dermed komprimerende.

Hvis lydbølger passerer vand eller fast stof får bevægelsen den modstand, enhver bevægelse skal have for at øge spændingen og dermed kraften, dvs den forstærkes. Derfor siger man, at lyd forplanter sig bedre i vand og fast stof end i luft. I et lufttomt rum får den derimod ingen modstand, og ebber hurtigt ud, dvs søger tilbage til ligevægt. Al bevægelse søger mod ligevægt, hvis den kan.

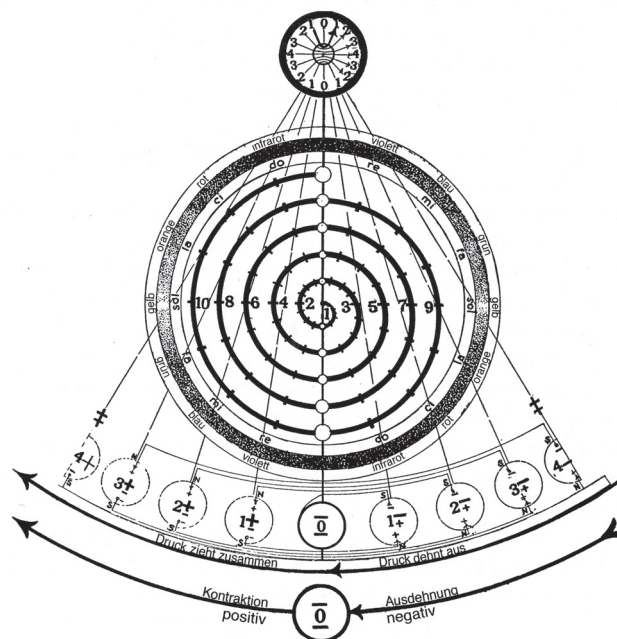
Lydbølger kan svækkes men hører i virkeligheden aldrig op, siger Russell, for de reproducerer sig selv i en evig kæde af diskarnation og reinkarnation. De kan forstærkes og genvinde sin oprindelige styrke, som det sker i vore radio- og TV-apparater såvel som i telefoner. Alle energibølger kan forstærkes ved resonans. Vi kender nok alle historien om operasangerinden, der sang så glassene sprang pga resonans-forstærkningen.

Hvad er forbindelsen mellem lyd og form?

Ifølge både Martinus og Russell opstår stoffernes former pga to modsatrettede bevægelser. Martinus kalder det tiltrækning og frastødning, udløst af det urbegær alle levende væsener besidder, men altså "udløst efter en bestemt metode" (LB II stk 658.). Russell kalder det kompression og ekspansion, som er spiralbevægelser forårsaget af bevidsthedens tankekraft, og går så ellers noget mere ind på, hvad det er for en strukturerende metode, der giver stoffet dets former.

De to modsatrettede bevægelser giver hinanden modstand, hvorved der opstår de mange forskellige spændingstilstande, som vi sanser som de varianter af stof, vi kalder luftformig, væske eller faste stoffer. Er kompressionen langt den stærkeste, har vi en varm ildtilstand som f.eks. i solen. Er det derimod ekspansionen, der har overtaget, har vi det kolde ydre rum. Herimellem ligger den vældige skala af spændingstilstande, vi oplever som lyd, farver og kemiske stoffer.

Det kosmiske pendul

Krystalliseringen i de forskellige former sker efter et ganske bestemt rytmisk mønster, som Russell kaldet "det kosmiske pendul". Det svinger fra et midtpunkt i ligevægt, et stilhedspunkt, ud mod de to yderpunkter, som består af højeste kompression i den ene side (+1, +2, +3, +4) og højeste ekspansion i den anden side (-1, -2, -3, -4). Det kalder han også det kosmiske keyboards syv toner. I stoffernes verden gentages pendulbevægelsen i ti oktaver, hvorved der sker en stadig stigende kompleksitet i stofdannelsen.

Forbindelsen mellem lyd og form er altså blot den, at lydbølger ikke principielt adskiller sig fra andre bølger og derfor også består af de rytmiske sekventielle forløb, vi oplever som toner og musik. Forskellen på stof og lyd er kun den, at musikkens pendulbevægelse begynder ved den højeste spænding (4) og derfra flader ud. Men musikkens rytmiske periodiske system er analog med og viser os derved principperne og lovmæssigheden bag alle formers opbygning og nedbrydning.

Sfærernes musik

Russell blev engang spurgt om, hvad der mentes med udtrykket "sfærernes musik". Hertil svarede han:

Det er blot en poetisk frase, men der er en realitet bagved, fordi dette er et univers af spiralbølger, som indeholder alle virkninger, inklusiv lyd.

Verdensrummet er altid i bevægelse og alle dets spændingsvibrationer udsender lyd, som vi har blot ikke sanser til at høre. Skønheden i universets stjernevrimmel tiltaler vore åndelige sanser og med vort indre øre fornemmer vi deres storladne rytmer.

Tænk på den musik, du oplever i den atmosfære, du lever i. Havets brusen skaber lyde, dit øre kan opfatte. Vindens susen i træerne udsender ligeledes lyde, du kan høre. Hver lyd er den samme oktavtone, skønt lyden af bølger mod strandbredden er forskellig fra den lyd, vinden i trætoppene skaber. Hver planet og hver stjerne har sin egen tone ligesom hver streng på en harpe har sin egen tone. Tonen F er vor jordklodes tone, og hvorsomhelst du hører denne klodes musik er tonen F.

Lyden af en stemme kan ikke høres ret langt uden en forstærker som f.eks. en radio, men du ved, den bevæger sig rundt om hele jorden. Du kan kondensere den hvorsomhelst og lyden kan gentages der. Radioen er blot et ekko af den lyd, der afspejler sig andetsteds fra, ligesom når en lyd rammer en klippeside, forstærkes og vender tilbage som et ekko.

Enhver bevægelse i universet udbreder sig overalt i verdensrummet og giver genlyd på hver stjerne i universet. En kvidren fra en fårekylning her på jorden vil give ekko på overfladen af den fjerne Arcturus. Selvfølgelig kan man ikke høre det, men det er der. Derfor er universet fuld af lyde og musik, og det er den videnskabelige forklaring på "sfærernes musik".

Tilføjelse

Efter at have skrevet artiklen, fandt jeg nogle gamle notater, jeg havde taget fra bogen "Læren om Kosmos" af Dion Fortune, som hun havde kanaliseret i årene 1923-24 (Sct. Ansgars forlag 1993). Disse er lidt interessante bemærkninger set i forhold til det ovenfor skrevne (og Martinus), selv om hendes begrebsbetegnelser i dag kan synes lidt aparte. Hun skriver bl.a.:

Det umanifesterede, "noget som er", er kilden til alt, og det alene er konstant, alt andet er tilblivelse, tilsynekomst.

Manifestationen begynder, hvor dualiteten opstår. Den første dualitet er stilhed (jeget) og bevægelse. Den første treenighed er (1) stilhedens (2) ønske om (3) impuls.

De to modsatte bevægelser betyder, at al bevægelse går i cirkler og vender tilbage til sit udgangspunkt. Bevægelserne danner to ringe, en øvre positiv kosmosring og en nedre negativ kaosring, og således vil de skiftevis tiltrække og frastøde hinanden, hvorved den roterende bevægelse holdes i gang. Imellem disse to ringe udfolder evolutionen sig.

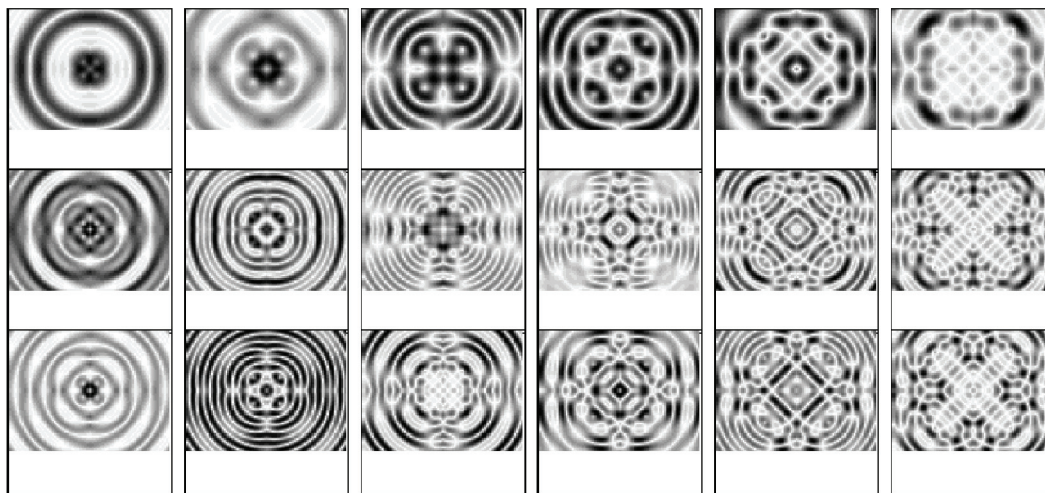
Den yderste ring (grænseringen) afgrænser kosmos mod kaos, det oprindelige "onde". Men da det er denne kaosring, der holder kosmosringen i bevægelse, ville kosmos ikke kunne eksistere uden dette "onde", kaos. At holde en manifestation "i live", dvs i et stabilt spændingsforhold, kræver både plus og minus, dvs både godt og ondt. "Det onde", modstanden, medfører endelighed, begrænsning, koncentration. "Det ondes" modtryk er nødvendig, hvis der skal ske en evolution dvs en vækst.

Kosmosringen konkretiserer og bygger op, kaosringen spreder ud, så alting kan gro. Alt "ondt" drages mod kaosringen og er selvødelæggende, idet det er en kraft der søger mod ikke-eksistens. Men den er ikke i egentlig forstand noget "ondt", for den er nødvendig til at skabe den spænding, der giver forandring og vækst.

Begge roterende ringe styres fra centeret, som afbalancerer den kraft, der trækkes udad af kaosringen og indad af kosmosringen.

Lys er vibration, bevægelse. Lyd er rytme, den der skaber form.

Fastlåste kræfter bliver til form. En form er en kraft, der ikke mere bevæger sig frit men i et mønster, en permanent periodisk rytme. Når der er balance mellem de modstridende kræfter, er formen fastlagt.

Forskellige klangfigurer

Drivhuseffekt eller solaktivitet

v/ Gunder Frederiksen

Som vore læsere sikkert husker, havde jeg i sidste IMPULS (nr. 1/2006 s. 27) en artikel med titlen: "The point of no return". Artiklen bygger på forudsigelser af den engelske videnskabsmand og miljøforkæmper James Lovelock. Hans forskningsresultater, der er publiceret i hans nyeste bog, der hedder "The Revenge of Gaia" ("Moder Jords hævn") er ret alarmerende: "Udledningen af drivhusgasser, navnlig kultveilt (CO₂ fra kraftværker, transportmidler og industrien) optages i atmosfæren, og det får den til at holde på solvarmen svarende til vinduerne i et drivhus – deraf begrebet drivhuseffekt".

Lovelock forudser en global katastrofe, idet hans undersøgelser skulle tyde på, at allerede nu er drivhuseffekten så fremskredet, at der ikke er nogen vej tilbage. Selv om der blandt forskerne er delte meninger, så er der flere internationale forskere, der giver Lovelock medhold i, at menneskeheden bevæger sig mod en international katastrofe. Tankerne har naturligvis givet anledning til en livlig debat.

I tidsskriftet "Ingeniøren" debatteres problemet. På den ene side fremhæves, at den menneskeskabte drivhuseffekt er uden betydning, men at opvarmningen skyldes solens forøgede aktivitet, medens den anden part henviser til en redegørelse, der viser en tydelig sammenhæng mellem kuldioxidindholdet og temperaturændringerne – altså at temperaturændringerne er menneskeskabte: Vi forurener atmosfæren.

Jordkloden som levende væsen

Fra en læser, der er i stand til at modtage information pr. kanalisering, men som ønsker at være anonym, har vi modtaget følgende forklaring:

Alt i alt drejer det sig om Jordens tilstand og fremtid. Jordkloden er et levende væsen, og den har det ikke særlig godt. Den er syg. Og det skyldes, at menneskene er ved at ødelægge dens klima ved at sprede giftige stoffer ud i atmosfæren. Det medfører, at Moder Jord (Gaia, som hun kaldtes i græsk mytologi) får åndedrætsproblemer. Det svarer til, at menneskene har svært ved at ånde, f. eks. når de opholder sig i et lokale med giftige luftarter.

Essensen i ovenstående debat er, hvorvidt det er solopvarmning eller drivhuseffekt, der er problemet..

En forklaring går ud på, at det er solen, der er årsag til problemet. Det bygger han på målinger, der viser et sammenfald mellem påvist stigning i solaktiviteten og jordens overfladetemperatur.

Jo, der er nok et sådant sammenfald, men det er ikke årsag. Det er nærmest virkning. Det er, fordi solen reagerer med øget aktivitet på jordens sygdom for at heale jorden. Det er ligesom, når der er skade på et menneske, så øges de helbredende kræfter. Ja, det er jordens immunforsvar, og det fungerer på den måde, at når der sker en skade på legemet, så vil legemet automatisk reagere med større aktivitet for eksempel kraftigere blodtilstrømning til såret. Ja, det er det samme. Ja, det er rigtigt, at du kan sammenligne med din egen krop, og du kan også prøve at sammenligne med hele verdensaltet. Det er således, at verdensaltet er Guds organisme, og du er en celle i Guds organisme. Ja, din organisme er en mindre udgave af Guds organisme, og samtidig med det, så er din organisme meget anderledes end jordens organisme, for den skal jo danne bopæl for dig. Du må forstå, at din organisme skal være sund og rask for, at Jorden kan være sund og rask.

Jorden kan også arbejde på sin egen sundhed. Det er mest gennem tankevirkomhed. Jordkloden er mere indadvendt. Jordkloden er også på vej mod det rigtige kloderige, og den skal også lære at skelne mellem godt og ondt, men det er mest på det indre plan, og det er noget, du mærker i form af klimaændringer.

Det er menneskenes udledning af giftige luftarter, der er problemet. Det er ikke solen, der er årsag til den stigning i jordens overfladetemperatur.

(Ovennævnte - dvs. alt med kursiv - er modtaget pr. automatskrift uden om min vilje og nedskrevet præcist, som det er modtaget. – Eftersom svaret, så vidt jeg kan vurdere, er af en kvalitet, der ikke er helt almindelig jordisk og sammenholdt med den heller ikke helt almindelige måde, hvorpå det sendt, føler jeg det mest ærligt at tillægge Gud den fulde ære, for hvert et ord af det kursivskrevne, og bringer hermed et velment TAK (anonym indsender).

Er der mangel på opmærksomhed i verden?

v/Gunder Frederiksen

Det er i al fald, hvad mindst ét menneske mener. I Politikens kronik d. 18. juni 2006 retter den kendte videnskabsfortolker Tor Nørretranders sit søgelys mod den mindst ligeså kendte amerikanske fysiker Michael Goldhaber, der har lanceret begrebet opmærksomhedsøkonomi. Goldhabers idé var, ”at en økonomi, der handler om opmærksomhed, er ved at afløse den økonomi, der handler om penge – med nettet som den afgørende drivkraft”.

Kan man ikke skabe mere opmærksomhed?

Det afgørende spørgsmål bliver altså, hvorfor man ikke bare kan skabe mere opmærksomhed, ligesom man kan skabe mere information? Kunne opmærksomhed blot følge den hurtigt ekspanderende information? Kunne man f. eks. finde på en fidus, der gjorde, at man kunne være opmærksom på mange ting ad gangen? Tor rejser

Vor verden er enorm rig på information, men dette væld af information har også en bagside: den skaber knaphed på opmærksomhed. I vor elektroniske tidsalder er verden fuld af bits (informationsenheder), der farer rundt og søger efter nogens opmærksomhed. Som Goldhaber siger: *Der er grænser for, hvor meget opmærksomhed, der findes i verden med seks milliarder indbyggere, men ikke for hvor meget information, de kan frembringe og sende omkring i netværkene.*

Og da økonomi altid handler om forvaltning af det, der er knaphed på, vil det fremover blive opmærksomhed, der er den egentlige kilde til rigdom, eftersom ”penge følger opmærksomhed”, som Goldhaber mente. Som eksempel peger han på Rockstjerne.

spørgsmålet og henviser til Goldhaber, der mener at have svaret? Inden for hjerneforskningen er der gjort en opdagelse af hvad, der kaldes *spejlceller* eller *spejlneuroner*. En hjerneforsker ved navn Giacomo Rizzolatti og kolleger, der arbejdede med aber, målte på nogle neuroner, som blev aktive, når aben foretog sig bestemte ting. Bestemte neuroner blev aktive, når aben f. eks. spiste en banan. Men ikke nok med det. Det viste sig, at der også kom gang i de pågældende neuroner, uden at aben spiste eller bare bevægede sig. Blot aben rettede blikket mod en af forskerne, som spiste banan, så reagerede neuronerne i dens hjerne.

Altså neuronerne i abens hjerne reagerede på det blotte syn af, at en anden gjorde det, som neuronerne ellers reagerede på, når aben selv gjorde det. Altså er der tale om

indlevelse i en andens oplevelsesverden, som registreres helt nede på celleniveau. Det er, hvad forskerne kalder spejlneuroner.

Siden har man fundet ud af, at de samme celler, der bliver aktive, når man bliver stukket af en nål, aktiveres, hvis man ser en anden blive stukket af en nål. Man kalder dem ”empatineuroner” eller ”Dalai Lama-neuroner”, da det jo netop er indlevelse i en andens smerte, han er så optaget af og bl. a. beskæftiger sig med.

I fodboldentusiasmens tidsalder tør jeg gætte på, at mangen en ellevild tilskuere uvilkaarligt giver et spjæt med benet, når han ser sit fodboldidol ekspedere bolden direkte i mål. Indlevelse – å ja! Er der ikke et ben, der spjætter, så er der sandsynligvis nogle tilsvarende neuroner, der rører på sig.

”Når opmærksomhed rettes mod et andet menneske, aktiveres ens sind, som om ens egen krop var fysisk aktiv”. – Vi kender det jo alle – f. eks. moderen, der gennem vinduet ser sin lille pølse falde pladask på den hårde asfalt, føler smerten af den hårde asfalt på sin egen krop, selv om hun befinder sig mange meter fra asfalten. Og er det ikke tilfældet, så er der sikkert nogle neuroner i hendes hjerne, der reagerer. Kommer der ikke også ind imellem et uvilkaarligt tryk på Tv-apparatets afbryderknap, når der pludseligt optræder en uhyggelig voldsepisode, hvor blodet flyder i stride strømme? – Var man en af dem? – i sindet ja - i neuronerne ja!

Indføling - empati

Gad vist om ikke du, der læser ovenstående, mindes Martinus, hvor der i en københavnsk sporvogn trådte en sukkersyg kvinde ind og satte sig lige over for Martinus. Så stærk var hans umiddelbare indføling, at han måtte ud hurtigst muligt, hvorfor han ligefrem faldt på fortovet, og tililende mennesker kom ham til hjælp, idet de troede, at han var pærefuld, hvad der naturligvis var udelukket for Martinus’ vedkommende.

- Er det vor fremtid? Empatien - ja! – Empati, medfølelse, medlidenhedsevne vil utvivlsomt vokse i takt med vore smerteoplevelser, som just ikke er en mangelvare i en hård materialistisk verden. Men ligesom Martinus så vil vi også blive nødt til at lære at kontrollere vort følelsesliv. I modsat fald kunne vi jo ikke leve på den destruktive planet, som skæbnen har gjort til vort hjemsted.

Til slut en sød lille historie om empati:

Bakster var en californisk avantgardeforsker, og han var forelsket. På et tidspunkt tog kærresteparret i sommerhus, hvor der også var en dejlig have med Rododendronplanter. Det udnyttede Bakster til et eksperiment, fordi Rododendronplanter har ret tykke blade, som kunne påmonteres detektorer. Et eksperiment gik ud på at undersøge planternes evne til at reagere på, hvad andre planter eller dyr oplevede – f. eks. smerte eller behag.

Satte Bakster en tændstik til et blad på en rododendron, viste det sig, at der var reaktion – ikke blot hos den skadede rododendron, men sandelig også hos en helt anden rododendron, som voksede et godt stykke fra den, hvis blade Bakster satte ild til. Fænomenet fik navnet Bakstereffekten. Men Bakstereffekt var mere end det. For planter reagerer naturligvis også på behag, hvad vi kan opleve, når vi spiller god musik eller taler kærligt til vore pottedplanter.

Det oplevede kærresteparret, da de på et tidspunkt havde kælet lidt for hinanden med det resultat, at de forståeligt nok gik i seng sammen. Her skal imidlertid indskydes, at trods de mange amoriner i luften, havde Baksters forskersjæl også fristet ham til at sætte detektorer på nogle Rododendronbuske i haven. Efter at luften havde været hed af intime kærtegn, og parret kom ned på jorden igen, gik Bakster ud i og så til detektorerne.

Og hvad så han? På samme tidspunkt som kærresteparret havde deres himmelske kulminationsoplevelse: selve orgasmen, havde detektoren tegnet en brat opadstigende kurve med påfølgende fald. Jo, forelskelse og videnskab kan skam godt forenes!

KAN GUD HÅNDTERE DET 21. ÅRHUNDREDE?

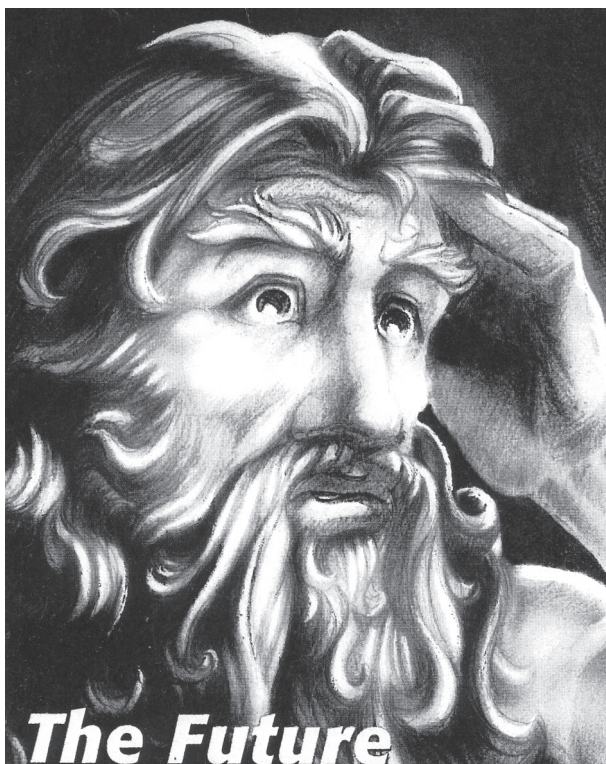
v/Joy Persson

Man kan undertiden have sine tvivl, i hvert fald hvis det er den sædvanlige ”gode Gud”, man tænker på. For var der ikke noget med, at han havde en modstander, ganske vist en han selv havde skabt og givet en vis magt til at skalte og valte med denne og hin planet – og det kunne jo være at det blev Gud lidt for meget? Den man giver en vis magt vil nok tiltage sig lidt mere magt, ja, så meget, som det overhovedet kan lade sig gøre, helst hele magten, og så få sat den gode gamle Gud helt ud på et sidespor, for nu er det *mig*, der er gud her, og det skal alle nok få at føle. Sådan en falsk gud kan jo lave megen ravage på den planet eller i den galakse, han nu har magt over – han, ja, for den slags er altid en ”han”, usurpator hed det i det gamle Ægypten. Fænomenet er velkendt.

Der er mange sjove teorier om, hvem og hvad Gud er, og hvordan han/ hun/den/det har indrettet den verden, som vi alle sammen er bundet til at leve i, endda i al evighed under en eller anden form. En af teorierne går ud på, at hvis en sådan usurpator tilraner sig for meget magt og derved i sin uforstand ødelægger sit domæne, så den rigtige Gud (er) nødt til at sætte en stopper for det – kort sagt sætte planeten i karantæne, for at de rædsler, der foregår der, ikke skal brede sig til omgivende verdener og smitte dem. Man kan så spørge, om det ikke havde været nemmere at fjerne usurpatoren og genoprette området, og alle ville blive glade?

Næh, det vidste den kloge Gud godt ikke kunne lade sig gøre sådan i et snuptag, for alle på den planet (lad os holde os til planeten) ville i den forløbne tid være så moralsk nedbrudt, onde og hadefulde, at det krævede lang tid at få dem bort fra den vej, som deres hersker

så længe havde indpodet dem var den eneste ”normale” vej. Så det var bedst at overlade den planet til sig selv – karantæne. Hvordan den planets befolkning så skulle forbedre sig, ja, det må guderne vide. Alle den store, gode Guds mange hjælpeguder og engleskarer. En efter en blev af den gode gud sendt til planeten i karantæne, men de havde ingen succes, sådan ligesom Chamberlain i sit forsøg på at pacificere hr. Hitler. De vendte hjem igen med uforrettet sag. Årtusinder gik, og så fik Gud den ide’ at sende sin egen søn.

Vi kender historien, den gode Guds gode søn blev slået ihjel. – Jamen, vil man nok protestere, er det da vores planet, der er tale om? Ja, ifølge denne teori er det netop vores planet, der i meget lang tid har været i karantæne på grund af de helt forfærdelige, grusomme, perverse, kannibalistiske tilstande, der stadig herskede, og som ingen ønskede at ændre, trods gentagne forsøg fra den gode Gud. Ingen af dem ville blive glade for en sådan indblanding i deres liv og vaner – så det fik lov at fortsætte lidt endnu. Imens blev nogle af de små djævlbevidstheder så kloge at de opfandt både det ene og det andet våbensystem, og til sidst var de så geniale, at de på et tidspunkt var i stand til

at udrydde alt levende på deres planet, ja, hele planeten og sig selv med – og det er sket på flere planeter ifølge denne teori.

Med hensyn til den planet, vi selv lever på nu – hvad vil der ske her? Det kunne se ud som der er en vis balance mellem galskaben og ”de gode viljer” – hvem vil sejre denne gang? Vi har skabt en polarisering, en mr. Jekild – og mr. Hyde-situation, som går tværs gennembefolkningerne og gennem hvert enkelt individ – *pæne men-*

nesker med de ”rigtige holdninger” udad til, som også med en anden del af sig selv sovser sig ind i mediernes allerværste volds- og gyserfilm, fordi de elsker spændingen og måske savner det lidt i det civiliserede liv, de ellers lever i pæne slips og jakkesæt. Andre går til det korporligt, som det ”altid har været” og lidt til, nøjes ikke med mediernes fremstilling, eller får netop inspiration fra medieindustrien.

Så man må nok spørge, hvor står vi egentligt? Hvor langt er vi kommet i udryddelsen af djævlbevidstheden? Hvor ligger overvægten, til hvilken side svinger vægtskålen? Hvor meget ved vi om den krise vi står i, om det valg vi skal foretage?

Det, vi ved, er følgende:

Mennesket er en overgang – på vej til ”overmennesket”. Vi er ved enden af en verden og begyndelsen til en ny. Falskheden rejser sig i sin fulde styrke, før den dør. Det eneste håb for fremtiden er et skift i menneskets bevidsthed. Men folk forstår kun katastrofens lektie – vil den komme? Evolutionen åbner for en fantastisk frihed – en

ny menneskeart. Det er op til menneskene at beslutte om de vil samarbejde – eller omskiftet i bevidsthed vil blive påtvunget af voldsomme begivenheder.

Noget er ved at tage form, som vil blive overordentlig smukt – en ny tilstand i materien, hinsides al beskrivelse. Sejren er sikker, får vi at vide, men hvilken vej vil man følge for at nå den?

At dømme ud fra den nuværende situation kunne det se ud som om menneskene havde valgt den hårde vej....

Et er imidlertid sikkert:

Frihed er en nødvendig forudsætning for udvikling

Oplysning er en nødvendig forudsætning for frihed.

Frigørelse fra mental paralysé er en forudsætning for klar tænkning.

Frigørlens kræfter er derfor aktive nu - samtidig med de modsatte - og arbejder for en opløftelse af den menneskelige bevidsthed. Og vor gode planetariske Gud tager sig til hovedet: ”Åh, mine stakkelse hjerneceller!”

Tankerne holder verden sammen

Der er ikke noget som helst i naturen og verden omkring os, der ikke på en eller anden måde er udtryk for tanke. Når man ser kosmisk og lever med sin vågne dagsbevidsthed i den åndelige verden, bliver det klart, at alt, hvad der omgiver os, er eet stort væsens forskellige tankeformer. Det er jordklodevæsnets vilje og tankeformer, vi oplever. Tyngdekraften, der bevirker, at tingene og legemerne ikke falder ud i universet men indad mod jorden, er udtryk for jordens viljekraft, der holder sammen på det hele.

Det samme princip gør sig gældende for vort eget vedkommende. Hvis vi ikke havde viljekraft, ville vore mikroindivider kunne springe ud af vort legeme. Det kan de ikke, fordi vor koncentrerede viljekraft holder sammen på det univers, som vor organisme kosmisk set udgør. At denne vilje til at holde vor organisme sammen er en automatfunktion, således at vi ikke behøver bestandig at koncentrere os bevidst om dette, er en anden sag.

Det er også et ønske og begær hos os, at vort legeme skal være sundt, normalt og naturligt, men i almindelighed går vi ikke rundt og ønsker det, det er også blevet til C-viden eller automatfunktion hos os. Vi ønsker det ikke bevidst til daglig, men bliver vi syge, ønsker vi det stærkt.

(Martinus i artiklen ”Tankens magt”)

Den nye kvantebevidsthed

v/ Alex Riel - Det Holistiske Universitet

Hvad er bevidsthed? Hvordan vekselvirker den med hjernen? Forskere og filosoffer er indenfor de sidste 20 år for alvor gået i gang med undersøgelser af bevidsthedens gåder og overraskelser viser sig allerede.

Én gren af bevidsthedsforskningen fokuserer på relationerne mellem bevidsthed og kvanteverden. Ny forskning indikerer at bevidstheden forbinder sig til hjerne og krop via kvantefænomener. Det kunne medføre helt nye verdensbilleder.

Den rebelske bevidsthed

Én af bevidsthedens gåder relaterer sig til selve oplevelsens immaterielle karakter, hvilket filosofferne kalder *kvalia* (oplevelsens kvaliteter). Disse er subjektive og kan ikke indfanges af de videnskabelige kvantitative metoder. F.eks. kan ingen andre opleve dine oplevelser, og vi kan kun se elektrokemiske reaktioner i hjernen når mennesker har oplevelser, men det er jo noget helt andet end selve oplevelserne. Oplevelserne opleves af en oplever og her fremstår de som helheder af f.eks. farver, former, bevægelse og eventuelt lyde i én sammenhængende oplevelse.

Det er dog ubegribeligt set fra hjerneforskningens synsvinkel, fordi der ingen oplever findes i hjernen og fordi alle oplevelserne skilles ad og bearbejdes forskellige steder i hjernen. F.eks. adskilles farve og form i forskellige områder i synscentret bagerst i hjernen, og vi burde derfor opleve farver og former adskilte fra hinanden. Der er ingen steder hvor alle oplevelserne samles i hjernen og opleves af en oplever. Men sådan oplever vi det jo og hvordan kan det gå til?

Kvanter og bevidsthed

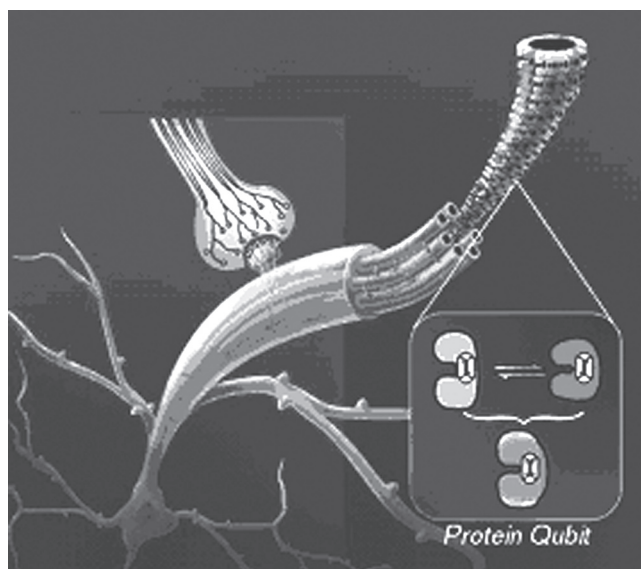
Kvanteteorierne bliver relevante fordi de har en holistisk karakter der har mange ligheder med sådan som vi oplever bevidstheden. Kvanter omhandler materiens mindste energiuvekslinger der almindeligvis virker nede på atomniveauet og derunder. Kvanter er felter som opretholder deres helhed på tværs af tid og rum, og de kan afprøve flere muligheder samtidig. I de såkaldte *superpositioner* kan de befinde sig over et stort område

og prøve flere muligheder af inden de beslutter sig for én af dem. Det har ligheder med bevidsthedens tilstande før en beslutning træffes. Kvantebegivenheder er indeterministiske og åbner op for at den frie vilje er reel, hvilket er sværere at forestille sig på hjernecelleniveauet. Bevidstheden kunne på denne måde tænkes at fungere som en helhed på kvanteniveauet for derefter at manifestere sig i hjernecellerne. Der er dog en række problemer med denne opfattelse, for kvanter er meget små, og der skal mange til før de kan påvirke cellerne (en nervecelle indeholder omkring tusinde milliarder atomer). Det er kun på meget kolde temperaturer at man hidtil har set kvanter samarbejde i større målestok og danne synkron mønstre, dvs. de svinger i fase og fungerer som en helhed. Denne position har derfor befundet sig ude i periferien af bevidsthedsforskningen i forhold til neurovidenskaberne, der fokuserer på bevidsthed som et hjernecellefænomen. En række videnskabsforskere har foreslået at bevidstheden relaterer sig til kvanternes mærkelige univers. Særlig kvantefysikere som f.eks. David Bohm har foreslået dette, men der har mere været tale om filosofiske ideer end om videnskabeligt begrundet teorier.

Ny forskning indikerer at dette er ved at ændre sig.

Hameroff/Penrose modellen

Den mest diskuterende kvantebevidsthedsmodel er Stuart Hameroff og Roger Penrose teori om *Mikrotubuli*. Mikrotubuli er nogle meget små aflange rør som findes inde i cellerne og i deres forgreninger til andre celler.

Hameroff og Penrose forestiller sig at bevidstheden formidles via mikrotubuli, der er aflange proteinrør inde i cellerne og i deres forgreninger (dendritterne). Det er her kvantehjernen findes. Fra Stuart Hameroffs web: <http://www.quantumconsciousness.org/>.

Rørene er hule og på deres inderside er der en spiralstruktur som gør dem ideelle til at lede kvantefelter rundt til hele hjernen. Derinde kan de opretholde deres superpositioner (helheder) og påvirke hjernecellerne. Superpositionerne opretholder mange muligheder, men det er bevidstheden der kollapse dem, hvorved de henfalder til bestemte områder i hjernen og bliver til én bestemt tanke eller følelse. Bevidsthedens rolle er at kollapse superpositionerne og mikrotubuli er derfor bevidsthedens bro til hjerne og krop.

Hameroff er professor i anæstesi (bedøvelse) og undrede sig over hvorfor mange forskellige kemiske stoffer virker bedøvende. Kunne det være fordi de virker på mikrotubuli og ikke på hjernecellernes kemi? Det kunne forklare hvorfor encellede organismer også bedøves selvom de ingen hjerneceller har. Det kunne ligeledes forklare hvordan en matematik studerende fra Sheffield University med en IQ på 126 kunne fungere næsten uden hjerne. Han havde kun et lag hjernemasse på 1,1 millimeter, mens alle andre har et lag på ca. 4,5 centimeter! Hvad tænker han med? Hameroff og Penrose ville sige at hans bevidsthed er intakt på kvanteniveauet, hvorfra den kollapse kvantebølger i det tynde lag hjernemasse.

Kvantebiologi og bevidsthed

Ny forskning tyder på at kvanteeffekterne også er virksomme på det biologiske niveau, idet proteiner, DNA og celler organiserer sig via kvantefænomener. Det er yderst hensigtsmæssigt fordi livet her kan afprøve alle muligheder samtidig og derved tilpasse sig ændringer i miljøet.

F.eks. bakterien *Bacillus Stearothermophilus* som trives i varme miljøer på 65 graders varme, og her har man observeret at den øger sine kvanteeffekter (de såkaldte kvantetunneller der beror på superpositioner) i takt med at temperaturen stiger. Det er et indicium for at organismerne gør brug af årsager der ligger uden for tid og rum, og måske kan påvirke deres gener via informationer fra kvanteniveauet, når de skal omstille sig til evolutionen.

En sådan kvanteevolution ville betyde at livet i økosystemerne udvikler sig ved at tune sig ind på kvanteniveauet og organisere sig, hvilket er meget mere effektivt end den neodarwinistiske forestilling, hvor tilfældige ændringer i generne tilpasser sig miljøet. Der er her tale om en *bioelektrisk* opfattelse, hvor celler og organismer organi-

serer sig selv. Mikrotubuli er derfor formentlig ikke den eneste vej bevidstheden vekselvirker med organismen, men der er tale om flere niveauer, hvor bevidstheden står i forbindelse med hjerne og krop via mange forskellige kanaler. Det har flere forskere foreslået fungerer via kaostilstanden som er en tilstand systemer går ind i når de stresses, hvormed de organiserer sig på højere komplekse niveauer i evolutionen. Kvantebiologi begynder at vise, hvorledes hjerne og krop er hullet som en si i forhold til kvanteniveauet og at det er herfra udviklingspotentialer bliver virkeliggjort.

Bevidstheden på tværs af tid og rum

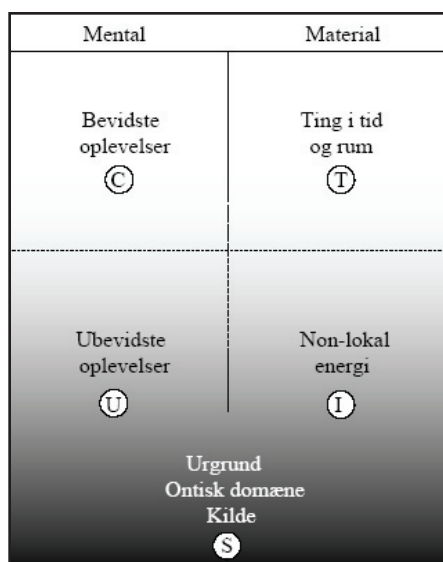
Kvanter har *non-lokale* egenskaber dvs. de er forbundet på tværs af tid og rum. Hvis bevidstheden også har non-lokale egenskaber er det et stærkt indicium for at bevidstheden vekselvirker med verden via kvanteniveauet. Samler man al parapsykologisk universitetsforskning i én stor analyse (en metaanalyse), der rumme millioner af test, viser det samlede resultat en overbevisende positiv bekræftelse (10^{104} -1 mod tilfældigheder. Se Dean Radin: *Entangled Minds* s.276). Spørgsmålet er nu hvordan bevidstheden formår at fungere non-lokalt?

Ervin Laszlo m.fl. har foreslået at information formidles non-lokal via nulpunktsfeltet der er et måske uendeligt energiocean som findes overalt og er derfra kvanterne opstår og forgår. Hvis dette er informationsopbevarende og formidlende er det muligt at det rummer hele universets historie, hvilket har fået Laszlo til at kalde det for *Akasha-feltet* (og anerkender hermed at det var de indiske mystikere der først opdagede det). Han beskriver hvorledes hjernen primært virker som en holografisk antenne der står i kontakt med Akasha ved at bringe sig på bølgelængde med det.

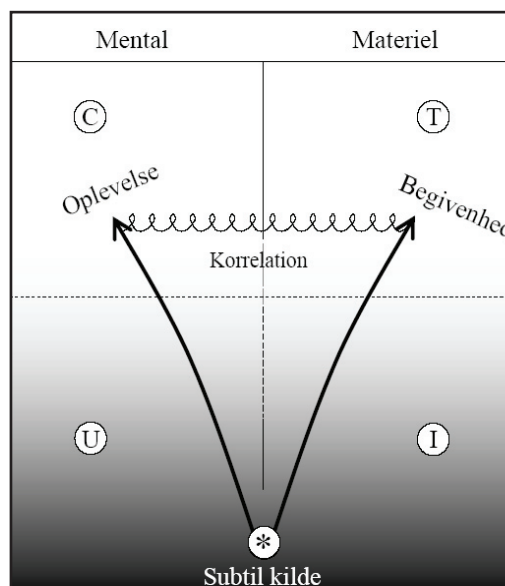
Danah Zohar har foreslået at bevidstheden vekselvirker med nulpunktsfeltet når hjernen skaber mening og det sker ved omkring 40 Hertz svingninger. Mennesker formår at skabe mening i forhold til verden via at tænke religiøst og vi har her en særlig evne til at forbinde os med nulpunktsfeltet, som dyr ikke har. Vi kan hermed begynde at forestille os hvordan vi er forbundet med verden, hvor hjernen er en antenne i dialog med et kosmisk Internet eller med andre eksistensplaner.

En ny non-lokal bevidsthedsmodel

På det anerkendte Princeton University i USA har man foreslået en non-lokal bevidsthedsmodel der tager udgangspunkt i bevidsthedsforskningen og forsøger at være så neutral som muligt.

Figur 1

Figur 2

Fra Robert G. Jahn & Brenda J. Dunne: *A Modular Model of Mind/Matter Manifestations (M⁵)* Der er 4 moduler som viser hvorledes bevidsthed og materie vekselvirker. Modellen kaldes M⁵ fordi der udover de 4 moduler også må være åbenhed for guddommelige kræfters indvirken. C (consciousness:bevidsthed), T (tangible:håndgribelig ting), U (unconsciousness:ubevidsthed), I (intangible:non-lokal forbundet fysisk modul). Spørgsmålet er hvordan disse 4 moduler relaterer sig til hinanden. Forskningen på PEAR-laboratorium indikerer at parapsykologisk kommunikation fungerer på tværs af tid og rum, måske via en fælles kilde, hvor disse er direkte forbundne (se figur 2).

Den kaldes M⁵ og udover de fire synlige moduler rummer den også en åbenhed for at et femte element i form af åndelige eller guddommelige kræfter griber ind og påvirker forholdet mellem bevidstheden og verden. Den viser først og fremmest de udfordringer den fremtidige forskning står over for både med at beskrive indholdet i de fire moduler mere konkret og særligt hvordan de nøjagtigt relaterer sig til hinanden.

Kvantefysikken kan vise sig at være broen mellem bevidstheden og hjernen, hvor nulpunktsfeltet er broen til menneskets transpersonlige natur. Men der er her tale om en begyndelse som med tiden også får brug for mystikernes beskrivelser af bevidstheden, således at disse medvirker til at afdække menneskets transpersonlige og non-lokale natur. Den nye kvantebevidsthed kunne vise sig netop at være det punkt hvor mystik og videnskab, i form af ånd og materie mødes, og skaber et videnskabeligt grundlag for et nyt meningsfuldt verdensbillede, der vel at mærke tager udgangspunkt i videnskab, spørgsmål og undersøgelse. Et sådant næsten neutralt udgangspunkt kunne være det der med tiden forener menneskeheden på tværs af irreligiøse og religiøse retninger.

Kilder:

Roger Penrose: *Shadows of the Mind*.
 Jeffrey Satinover: *The Quantum Brain*
 Ervin Laszlo: *Science and the Akashic Field*
 Dean Radin: *Entangled Minds*
 Danah Zohar & Ian Marshall: *SQ – spiritual intelligence*

Emnekursus: Intelligent design i naturen?

Udfolder naturen sig ifølge en plan?

Få et indblik i forholdet mellem naturvidenskab, religiøsitet og filosofi.

Vi ser på argumenterne for intelligent design i naturen fra forskellige synsvinkler, der bl.a. omfatter: vestlige filosoffer, astronomi, biologi, bevidsthedsforskningen og mystikere. 5 aftener i alt 12,5 timer. Dato: 10/10, 17/10, 24/10, 31/10, 7/11

Sted: Vesterbro kulturhus. Pris. 500 kr.

Weekendkursus: Martinus psykologi

Indføring i Martinus psykologi og hvordan den kan anvendes i praksis.

Emnerne omfatter: Sammenligning med fagpsykologien, kosmisk udviklingspsykologi, den psyko-seksuelle revolution, samt metoder til praktisk anvendelse af kosmologi.

Sted: Vesterbro kulturhus d.18/11 – 19/11 kl.10⁰⁰-16⁰⁰.

Pris: 600 kr.

Studiekreds: I begyndelsen var tomheden

Vi læser: I begyndelsen var tomheden af Per Bruus-Jensen. Indholdet omhandler: kvantefilosofi, parapsykologi, filosofisk erkendelsesteori i relation til Martinus kosmologi, og giver et nyt bud på jegets psykologi.

Datoer: 13/9, 28/9, 11/10, 25/10, 1/11, 15/11, 29/11, 13/12, 10/1-07, 24/1-07 Kl. 1800-2000. Pris. 400 kr.

Om fornyelse

v/Krishnamurti

Dette er et meget lille uddrag af en provokerende artikel fra december 1970 i det franske tidsskrift "Planète".

De er nu i færd med at læse min artikel, men De må ikke læse den på samme måde, som når De lytter til en grammofoonplade - for jeg nægter at være en grammofoonplade.

Men hvis De er vant til blot at lytte, vil det i virkeligheden sige, at de overhovedet ikke følger med. De lytter overfladisk og er grebet af ord - og derfor hører De ikke til blandt fornyerne eller skaberne af et nyt samfund. De er, mine damer og herrer, den opløsende faktor - og dét er ulykken. Men De ser ikke tragedien i det.

Verden er på kanten af en afgrund, den brænder og er i hurtig opløsning. Og mennesket, som stiller sig tilfreds med at lytte til en leder, vænner sig til ord, forbliver en tilskuere og medvirker til katastrofen. Så hermed vil jeg foreslå noget: De må ikke vænne Dem til dét, jeg siger, og De må ikke gentage noget af det. Gå selv på opdagelse.

Hvad er det, vi søger? Vi efterforsker sandheden - ikke Deres tro eller min tro. Thi for at finde sandheden om en hvilken som helst sag, bør jeg ikke have nogen som helst tro. Jeg vil finde sandheden, altså undersøger jeg. Jeg blotlægger alt vedrørende et spørgsmål, uden at søge ly bag nogen form for fordomme. Jeg undersøger på en ærlig måde, idet jeg prøver at forstå, og derfor lader jeg mig ikke forlede, hverken af Bhagavad Gita eller Bibelen, ej heller af nogen guru.

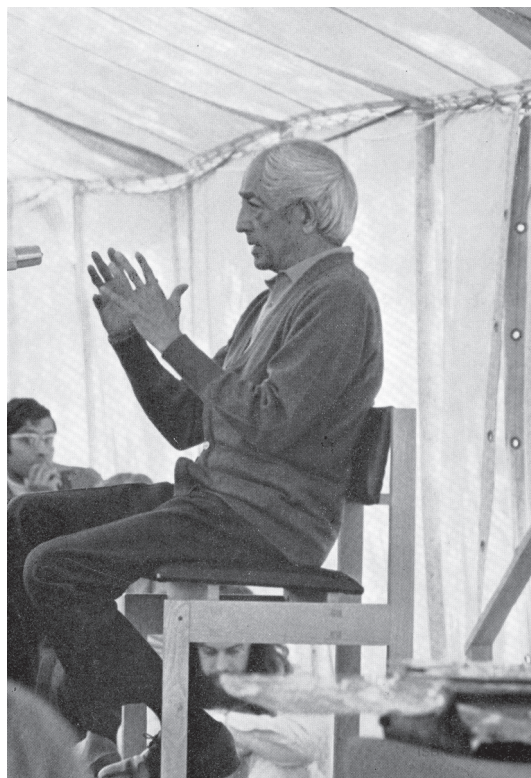
Jeg vil vide - og for at vide må jeg have den intensitet, som er nødvendig for at forfølge min opgave. Det menneske, der er bundet af en tro - hvor langt båndet, som binder ham, end er - er fastholdt, og kan derfor kun udforske indenfor sin trosafhængigheds radius. Og som konsekvens heraf vil dette menneske aldrig finde sandheden.

Husk, vi undersøger problemet, vi træffer ikke afgørelser. Derfor tager vi ikke noget i forsvar. Det menneske, som er i forsvarsberedskab, vil aldrig kende sandheden. Han vil finde, hvad han er i færd med at forsvare - og dét, som han forsvare, er ikke længere sandheden, men derimod hans egen tilbøjelighed, hans egen forvrængning og hans egen fordom.

Den tro, som tanken identificerer sig med, fortsætter som en elektrisk bølgebevægelse. Men hvad der varer ved, har ingen fornyelse. Det gør ikke andet end at gentage sig under forskellige former, men der er ingen fornyelse. Det er kun ved en afslutning, der er fornyelse, og det er kun i døden, at der er en ny fødsel - det vil sige: at dø fra dagen, der er gået, og fra øjeblikket, som er forbi.

Hvor der er en slutning, er der også en ny fødsel - der er skabelse. Se skønheden og sandheden i den kendsgerning, at der er kærlighed i en afslutning. Kærlighed er fra det ene øjeblik til det næste øjeblik - den er ikke en fortsættelse og ikke en gentagelse. Det er kun i afslutningen, der er fornyelse, ikke i det kontinuerlige.

Således er livet og døden eet, og det menneske, som ved, at det er eet, dør hvert minut. Det vil sige, at mennesket ikke skal tillade at lade grammofoonpladen - som er hans særlige bevidsthed - køre igen og igen. Udødelighed er ikke fortsættelsen af en idé, som er jeg'et. Udødeligheden er det, som konstant fornyr sig, idet det hele tiden dør.

Krishnamurti

Russells verdensbillede

Ifølge både Walter Russell og Martinus er det videnskaben og ikke religionen, der vil komme til at føre menneskeheden frem til en human verdenskultur, hvor alle Jordens mennesker oplever sig som een enhed og lever med hinanden i kærlighed, fred og velfærd. Derfor prøvede Russell at påvirke videnskaben til en dybere forståelse af de universelle sammenhænge. Da han i 1929 udgav sit første værk, sendte han det derfor til 800 videnskabsmænd og universiteter i USA. Dog uden megen respons.

Denne hans tidligste bog vil jeg oversætte, så godt jeg nu kan, og bringe som fortløbende artikler i dette blad. De første kapitler bringes altså her. Ligesom Martinus havde sine problemer med at finde ord til at beskrive det, ingen havde beskrevet før, og derfor indimellem har brugt et særpræget sprog, er Russell heller ikke altid nem at forstå (endsige oversætte). Men da ingen af dem var akademisk uddannede eller kendte til andre spirituelle værker, er deres brug af fremmedord dog begrænset.

Forskellen på Martinus og Russell er i grove træk den, at mens Martinus gav os de store overordnede principper og et verdensbillede set fra den "åndelige" vinkel, dvs som et univers af livsenheder, så koncentrerer Russell sig mere om skabelsen af det fysiske univers og dets bagvedliggende årsager. Trods forskelle er det tydeligt, de taler om det samme verdensbillede. Hvor Martinus f.eks. taler om "moderenergien", taler Russell om "bevidsthedens substans". (Ruth)

The universal ONE

v/Walter Russell

Kapitel 1. Skabelse

Der er kun een Gud.

Der er kun eet univers.

Gud er universet.

Universet er ikke en skabelse adskilt fra Gud, det er Gud.

Universet har altid været, det er ikke skabt. Det har ingen begyndelse og ingen ende. Det er, har altid været og vil altid være.

For mennesket betyder skabelse, at noget opstår, som ikke har været før. For mennesket er Skaberen et ophøjet væsen, adskilt fra sin skabelse. Mennesket antager, der er to universer, et fysisk og et åndeligt, og at skaberen hører til i det åndelige, det perfekte, mens det fysiske univers er det uperfekte, adskilt fra Gud.

Mennesket antager Gud er perfekt og almægtig. En perfekt og almægtig Gud kan ikke skabe noget uperfekt. Han kan ikke skabe noget ringere eller bedre end sig selv. Han kan ikke skabe andet end sig selv. Faktisk har han ikke skabt noget. Dette univers er evigt, det er ikke skabt men skabende.

Mennesket har ikke forstået, at der ikke findes andet end Gud.

Skabelse er en tilsyneladende stadig integration og altså opbygning af noget, der allerede eksisterer. Det er en periodisk tilstands-forandring i den Ene uforanderlige "substans". Det er evolution. Nedbrydning er en tilsyneladende stadig disintegration, hvor det skabte vender tilbage til denne "substans". Det er de-evolution, opløsning.

Gud er en realitet og har "substans". Gud er en tænkende bevidsthed. Guds "substans" er lys, det er bevidsthedens tanke-substans. Den er en håndgribelig substans, forståelig og beskrivelig og indeholder principper, som mennesket kender eller kan lære at kende gennem observationen af de skabte ting. Alle skabte tings substans er lys.

Den tænkende bevidstheds substans er alt som eksisterer. Det skabende univers er registreringen af bevidsthedens idé i stof/energi. Lyset er opbevareren af den tænkende bevidstheds energi. Dette er et univers af bevidstheds-energi. Det er et evigt dimensionsløst univers. Dimensioner er en illusion af virkninger, som er lys i bevægelse.

Der findes kun een substans i universet. Det er lys. Lys er liv. Der er kun eet liv i universet. Hele universet er eet levende, åndende, pulserende væsen. Hele universet og alt, hvad er, er een enhed.

Kapitel 2. Livsprincippet

Liv er den tænkende bevidstheds pulserende, elektriske svingninger.

Alt liv er udødeligt. Liv er det vitaliserende element i alt stof. Liv findes evigt i alle ting. Der findes ikke livløst stof. At opdele stof i noget levende organisk stof og noget livløst uorganisk stof er en misforståelse.

Liv har ingen begyndelse og ingen slutning. Liv gennemtrænger alt i universet.

Liv er virkningen af bevidsthed. Bevidsthed skaber bevægelse. Liv er virkningen af de skiftende elektriske svingninger, som konstituerer tænkningens proces. Denne virknings fremadskriden registreres som integrerende lys og manifesterer sig i det velordnede periodiske fænomen, som indeholdes i alt stof og i alle ting, og som mennesket kalder "vækst".

Alle ting udvikler sig. Alt udvikler sig fordi det er levende. Bevidstheden udtrykker sig gennem mange forskellige bevægelses-tilstande, af videnskaben kaldt "grundstoffer". Disse grundstoffer er ikke af forskellig substans, de er kun forskellige i deres bevægelsestilstand. Al bevægelse er periodisk og evolutionær. Al bevægelse er universelt set i ligevægt. Uligevægt er et lokalt fænomen.

Al bevægelse synes at være opdelt i modsætninger. Alt, hvad mennesket opfatter som stof, eksisterer pga modsatrettede spiralbevægelser i uligevægt. I disse bevægelser kan den indadgående eller den udadgående være den dominerende. Hvor presset fra den modgående bevægelse er størst, findes højdepunktet af spænding dvs en koncentration af kraft.

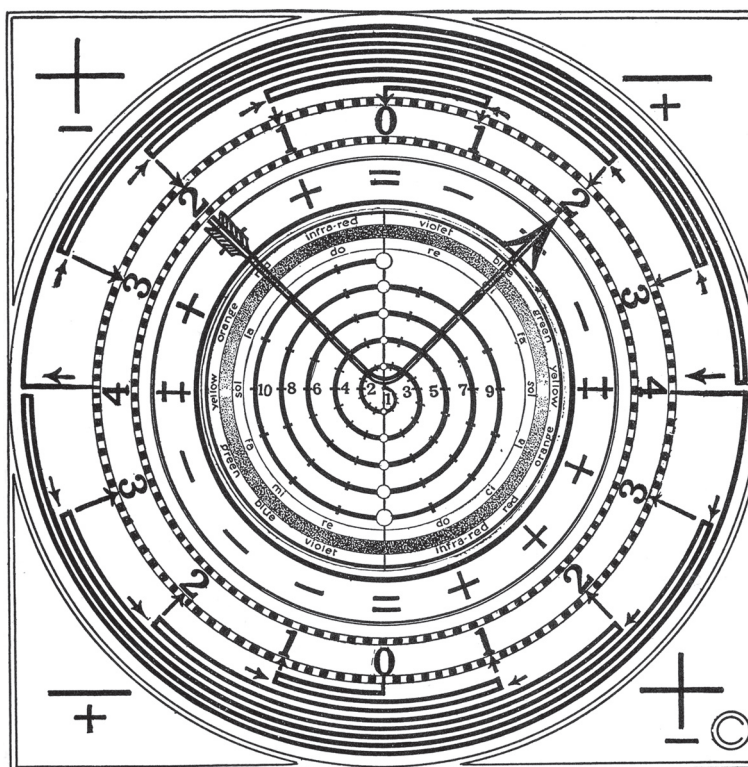
Stoffernes synlige former forsvinder, hvor de modgående bevægelser er i ligevægt og spændingen således ophørt. Dette kalder mennesket "død". Men bevægelser i ligevægt, dvs uden modstand, er stadig bevægelse, og

bevægelse er liv. Dette er et univers af bevægelser, synlige eller usynlige for menneskelige sanser.

Årsagen til al bevægelse er det ene universelle levende væsens aktive dynamiske tænkning, det væsen mennesket kalder Gud. En tænkende bevidstheds bevægelser fødes i universets høj-hastigheds-energi. De gennemløber en skala af periodisk og modstandsfuldt deceleration og acceleration (hastighedsnedgang og -opgang) i seks hel-toner og een grundtone igennem ti oktaver med et variabelt antal mellemtoner i hver af de sidste fire oktaver. De syv

toner er de, der kaldes "grundstoffer", og som urigtigt er blevet klassificeret i otte grupper i det alment accepterede Mendelevske system.

Grundtonen i hver oktav indeholder (opbevarer) alle de bevægelser, der har fundet sted i pågældende oktav. Grundtonen er midtpunkt og omdrejningspunkt mellem aktion og reaktion, dvs mellem begyndelsen på indåndingen og slutningen på udåndingen. Den er et neutralt ligevægtspunkt, som samler hele oktavs øvrige modsætningsfyldte energier. Den er farveskalaens hvide farve, der uden at være del af farveskalaen in-

$$4+3+2+1+0=1-2-3-4$$

deholder dem alle.

De ti oktaver udgør en cyklus af stigende bevægelsestilstand og er alt, hvad dette fysiske univers består af. Det første for vore sanser synlige element er brint, som tilhører 3. oktav. Tonerne, der følger efter brint, er det for mennesket synlige univers. De fortsætter til 10. oktav, hvor disintegrationen og dermed opløsningen gør en ende på den fysiske stof-cyklus, og hvor energierne efter en tid i det store ligevægtsocean kan begynde en ny cyklus.

De pulserende modsatte bevægelser, svingende mellem tiltrækning og frastødning, mellem indånding og udånding, er karakteristiske for alle enheder, systemer eller stoffer. De er bevidsthedens fader-moder-kræfter. Hele det såkaldt skabte univers af stof er blot virkningen af disse tilsyneladende modsatte hankøns og hunkøns

kræfter i aktion. De udgør pendulet i det kosmiske ur. Skiftevis indadgående og udadgående, opbyggende og nedbrydende.

Skabelse er bevægelse og forandring i bevægelse. Stof er krystalliseret lys. Stof er lys samlet og integreret i en form, og atter opløst i en disintegrerende udstråling. Mennesket tror, der er mange forskellige energier og stoffer. Men kompleksitet og kvalitet er kun et spørgsmål om bevægelse og ikke andet. Hvis en edderkops spindelvæv kunne bevæge sig hurtigt nok, kunne det skære gennem stål.

Form og bevægelse er midlertidige illusioner. Bevidsthed er evig.

Kapitel 3. Bevidsthed, den eneste universelle substans

Universet er bevidsthed. Bevidsthed er en substans (energi). Bevidsthed er grundlaget for al skabelse. Den er uden begyndelse og uden ende, almægtig og allesteds nærværende. Den er friktionsløs, temperaturløs, kan ikke presses sammen eller strækkes ud, kan ikke deles, måles, forandres eller ødelægges. Og dog indeholder den muligheden for det alt sammen gennem dens manifestation af (eller rettere illusionen om) to aktive modsatte kræfter. Bevidsthedens substans er blevet kaldt "ånd" og "æter".

Ved skabelsen af de to modsatte kræfter opstår virkninger som varme og kulde, farver, form, vækst, stof, sammentrækning og udstråling osv. Disse virkninger ændrer ikke bevidsthedens substans. De er udgået fra bevidstheden, men er ikke del af den. De opstår på grund af de to modsatte bevægelser og forsvinder, når modsætningerne ophører.

Al skabelse beror på forandring i bevægelser og skyldes bevidsthedens aktive tanke-proces. Forandringer i bevægelser ændrer ikke bevidsthedens substans. Alle virkninger af bevægelse er relative og ville ikke have skin af virkelighed uden en relation til noget andet. Uden illusionen af adskilthed ville rummet ikke eksistere. Uden de begivenheder, bevægelserne skaber, ville tiden ikke eksistere.

Alle de mange kemiske stoffer er blot forskellige tilstande i forholdet mellem de to modsatte bevægelser. De synes alle at have deres egen karakter så som smeltepunkt, atomvægt, volumen, ionisering, elektrisk ladning, rotation og meget andet, hvilket giver indtryk af, at de er forskellige substanser. De er dog blot virkninger af de to modsatte kræfter, aktion og reaktion, som konstituerer den kreative tænkende proces.

Jo større modstanden er mellem de to modsatte kræfter, jo mere fast bliver formen af det stof, kræfterne illuderer. Alle de elementer, der f.eks. ligger i stoffernes tredje tone, har en meget sammenpresset atomstruktur. Det gælder f.eks. metaller som jern, kobber, guld, nikkel og tungsten, men især diamant. Jo mindre spændingen er mellem de modsatte kræfter, dvs. jo mere stoffet ligger i nærheden af ligevægtens nulpunkt, jo mindre fast og jo mere udflydende er formen. Det gælder f.eks. klor, fosfor og magnesium, der således har et mindre energi-indhold.

Form beror på bevægelse og ikke på substans. Hvirvelbobler i vand har form. Deres form er en egenskab ved den hvirvlende bevægelse og ikke ved vandets substans. Når bevægelsen ophører, forsvinder boblernes form, men substansen forbliver. Skabelse er det kosmiske penduls evige svingning fra ligevægt ud til den højeste spænding og tilbage til ligevægt. Den er en rytmisk serie af modsatte bevægelser, af aktion og reaktion, integration og disintegration, gravitation og radiation.

Bevidsthedens aktive kreative tænkning er årsag til al bevægelse. Bevidsthedens (Guds) tænkning i kontinuerlige, rytmiske, velordnede variationer af intensitet forårsager målbare impulser igennem endeløse tidsaldrer, i endeløst rum, gennem den ene cyklus efter den anden, efterladende spor af processen bag sig. I dets kølvand er der myriader af roterende partikler, som registrerer tænkningens "passage", ligesom der i kølvandet på en oceandamper er myriader af små roterende bobler, som registrerer damperens passage.

De mange bobler i damperens kølvand skaber en virkning af skum i vandets substans. Skummet synes anderledes end dets omgivelser. Den er af samme substans, men mindre stabil. De hvirvlende bobler af skum skyldes bevægelse og forsvinder, når bevægelsen ophører. Når skibsskruens roterende effekt er væk, vil bobler og skum atter forsvinde ind i det store ocean, som de er del af og fra hvilket, de aldrig har været adskilt.

Alle tankers passage gennem den universelle bevidstheds stille ocean kan sammenlignes med små og store skibes og vindens passage gennem oceanets stille vand. Kræfternes passage efterlader deres "ide" i form af skumbobler i vandet. Uden disse kræfters påvirkning på det stille vand, ville en total ensartethed manifestere sig over hele oceanet. Uden tænkningens kræfter på bevidsthedens stille substans, ville der ikke være den forskelligartede manifestation i dette bevidsthedens univers. Mælkevejsgalaksens hvide spiraltåge er det spor, bevidsthedskræfter har efterladt sig i bevidstheds-oceanets substans, helt analog med skibets kølvandsstriben af skumdannelse.

Myriaden af hvirvlende tågedannelser, deres integrerende sole og solsystemer, planeter og måner, asteroider og meteoritter, er alle hvirvlende spiralformer født af den Enes bevidstheds roterende "propeller", den bevidsthed, der har udtænkt dette vort univers. Den lov, der styrer både skumboblerne i vandet og galaksernes tågedannelse, er den samme. Forskellen er kun relativ. Begge dele forsvinder, når den hvirvlende bevægelse hører op. En boble i havet eksisterer få øjeblikke, en sol eksisterer i hundred billioner år, før deres integrerede energi er udsendt tilbage til den stille fader-moder-substans, hvorfra de blev født.

Kapitel 4. Tænkende bevidsthed

Tankeprocessen er enkel. Den er en svingning af det kosmiske pendul fra ligevægt i bevidstheds-substansen til uligevægt og tilbage igen til ligevægt. Registreringen af dennes virkning på den universelle bevidstheds ocean er indeholdt i en oval form, bestående af to nøjagtigt modsatte spiralhvirvler i begge halvdele af denne form. Disse hvirvler er begyndelsen til alt, hvad der findes i dette univers, udviklende sig gennem flere stadier til en mere og mere flad og horisontal cirkelform, som det ses i vanddråber såvel som i planeter.

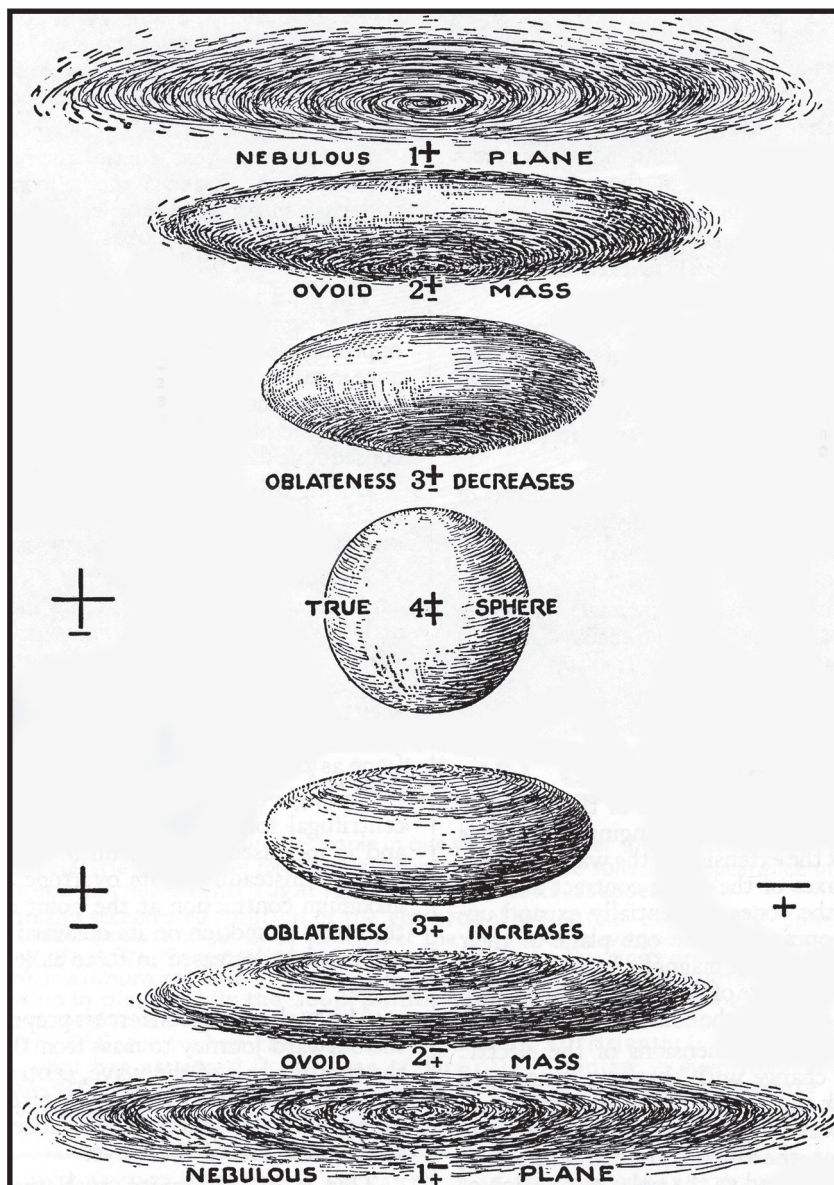
Disse to modsatrettede spiralhvirvler indenfor en sfære repræsenterer hele den enkle tankeproces, men ikke hele tænkningens virknings-variationer. De repræsenterer begyndelses-oktaven i tænkningens cyklus, hvorfra der findes ti. Den enkle tankeproces gentages nøje i de ti oktaver, men med periodisk variation og velordnet kompleksitet.

Den kraft kaldet "tænkning", som driver bevidstheden frem gennem koncentration og decentration (indånding og udånding) i rytmiske sekvenser, er universets eneste energi.

Tænkning er en aktion efterfulgt af en reaktion. Tænkningens aktion konstituerer en serie begivenheder, der har en rækkefølge. Interval mellem serielle begivenheder konstituerer den virkning, vi kalder "tid". Uden begivenhedernes sekventielle rækkefølge var der ikke noget til at markere tid.

Liv er tænkningens aktion, og tænkning er lige så evig som bevidsthedens tanke-substans er evig. Universel tænkning er rytmisk tænkning. Universel tænkning er

målelig i dens velordnethed gennem hele universets substans. Al tænkning er udtrykt i målelige modsatte impulser, i aktion og reaktion.

Sådan skabes (krystaliserer) alle former - hvad enten det er atomer eller planeter.

Damanhur

= en drøm, der blev til virkelighed

v/Ruth Olsen

Italien er et land fuld af modsætninger. Fra primitiv mafia, reaktionær pavemagt og udbredt korruption til et progressivt spirituelt mini-samfund: Damanhur.

Damanhur er en fremtids-vision, et mønstersamfund, beliggende i Norditalien og bestående af ca. 600 fastboende medlemmer, 400 nærboende deltagere, samt mange gæster på kortere eller længere ophold.

Damanhur blev grundlagt i 1975 med Oberto Airandi som visionær primusmotor og idealistisk inspirator. Dets grundlag er formuleret således:

1. Beboerne er brødre og søstre, som hjælper hinanden ved gensidig tillid, respekt, accept, solidaritet og under stadig indre transformation. Alle bestræber sig på altid at give andre mulighed for at nå højere i åndelig udvikling.
2. Alle bestræber sig på at sprede positive og harmoniske tanker og på at rette hver tanke og handling mod spirituel vækst.
3. Gennem det fælles liv sigter Damanhur på at udvikle personligheder, hvis indbyrdes forhold er styret af viden og bevidsthed. De grundlæggende livsregler er sund fornuft, omtanke for andre og glædelig accept af forskellighed.

Aktiviteter

Damanhur har gang i utrolig mange aktiviteter - socialt, kunstnerisk, politisk og forskningsmæssigt. Alt under det overordnede mål at medvirke til større frihed, til at vække menneskers bevidsthed om deres spirituelle guddommelighed og skabe en bæredygtig livsmodel, baseret på etiske principper og kærlighed.

Det mest kendte Damanhur-projekt er nok det fantastiske underjordiske tempel - Tempel of Humankind. Gennem 16 år har medlemmerne arbejdet på det og udsmykket

det kunstnerisk, så det i dag bl.a. beskrives således af en besøgende journalist:

“Templet er en initiations-rejse, en ritualiseret reproduktion af menneskets indre rum. Når man går gennem dets haller og gange, er det som at gå dybt ind i sig selv, en spirituel pilgrimsrejse.”

Derefter beskriver han, hvordan templet er bygget ind i en meget speciel klippe, indeholdende det sjældne over 300 mill. år gamle energirige mineral mylonite. Det ligger på et sted, hvor flere af Jordens energilinier mødes, og hvor der altså skulle være særlige energier, som påvirker alle levende væsner.

Aktiviteter som økologisk landbrug, skole og universitet, et forskningslaboratorium, kunstværksteder med undervisning, conferencecenter med restaurant, butikker, bank med egne penge osv er alle organiseret som selvstændige decentrale enheder. Der er sundhedscenter med alternativ behandling, healingskurser m.v., og der eksperimenteres med alternative energiformer.

Man har en gruppe Røde Kors-frivillige, der tager ud og hjælper ved katastrofer rundt om i verden. Man har skabt en politisk bevægelse byggende på åndelige værdier og deltager aktivt i politiske valg. Flere Damanhur-folk er indvalgt på lokalt plan. Der udgives et udadvendt tidskrift udover et internt blad. Man bistår ved oprettelsen af Damanhur-samfund andre steder på kloden, f.eks. i Amerika og Japan.

Siden 1998 har Damanhur deltaget i Global Ecovillages Network (Globalt netværk for økologiske landsbyer), GEN. Dette netværk blev grundlagt i 1994 og består af hundreder af forskellige øko-bevægelser og -landsbyer over hele verden, nu med NGO-status i FN. Det har iøvrigt hovedcenter i Danmark, se www.gaia.org.

Ideologisk set

Ved at læse Damanhurs kursusprogram ses det, at det er en meget bredt favnende spirituel bevægelse. Der undervises i meditation, astralrejser, regressionsterapi, hypnose, healing m.v. Det ser ud til, at de har taget det hele til sig

"The temples of humankind" bygget ind under klippen.

i forsøg på at forcere den åndelige udvikling. Man øjner ikke nogen kritisk holdning til dele af de forskellige teknikker, der i dag flourer i new Age-regi, i hvert fald ikke i deres skriftlige materiale.

Noget der kan undre lidt er, at der ikke nævnes noget om vegetarisme. Deres økolandbrug indeholder dyreavl, såvel grise, køer som fjerkræ, så man må vel gå ud fra, de er beregnet til at spises - hvad skulle man ellers med grise? Også det, at alle til sit almindelige navn tilføjer et dyrenavn, kan undre. F.eks. kalder grundlæggeren Oberto sig for "Falcon" (falk). Er det mon for at styrke fællesskabs-identiteten?

Damanhur er en hel del præget af Oberto's interesse for videnskab og filosofi, f.eks. underviser han i noget, han kalder "esoterisk fysik". Den afhandling, han har udarbejdet herom, forekommer mig meget teoretisk abstrakt og svært tilgængelig. Jeg synes ikke, det spirituelle verdensbillede er så kompliceret, som han - for mig at se - gør det til.

Men bortset fra det, er Damanhur en inspirerende og beundringsværdig del af den nye spirituelle bevægelse, der i dag breder sig i hele den vestlige verden. Vi har brug for den slags konkrete forsøg på at føre de humane etiske idealer ud i virkeligheden.

Om bøger

Sund skepsis - Danske læger sætter spørgsmålstegn

Red. af Lasse Skovgaard

Forlaget Hovedland 2006

117 sider

Anm. v/Steen Jørgensen

Bidrag af Claus Hancke - Antibiotika, Birgit Aalborg Funch - P-piller, Per Bennicke - Mælk, Uffe Ravnskov - Statiner, Eddie Jalving - Vaccinationer, Elsebeth Læggaard - Kunstige sødemidler, Carsten Vagn-Hansen - Mikrobølger, Henrik Westergaard - Gensplejsning, Bruce Philip Kyle - Amalgam, Palle Gad - Brobygning..

Ovenstående forfatteres bidrag udgør en gyser af format. I forordet, som er skrevet af Lasse Skovgaard kan vi læse følgende: "Forfatteren stiller skarpt på fastgroede traditioner, mulige forenklinger og industriernes eventuelle problematiske indflydelse". Desuden at bogens samlede mål er at lade et kompetent hold af kritiske fagfolk nuancere debatten, som bogens bidrag tager op.

Overordnet set er bogen velskrevet i et let læseligt sprog, som ikke giver de store vabler på hjernen. Den er pædagogisk inddelt i en række kapitler svarende til de bidrag, som forfatterne kommer med.

Anvendelsesmulighederne for bogen er meget omfattende i forhold til dens ellers enkle konstruktion og dens læselighed. Jeg ser den anvendt i studiekredse, hvor deltagere interesserer sig for de samfundsdebatte emner, som bogen tager hul på – eller drager frem i læserens bevidsthed. Den kan fungere som inspiration til foredragsholderen, som ønsker et godt og samfundsrelevant emne at foredrage om. Den kan være et ideelt arbejds materiale til lokalradioens næste programsætning eller den kan have en mission til familiesammenkomster, hvor deltagerne er blevet træt af at snakke om hinandens børn og deres unoder. Til sidst men ikke mindst inspirationsmateriale for de personer, som har kendskab til mikrokosmos, som Martinus har defineret det.

Med bogen som redskab får den enkelte læser mulighed for at udvide sit personlige myndighedsområde. Det sker, når vi tilegner os viden, der indvirker på den adfærd, som er kendetegnet for os i vor dagligdag.

For de indforståede læsere, som har et vist kendskab til Martinus kosmologi – er det vigtigt at sætte dette begreb "det personlige myndighedsområde" i relation til de analyser Martinus gør gældende i forhold til evneopbygning.

Enhver evne har 3 stadier udviklende gennem princippet "øvelse gør mester".

Stadie 1. Du får et ønske om et eller andet. (A-viden) – Stadie 2. Du sætter energi og tid af til at beskæftige dig med det – du øver dig (B-viden) – og endelig stadie 3, hvor du til sidst kan det – det er blevet til en vane – en automatisk funktion (C-viden).

Temaerne er som beskrevet tidligere:

Antibiotika, P-piller, Mælk, Statiner, Vaccinationer, Kunstige sødemidler, Mikrobølger, Gensplejsning, Amalgam og endelig en appel om brobygning.

Den vanskeligste opgave for anmelderen (mig) er ubetinget at begrænse de emner, som jeg vælger at tage frem. Hver enkelt kapitel giver kontante ja ligefrem chokerende informationer om, hvad som sker bag det tågeslør, der ligger mellem læserens virkelighed – altså den, som stilles til rådighed af diverse producenter PR-initiativer og informationsfrigivelse – og så den faktuelle virkelighed. ("Det der står med småt" – eller de informationer, som er tilbageholdt af producenterne).

Mine egne overvejelser over, hvorfor det og det er taget med – men ikke det og det bliver for omfattende at redegøre for. I et enkelt tilfælde har jeg dog valgt at blande mig i indholdet – men det fremgår så tydeligt.

Allerede i forordet henviser eller sandsynliggør redaktøren industriernes eventuelle problematiske indflydelser på den virkelighed, som præsenteres udadtil.

I afsnittet om statiner (kolesterol-sænkende midler) redegøres der dybest set for – at det er farligere at have for lavt kolesterolmængde end for højt – hvor vi normalt læser det modsatte, når kilderne er medicinalindustrien, der profiterer af de nævnte midler. Her omtales fx at

statiner også har en Q-10 nedsættende virkning. Q-10 er samtidig et enzym, som stimulerer hjertemusklerne. Når der så udleveres statiner, som skulle beskytte mod hjerteproblemer, der menes skabt af kolesterol – så gøres ondt faktisk være. Dette med reference til patienter med hjerteinsufficiens.

Personligt savner jeg en beskrivelse af kolesterols opdeling i LDL og HDL. Henholdsvis Low og High density lipoprotein. Kendt i medierne som det onde og det gode kolesterol. Den faktuelle sandhed er, at begge er livsvigtige for os. Den onde er kun ”ond” i oxideret tilstand. Den kan ganske enkelt ikke klistre – skabe arteriefor snævringer i en ikke oxideret tilstand. Konklusionen er enkelt – få rigeligt med antioxidanter døgnet 24 timer. (Carsten Vagn-Hansen har dog en lille krølle vedrørende LDL i sit afsnit om mikrobølger, hvor han omtaler COP = Kolesterol oxidationsprodukt).

Dette giver en naturlig anledning til at dykke ned i afsnittet om Mikrobølger. Også her er det på sin plads at tage nogle beroligende ”Dr. Bachs nødhjælpsdråber” inden læsningen startes. Lidt forsigtig lægges der ud med reference til Albert Szent-Györgyi, en nobelpristagers beskrivelse af biologiens beskæftigelsesområde, som han opdeler i fire afdelinger. ”Det synlige, det mikroskopiske, det molekylære og det, der foregår på det submolekylære eller elektroniske plan”.

Den garvede kosmologiske læser kan ikke undgå at flytte sine tanker i retningen mod de steder, hvor Martinus omtaler begrebet ”blodmagnetisering”. Dvs. jegets evne til via sin viljekraft at indvirke på blodet rent vibrationsmæssigt. Desuden at ihukomme Martinus beskrivelse af den ”stråleformige materie”.

Carsten Vagn-Hansen omtaler blandt andet at især den energimæssige medicin vinder mere og mere frem. Herunder den molekylære medicin. Sjovt, hvordan ”oldtidens” naturlige forståelse vinder mere og mere indpas. Behandlingsformer som akupunktur, shiatzu og zoneterapi for bare at nævne nogle få – arbejder alle med udgangspunkt i en ”energiforståelse” – der omtaler energier, som strømmer rundt i kroppen via et meridiansystem. Gennem disse teknikker åbenbares forståelsen for livets finstofflige elektriske natur.

I takt med den teknologiske udvikling, herunder udvikling af mikrobølge ovne – lever vi et liv underlagt ”EMS”, elektromagnetisk smog. Stråler/mikrobølger udsendt af et væld af forskellige tekniske vidundere. Mobil telefoner, samt de sendermaster, som hører til det system, infrarøde føler, mikrobølge ovne, raderanlæg – ja listen er alen lang.

Jeg havde fx aldrig koblet den spanske syge, der dræbte

omkring 20 millioner på verdensplan, sammen med solpletter. Via teksten, som Carsten Vagn-Hansen skriver, kan vi faktisk læse det. Store influenzaudbrud kobles sammen med udbrud af solpletter. Solpletterne indvirker på jordens magnetfelter, som bliver forvredet – og det indvirker igen på vor krops elektriske balance. Godbid efter godbid tager Carsten Vagn-Hansen det ene eksempel frem efter det andet. Hver bid indeholder deres helt egen katastrofe. VELBEKOMME.

Visdommens paradoks

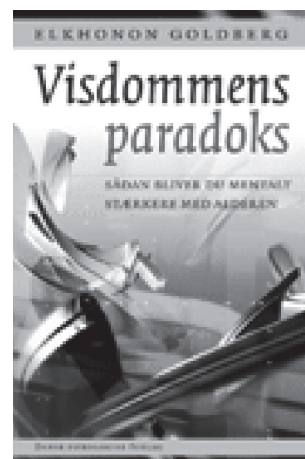
Af Elkhonon Goldberg

Psykologisk Forlag
2005

331 sider

348 kr.

Anm. v/Lisa von
Schmalensee

Alderdommens gave er en ny måde at være menneske på

Da jeg forleden var til en 81 års fødselsdag, var der en 79-årig herre, en der stadig passer sit entreprenørfirma som da han var 35, og spiller tennis (bevares lidt langsommere end da men med lige så stor glæde), der sagde: ”Ved I hvad: Man må sgu se i øjnene, at uanset hvad, så går det fra nu af bare ned ad bakke med alt muligt.” Og han så ud som om, at det var en kendsgerning, han havde svært ved at acceptere. I hvert fald svært ved at være lykkelig med. Det var som om han på en eller anden måde fandt den paradoksal.

(Det er vel dybest set også paradoksalt, at man i sit liv skal så grumme meget igennem, hvis det hele bare bliver til en ufrivillig rutschetur ned ad bakke?)

Men se, da var jeg lykkelig for at have Elkhonon Goldbergs nyeste bog i frisk erindring, for i den får han vendt totalt op og ned på denne indgroede vane vi har med at tro, at det nødvendigvis skal komme til at gå ned ad bakke i alderdommen. Hans store pointe er nemlig, at det faktisk kan komme til at gå op ad bakke, også selvom vor korttidshukommelsesevne degenererer, og skelettet begynder at krystalliseres.

Og der er vel at mærke ikke tale om vage luftkasteller, som har sit eneste fundament i det menneskelige udødelighedshåb. Her er derimod tale om solid evidensbaseret forskning i hjernens udvikling, både således som den

udvikler sig (eller rettere ophører med at udvikle sig), når det går ned ad bakke for en og når det går op ad bakke for en.

Hemmeligheden ligger i ens mentale tilstand. Hemmeligheden bag, hvordan man i alderdommen kan få sin livskvalitet til at stige til hidtil ukendte højder, ligger ganske enkelt i ens måde at anskue sig selv og omverdenen, fortiden, nutiden og fremtiden på.

I *Hjernens dirigent*, som jeg tidligere har anmeldt i dette tidsskrift, gennemgår Elkhonon Goldberg yderst grundigt frontallappernes funktion for en civiliseret bevidsthed, og det er pointen fra slutningen af denne bog, som han arbejder videre med i Visdommens paradoks. Han pegede i *Hjernens dirigent* på, at en feltafhængig brug af hjernen, hvormed menes en måde at bruge hjernen på, hvor man drukner i detaljer i stedet for at tænke ud fra stedse højere grader af kompleksiteter, udgør den sikre vej til neurologisk forfald, hvorimod en feltafhængig brug af hjernen, hvormed menes en måde at bruge hjernen på, som er karakteristisk ved det man også kan kalde holistisk tænkning, eller universel tænkning, eller inspireret tænkning, indebærer, at hjernefunktionen kan vedblive med at udvikle sig til uanede højder af autonomi på et åndeligt plan.

I Visdommens paradoks fokuserer han på netop dette tema med reference til et stort antal forskningsprojekter indenfor området, og alle som ét af disse peger på, at det ældre menneske har mulighed for at opleve *den anden ungdom* på samme måde som menneskeheden i renæssancen oplevede genfødsel.

Så det sagde jeg til den ældre herre, Ib. Jeg sagde: Prøv nu engang at forestille dig hele menneskeheden under renæssancen. Indtil da kunne det enkelte menneske rumme, hvad der var af viden. Man kunne simpelthen lære alt hvad der var at lære og rumme al den information, der var, nogenlunde som en computer. Men ved renæssancens begyndelse var der pludselig så meget viden at rumme, at den enkelte hjerne ikke længere kunne lagre det. Og det var derfor vi fik renæssancen. Det var derfor mennesket blev genfødt. Mennesket måtte nemlig pludselig til at vælge indefra, fra sin autonomi, via eksekutive hurtige mønstergenkendelser, og gjorde det ud fra bevidsthed om sit mål på sin menneskelige rejse. Det opdagede altså sig selv som et væsen, der var åndeligt forpligtet i forhold til fortid og fremtid og derfor i nuet måtte træffe beslutninger, som åndeligt udviklede eksistensen af livsudfoldelse. Det opdagede med andre ord Gud i sig selv.

Derfor begyndte mennesket at betragte sig selv på en helt anden måde, end det havde gjort tidligere. Sammenligner vi nu den enkelte menneskehjerne med

menneskeheden, betragter vi hjernen som et mikrokosmos i planetens makrokosmiske neurologiske system, så står det enkelte menneske, når det har passeret de 35, også i en situation, hvor det ikke længere kan rumme samtlige informationer af petitesseagtig karakter, og derfor har det da muligheden for at begynde at tænke i holoner, i helheder, såsom ”hvad er formålet med det her og hvordan kan jeg fremme det bedst muligt således at det ikke opnås på bekostning af nogen?”

Men det store paradoks er, at vi, hvis vi modarbejder denne specielle måde at bruge hjernen på, så degenererer neurologisk.

Forsøger vi altså at gøre, hvad vi kan, for at bruge vor hjerne som da vi var under 35, forbereder vi vor egen mentale undergang, hvorimod vi, hvis vi siger til os selv, at vi nu, hvor vi er ældre, hellere må til at tage os af det og begynde at synkronisere vor bevidsthed med vor potentielle åndelighed, ja, så kommer der pludselig en ny dimension ind i vore liv, som Goldberg kalder *eksekvering*.

Dermed menes en ny og anderledes form for potens, således at vi kan inspirere til handling på en måde, som gør, at vor visdom, vore facitter fra alle vore livserfaringer, forhindrer samme fejl i at blive begået igen. Ens visdom hjælper således verden rent praktisk med at korrigere fejl og dermed udvikle sig.

Konsekvensen af disse forskningsresultater er faktisk, at de gamle med fordel kan blande sig meget mere end de gør. Jeg hører mange ældre sige, at de nu hvor de er så og så gamle vil trække sig og lade de unge komme til. Men set i dette perspektiv skal de blot til at gøre tingene *på en anderledes måde*. De skal ikke selv løbe hurtigt, hverken fysisk, organisatorisk eller mentalt. Det kan de unge gøre. Men ingen yngre vil kunne være bedre som menneskelige rådgivere.

Man vil set fra dette ståsted således kunne være senil i forståelsen have en yderst ringe korttidshukommelse og samtidig være en kvalificeret rådgiver, når det drejer sig om store komplekse sammenhænge i verdenspolitik eller livsforløb. Men selvfølgelig ikke, hvis vi har fået skrumpehjerne, hvilket det dybest set er op til os selv alene at afgøre, om vi vil have eller ej.

Interessant indfaldsvinkel, ikke sandt? Metoderne han peger på er kognitive, og meditation er en af dem. For ham drejer det sig imidlertid om ikke bare at udvikle intelligensen til at blive emotionel men videreudvikle den til at blive eksekutiv, hvilket indebærer, at den på et eller andet plan rummer en kosmologi at kunne forstå sig i forhold til og træffe beslutninger på baggrund af.

Goldberg bruger ofte begreberne mikro og makro, når han redegør for synkronismen mellem, hvad der sker i planetens menneskehed og i den enkelte hjerne. Det er et perspektiv, han opererer med uden, så vidt jeg ved, at have det ringeste kendskab til martinuskosmologien. Men anskuer vi denne forskning i lyset af martinuskosmologien, ser det ud som om, vi alle har fået pålagt en ny opgave i vor alderdom, nemlig at ældes med åndelighed og dele denne åndelighed med fællesskabet. Dermed mener jeg ikke, at vi skal til at holde offentlige besserwissertaler, men derimod i hver en sammenhæng vi indgår i fortælle om hvordan tingene kan se ud, når man betragter dem åndeligt og ikke fra et detaljeplan.

Træner vi os i at bruge hjernen således at alle fire frontal-lapper aktiveres, og som dybest set er et spørgsmål om at kunne tænke med dobbeltrettet bevidsthed, have fået følelsesmæssiggjort sit intellekt, som Martinus kalder det, således at vi permanent kan give både os selv og vort makrokosmos empati, ja, så giver det sig selv, så kan vi være mentalt kreative til vi bliver lige så gamle som Abraham. Og dybest set kan man jo spørge sig, om mon ikke det, at den gamle Abraham fik sin søn Isak, i virkeligheden var den tids bevidsthedsmæssige måde at sige på, at man, hvis man altid gik fredens vej og turde nære tillid til, at der var én orden der udviklede sig gennem alt, så kom til at opleve mirakuløs frugtbarhed. Den gang kønsligt. Men mon ikke vi er parate til at forstå nu, at livet kan være velsignende kreativt, også selvom det ”blot” er mentalt, at vi er potente?

Det at vide, at neuroner fortsat kan aktiveres og at noget nyt kan ske i ens sind, at det kan vokse og udvikle sig til renæssance på renæssance ... er da vidunderligt, ikke sandt?

Jeg kan ikke forestille mig en bedre gave end *Visdommens paradoks* at give en man holder rigtig meget af, og som man ønsker at opmuntre lidt efter at korttidshukommelsen er begyndt at svigte.

Den seksuelle polforvandling

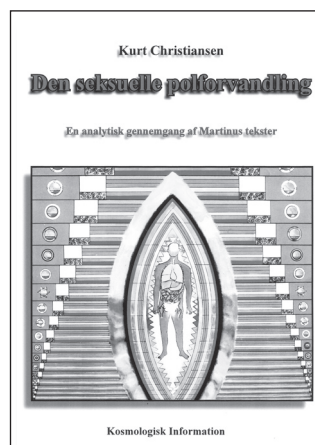
Af Kurt Christiansen

Kosmologisk Informations
Forlag 2006

260 A4-sider

250 kr.

Anm. v/Gunder Frederiksen

Mon ikke læserne allerede har opdaget, at Kurt Christiansen er en særdeles produktiv og grundig skribent. Det trådte klart frem i hans flotte forfatterskab til Martinus biografien: ”Martinus og hans livsværk”: Det tredje Testamente”, der udkom i 2005 på forlaget ”Kosmologisk Information”.

Allerede nu – året efter – er han på banen igen. Endog med endnu en tung bog i A4-format. Tung i vægt på grund af formatet og det glittede papir. Men just ikke med blikket rettet mod indholdet, som vel nok er et af de emner, mennesker overalt på kloden har viet den største interesse og som på den ene side har givet anledning til de højeste behagsoplevelser, men så sandelig også det modsatte: smerte, ulykkelige skæbner, sorg og vrede. Hvorfor smerte? - I nogen grad fordi der omkring seksualisme hersker megen uvidenhed og uforstand, men også udøvelse af dominans, magttendens og andre af det jordiske menneskes primitive tilbøjeligheder. Af samme grund skal enhver form for sund oplysning bydes velkommen.

Martinus, der i kraft af en klar kosmisk bevidsthed, kunne se og udtale sig om ting og begreber, der er lukket land for os andre med almindelige jævne evner, udtalte allerede på et ret tidligt tidspunkt i sit forfatterskab, at det ville blive genstand for mange fortolkninger og kilde til mange bogudgivelser. Vi har allerede set en del. ”Den seksuelle polforvandling” er en af dem – den foreløbig sidste. Men endnu mere vil utvivlsomt se dagens lys i fremtiden, hvilket såvel omfanget som kvaliteten af Martinus’ verdensbillede er en vis borgen for.

”Den seksuelle polforvandling” er en smuk bog på 260 sider i A4-format. Forsiden er prydet af et af Martinus’ mange smukke og instruktive symboler, der umiddelbart kan virke lidt uforståeligt, men som forklares på side 5. I øvrigt er bogen forsynet med illustrationer bl. a. billeder af Martinus i hans velmagtsdage.

I Martinus verdensbillede er begrebet seksualisme og seksuel polforvandling en særdeles omfattende affære. Dette først og fremmest fordi Martinus ikke kun behandler emnet ud fra en materialistisk synsvinkel. I kraft af et klar kosmisk virkelighedssyn og –forståelse har han i sit omfattende forfatterskab kunnet redegøre for de kosmiske love og principper, der er verdensaltets primat og årsags-verden. Det er baggrunden for, at han har været i stand til at afdække sider ved begrebet seksualisme, som ikke er kendt inden for det kendte materialistiske virkelighedssyn. Det gælder også – og ikke mindst omkring menneskenes seksuelle polforvandling. Martinus har behandlet emnet mange steder i sit store forfatterskab. Det omtales således spredt over hele hans produktion. Med Kurt Christiansen ”Den seksuelle polforvandling” har vi imidlertid fået en samlet fremstilling af, hvad Martinus skriver om emnet.

Bogen er opdelt i 13 hovedafsnit med følgende overskrifter:

1. Indledning og ordforklaring
 2. Poludviklingen som Martinus beskriver den i Livets Bog
 3. I småbog nr. 28 "To slags kærlighed behandler Martinus også emnet poludvikling.
 4. I småbog nr. 5 (nu 13) "Juleevangeliet behandler Martinus også emner i relation til poludvikling.
 5. Martinus' artikel i Kosmos 1969 "Ægteskabet og alkærligheden"
 6. Martinus' tekst til symbol nr. 33 i "Det evige verdensbillede" 3, 1995-udgaven "De dyriske og menneskelige tankeklimaer"
 7. Tekstafsnit i bogen "Den intellektualiserede kristendom" udgivet på Borgens Forlag i 2004.
 8. De to polers kvantitative udvikling, som Martinus illustrerer dem i symbol nr. 33 og nr. 35 i bøgerne "Det evige verdensbillede 3 og 4.
 9. "Har manden og kvinden et helt ens polsæt, når disse mennesketyper er blevet fuldstændig dobbeltpolede?
 10. Opsummering og konklusioner, baseret på min analyse af Martinus' beskrivelse af polforvandlingen.
 11. "Seksualiteten", oplevelsen af "Den højeste ild", som den udfolder sig under menneskets udvikling fra A- til K-menneske.
 12. Skema over den forholdsmæssige placering af mennesketyperne A-mennesket til K-mennesket, på deres vej gennem polforvandlingen.
 13. Afsluttende bemærkninger.
- Dertil kommer Appendiks A,B og C.

Det er forfatterens fortjeneste, at der her foreligger en samlet fremstilling af Martinus' behandling af "Den seksuelle polforvandling", som Martinus selv har behandlet i spredt fægtning forskellige steder i hans store forfatterskab, hvilket jeg ikke desto mindre fornemmer ikke er ren tilfældighed, men muligvis skal sættes i forbindelse med hans fremtrædende intuitive erkendelsesevne. Det skal dog tilføjes, at Livets Bog bind 5 har fået det privilegium at indeholde hovedparten af de kosmiske analyser over det seksuelle polprincip herunder behandlingen af begrebet homoseksualitet.

Med Kurt Christiansens indsats er emnet blevet systematiseret, hvilket naturligvis tiltaler den intellektuelt indstillede forsker. Søger man en helhedsforståelse af Martinus og hans rige evner kan der imidlertid ikke herske tvivl om at det er det original materiale, som det foreligger fra Martinus' egen hånd, man skal fordybe sig i. Ikke mindst fordi man der har mulighed for ikke blot at læse på fremstillings linier, men også hvad der "står" mellem linierne".

Gral

Af Lars Muhl

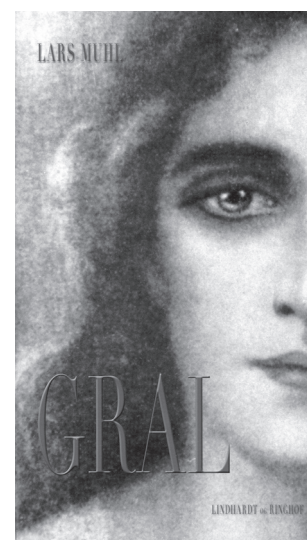
Lindgardt & Ringhof 2006

399 sider

299 kr.

Anm.

v/Torben U. Andersen

"Hvis mennesket forstod omfanget og betydningen af at erhverve sig kosmisk bevidsthed, ville det sætte alt til side for at opnå den", har Martinus engang udtalt og man må sige, at forfatteren virkelig har satset sit hjerteblod for at finde frem til sandheden om livets store og altafgørende spørgsmål.

Efter en dyb og gennemgribende sjælelig krise, begyndte han at lytte til sjælens røst der indebar at afvikle hele det livsmønster, som indtil da havde været hans fundament. I starten møder forfatteren en ældre kvinde, Sylvia, som er præst og har gennemgået en åndelig indvielse og hun forklarer, at vi nu er midt i omvæltningernes tid, hvor det enkelte menneske må foretage et valg: Enten at opfylde det lavere begærs umættelighed med hensyn til magt, materie og forlystelser eller at følge sjælens røst, der dikterer at følge det højere Selvs åndelige begær. Vi mennesker bliver tvunget til at tage stilling til dette uafsladeligt, og den konflikt vi dermed sættes i, bevidst eller ubevidst, har lidelse som resultat, idet vi som resultat af at tilsidesætte vore åndelige behov, på et eller andet tidspunkt bliver ulykkelige og rådvilde. De pejlemærker som vi igennem utalte inkarnationer har støttet os til, har vi jo indarbejdet som noget helt naturligt og uafvendeligt, som noget vi dårligt nok sætter spørgsmål til. Sådan er det bare!

Men udviklingen går sin gang, og på et tidspunkt kommer hvert menneske til en korsvej, fordi mættelsen af det lavere Selvs begær ikke giver den ønskede tilfredsstillelse som tidligere. Forfatterens bemærkning hertil er, at det er bydende nødvendigt at forstå lidelsens mission, nemlig udrensningen af de lavere begær samt åbningen af de humane tendenser eller hjertets kærlighed. Har man forstået lidelsens mission, kan man på en helt anden måde samarbejde med denne og fremme sin egen udvikling, idet dette at forstå sine livsomstændigheder, især de ubehagelige, bevirker, at vi er mere tilbøjelige til at tage ansvaret for dem.

Da Lars Muhl stod ved ovennævnte korsvej, var der reelt ikke noget valg. Hans sjælelige krise havde efterladt ham i en tilstand, hvor der ingen vej var tilbage til det kendte, det trygge. Han isolerede sig i en periode uden påvirkning udefra, dvs ingen telefon, ingen aviser, tv og radio. Han gennemlevede både en psykisk og fysisk udrensning, hvor der reelt intet alternativ var til at følge hjertets stemme, men med angst og bæven, sårbar og skrøbelig at gå i gang med gralen. Denne proces har han skildret i en triologi, hvor "GRAL" er den sidste. De to andre er "Seeren fra Andalusien" og "Maria Magdalene".

Hvordan denne rejse udspiller sig på det ydre plan, skal jeg ikke komme så meget ind på her, men blot nævne, at den fører ham til Maria Magdalenes helligdom i Sydfrankrig hvor hun underviste i Jesu lære. Desuden tages vi tilbage i tiden til umiddelbart efter Jesu død, hvor vi følger Maria Magdalenes indvielse i de gamle mysterier om tallenes, lydernes, englenes og arketypernes hemmeligheder og fører denne læres betydning op til vor tids menneskehed.

Disse begivenheder er skildret i en litterær form, der er beundringsværdig. De er beskrevet uden den lidt krampagtige iver, der ofte er i kølvandet på sådanne okkulte skildringer, men derimod i en form, der er rolig og balanceret med en distance, der gør dem troværdige og vedkommende og på et litterært højt niveau, der foruden forfatterens seriøsitet omkring emnet, simpelthen fortæller en god historie.

Begrebet GRAL stammer fra det gammelfranske "Skål" og betegner den skål, som Jesus benyttede under den hellige nadver og som Josef af Arimathæa senere opfangede Jesu blod i. Udstyret med vidunderlige kræfter blev denne gral overført til et fjernt land, hvor udvalgte gralsriddere vogter den som en skat. Gralen er symbolet på renhed og ubesmittethed. Der har været mange myter om denne gral og den indgår i flere esoteriske samfund og sekter.

Forfatteren meddeler allerede i forordet, at formålet med denne bog ikke er at beskrive jordisk skat eller helligdom, som hvis man får den i hænde kan modtage mirakuløse oplevelser. Derimod gør han opmærksom på, at gralen er en sindstilstand. Man kommer her til at tænke på Kristus udtalelse om, at "Himmeriges rige er indeni eder" og altså ikke et sted i universet. Denne tilstand beskriver Martinus som "kosmisk bevidsthed", hvilket vil sige, at opleve en bevidsthedsudvidelse, så man sanser på mange forskellige åndelige planer eller som det Lars Muhl beskriver som multidimensionelt.

Den ultimative bevidsthedsudvidelse indebærer en sammensmeltning med Gud. Herefter indtræder en tilstand med total fred, og man er blevet et suverænt menneske.

Dette er utroligt vigtigt for at forstå hensigten med bogen. I slutningen finder forfatteren endelig frem til Maria Magdalenes kloster og indvielseshule som han betræder og hvor han kommer i kontakt med den energi, som hulen rummer. Han spørger dette "væsen", hvad der er så specielt ved dette sted, og svaret lyder:

"Kun det, at du i dit sind har gjort det til noget specielt", og det fortsætter: "Det menneskelige sind har altid haft brug for at iscenesætte sin såkaldte "spiritualitet". Det har alt for længe haft brug for at skabe ekstraordinære omstændigheder for at kunne tro. Det er der intet i vejen med, så længe den enkelte er i stand til at se gennem illusionen. Lad os kalde det en hjælpeforanstaltning, der nogle gange er med til at åbne sindet for højere erkendelser."

Her er forfatteren ved et meget centralt punkt. Igennem årtusinder har der i menneskeheden altid været placeret højt udviklede personligheder, profeter eller verdensgenløbere, der har ledet og styret udviklingen. Dels har disse personers funktion været at tage hånd om menneskene og med karisma og i nogle tilfælde med magt at føre menneskene fremad, samt at være tilbedelsesobjekter for disse, som uden betænkeligheder har underkastet sig disse førere. Nu er menneskehedens intellektualitet af sådan en standard, at disse "konger" har udspillet deres rolle. Almenheden tror i mindre og mindre grad på en styrende Gud og kirken har i overvældende grad udspillet sin rolle.

I vores kultur er det det materialistiske livssyn der for tiden, sætter dagsordenen, dvs. at man tilsidesætter eller fortrænger de åndelige behov, således at mange mennesker styrter og jager rundt efter materielle goder, fordi de tror, at her er nøglen til lykken. Man bliver ved til man segner af træthed og til sidst orker man ikke at rejse sig op mere. Man bliver liggende ved den korsvej som jeg nævnte i indledningen. Men Gud lader os ikke i stikken for han ved, hvad vi har brug for. "Den fortabte søn" som har ædt sammen med svinene, vil tilbage til sin Fader om end for blot at blive hans daglejer, dvs. gå i hans tjeneste. Og han sender medarbejdere ud for at gå ham i møde, hvilket vil sige, at menneskeheden modtager teoretisk vejledning i, hvad der skal til for at finde Faderens hus.

Dette er åndsvidenskabens mission, nemlig at undervise og vejlede om, hvad der skal til for at finde kursen, dvs. at der i høj grad tales til væsnernes intelligens og følelse, således at det enkelte individ, selv må tage ansvaret for sit liv, det er den enkeltes egen forpligtelse at føre den teoretiske viden ud i praktisk handling, der til slut vil føre til målet.

"GRAL" er et virkelig godt eksempel på hvordan forfatteren konsekvent investerer hele sit liv for at følge den

vej, som hans indre stemme byder. Her indgås ingen kompromiser uanset den omkostning det end måtte afstedkomme, hvilket kun kan kalde på respekt og beundring. Der findes ikke mange beretninger om mennesker, der beskriver sine egne kampe, sejre og nederlag, så ærligt og overbevisende, som denne bogs forfatter. Kampene foregår inde i os selv. Tør vi være ærlige og vedkende os, som vi virkelig er med fejl og dyder og arbejde på, at bekæmpe vore egoistiske tilbøjeligheder, der kun afstedkommer lidelse, eller at lytte til vort hjerte, der byder os at tage hensyn til andre, at glæde os over andres succeser, trøste og støtte dem i smertens stund? Dette og mange andre spørgsmål må vi tage op med os selv, hvilket Lars Muhls bog inspirerer til og konfronterer os med. Han har fundet sin vej, som er helt hans egen. Det er så vor opgave, at finde vor Vej, at finde frem til Sandheden og opleve det virkelige Liv bag alt blændværk og illusioner. Denne bog er til stor inspiration til det arbejde, som vi uanset om vi vil det eller ej, på et eller andet tidspunkt kommer i gang med.

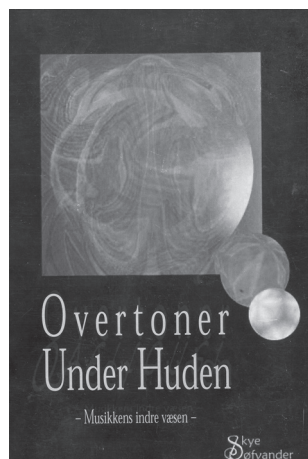
Overtoner under huden - musikkens indre væsen

Af Skye Løfvander

Forlaget Sophia 2003

385 sider

Anm. v/Ruth Olsen

Efter forgæves at have forsøgt at få et musikmenneske til at skrive om denne bog, prøver jeg selv om jeg ikke har forstand på musikkens teoretiske grundlag. Bogen er så

bredt informativ og har så mange spirituelle vinkler på emnet, at den er meget interessant - selv for en, der som jeg nøjes med at være passiv musiknyder.

Jeg skal dog indrømme, at det først er efter læsning af Walter Russells kosmologi, jeg for alvor kan ane sammenhængen mellem tonerne, matematikken og verdens skabelsesproces. For det er, hvad denne bog dybest set handler om. Om vibrationernes velordnede lovmæssighed og kredsløbsprincip, i naturen såvel som i musikkens harmoniske klange.

Vi bringes viden om, fra musikkens rytmiske intervaller, forskellige historiske og globale musiktraditioner, fibonaccital, hellig geometri og det gyldne snit, spiralmønstre, chakraer og mantraer m.m.m. Forfatteren er velbevandret indenfor såvel naturvidenskabelig som spirituel litteratur om emnet, ja også et lille citat af Martinus, støder man på.

Bogen viser, hvilken dybtliggende betydning, musik har og har haft til alle tider. Jeg er ikke før stødt på en bog, der behandler emnet så bredt og intellektuelt, uden dog at være så teoretisk, at den bliver al for svær tilgængelig. Sådan som jeg f.eks. oplever Frede Schandorff, en anden musikforsker, der for mig at se har bevæget sig ud i en meget kompliceret matematik.

Bogen slutter med et vers af Thøger Larsen, som lyder: De unge stjerner danser, som stjerner danse skal, fra deres runde baner det regner ned med tal, for kloder selv så simpelt, for sangersind så svært, så mangel sørgløs sanger får aldrig takten lært, men den, der sænker sindet i tallenes mystik, fornemmer dunkelt rytmen i sfærenes musik.

Til bogen er knyttet en lille arbejdsbog (80 sider) med individuelle øvelser, der hedder "På syngende grund" med samt en CD. Skye Løfvander er underviser og giver koncerter.

Videnskabens udvikling

Da den zone, videnskaben er ved at glide ind i, er en kærlighedszone, kan væsner, der ikke er nået ret langt frem i udvikling af kærlighed, ikke blive nogen som helst fremragende autoritet i den zone, ganske uanset hvormeget fysisk kendskab og viden de så end måtte sidde inde med. Naturligvis må den fysiske viden ikke foragtes, tværtimod, den er en overordentlig stor og vigtig faktor, uden hvilken ånds- eller "kærlighedsvidenskaben" aldrig ville komme til at kunne sætte helt fuldkomne blomster eller frugter.

Gennem den fysiske videnskab bliver menneskeheden netop ledet frem til kærlighedszonen. Og gennem samme videnskab har den fået udviklet evnen til at kunne gå en højere bevidsthedsform i møde. (LB I stk.230)

Dialog

Om lysernæring

Kære Ruth Olsen

I det sidste nummer af "Impuls" har du et for mig at se lidt hadsk beskrivelse af og forholden dig til fænomenet lysernæring. Jeg overværede selv Michael Werners foredrag i Århus i efteråret. Jeg blev grebet af fænomenet og har i det stille gået og forberedt mig til at gå på lysernæring selv. To uger før min sommerferie lagde jeg min kost om, gik på udrensning og undlod stimulanser. Den 24. juni gik jeg så igang med 3-ugers processen. Den forløb med mange specielle, spændende og også frustrerende tildragelser. Efter yderligere 1 uge blev min vægt stabil på 75 kg. og der har den nu ligget i snart 3 uger uden jeg indtager føde. Jeg drikker lidt vand og lidt kaffe og en sjælden gang lidt juice. Et halvt glas vin en gang imellem. Der er altså gået snart 7 uger siden processens start. Jeg er mere energigirig end i min tidligere tilværelse før processen. Da var jeg mentalt og fysisk mere fyldt af tyngde, og det har ikke så meget med vægten at gøre, selvom det selvfølgelig er rart at have tabt nogle kg.

Jeg anser mig selv for at være på den såkaldte lysernæring, selvom jeg ikke fornemmer det, som om det har noget med lys at gøre. Jeg ved bare, det fungerer, og det er jo ret fantastisk, når der ikke kan findes nogen begrundelse for, at det kan finde sted. Det er med til at gøre mig ydmyg overfor så meget andet. Jeg er selv uddannet biolog og ved derfor en del om naturvidenskab, og derfor trigger det mig endnu mere, at det kan lade sig gøre.

Jeg kan ikke forstå din negative holdning til fænomenet. Du kunne også have fundet mange beviser for, at det kan lade sig gøre, på internettet, men dem valgte du at gå udenom, hvorfor? Nu er det vanskeligt med beviser af den ene eller andet art fra nettet, så det skal man selvfølgelig være varsom med. Men JEG trives rigtigt fint og agter at lade være med at spise en rum tid endnu måske også flere år, det vil vise sig. Du kan selvfølgelig sige, at jeg er fuld af løgn, men med hvilken ret?

Jeg mener, der er et problem, hvis man vil hænge alle fænomener i verden op på én mands skrivelser, som Martinus. Jeg har stor respekt for Martinus, men vi skal passe på ikke at blive for eenøjede, sekteriske eller dogmatiske. Jeg føler det sådan, at hvis man som Martinustilhænger ikke kan finde et sted, hvor han kan fortolkes hen til at mene noget om et emne, så må det forkastes. Det er en meget snæver vej at gå.

Venlig hilsen Bjarne Møller Nielsen

Kære Bjarne

Som læsere af dette blad forhåbentligt har bemærket, forholder jeg mig ikke dogmatisk til Martinus' lære. Det ville han ikke bryde sig om. Men hans værker er gode at have med som baggrund, når vi skal vurdere tidens fænomener. Der florerer så mange ideer og påstande i vor tids spirituelle bevægelser, at man er nødt til at forholde sig med en vis portion skepsis og logisk sans. Vi skal jo selv hver især prøve at skelne mellem godt og skidt.

Det er da fint nok at forsøge sig med lysernæring, hvis man er klog nok til at stoppe i tide, hvis det er ved at gå galt. Hospitalerne har jo nok andet at tage sig af end helbredskollaps grundet den slags eksperimenter. Men jeg ser frem til at høre fra dig om et halvt års tid. Skriv da og fortæl os hvordan det er gået!

Jeg fandt iøvrigt ingen logisk underbyggede beviser på nettet om, hvordan det lader sig gøre at leve af kun lys.

Undskyld hvis du oplevede mit forsøg på humor som hadsk - sådan var det ikke ment.

Kærlig hilsen Ruth

Dalai Lama

-En ambassadør for menneskehedens bløde værdier

Forord v/ Gunder Frederiksen

Som bekendt udtalte Martinus, at ”ydmyghed er vejen til visdommens port” (Vejen til indvielse” s. 10). Dalai Lama udtaler sig på linie hermed, hvor han siger, at ydmyghed ikke tillægges samme plads i det moderne samfund, som den havde i hans ungdoms Tibet. F. eks. skriver han: ”Dengang gav både vores kultur og folks grundlæggende respekt for ydmygheden god grobund for denne dyd”. (s. 122).

I modsætning her til nævner han ambition, som en kvalitet, der alt for let fører til egoisme: ”Jo mere succesfulde, vi mennesker bliver som enkeltpersoner og som familie, gennem vores videnskabelige og teknologiske udvikling, jo vigtigere er det at bevare ydmygheden for jo større vores verdslige præstationer bliver, jo større bliver vores tilbøjelighed til stolthed og arrogance”.

Ingen tvivl om at her taler den tibetanske humanist om et velkendt karaktertræk ved det moderne menneske, men læg også mærke til, at dybden i de to åndspersonligheder, Martinus og Dalai Lama, træder tydeligt frem med det samme karaktertræk – nemlig ydmyghed. Et karaktertræk som paradoksalt nok er kendetegnet på ægte storhed. Trods stor succes og elsket af alle hvor end de kom i verden, så var det med ægte ydmyghed.

Når vi tidligere har omtalt Dalai Lama i ”Den Ny VerdensIMPULS” er det, fordi han i sit forfatterskab fremtræder som den kompromisløse forkæmper for humanisme og barmhjertighed, som jo netop er de åndelige værdier der i fremtiden skal bære den ny verdensimpuls frem til virkeliggørelse. Men hvad vi endnu har manglet er en klar redegørelse for hvem Dalai Lama faktisk er. Det prøver vi at råde bod på med nedenstående artikel, som er indhentet fra Internettet.

Tibets landflygtige overhoved H.H. Dalai Lama

v/Emil Tashi Helmo

I alt har der været 14 Dalai Lama'er. Den første Dalai Lama blev født i 1391, dengang hed han, Gendyn Drub. Det var først den tredje reinkarnation, altså genfødsel, af Gendyn Drub der fik navnet Dalai Lama. Navnet fik han af den mongolske kejser, Altan Khan som skiftede trosretning, og blev tibetansk buddhist. Direkte oversat betyder navnet Dalai Lama, visdommens ocean.

I 1933 døde den trettede Dalai Lama, og umiddelbart efter hans død blev der indsat en midlertidig regent, ved

navn Reting Rinpoche. Regentens første opgave var at sætte en eftersøgning i gang, for at finde den 13. Dalai Lama's efterfølger. Først spurgte man orakler og lærde lamaer til råds. Det var deres ansvar at lægge mærke til alle usædvanlige ting i dagene efter den trettede Dalai Lama's død. Den trettede Dalai Lama var blevet anbragt med hovedet mod syd, i hans sommer-residens Norbulingka. Nogle dage efter opdagede man til stor forbavselse at hans hoved havde drejet sig mod øst. Dette tog man som et tegn på, at den nye Dalai Lama skulle findes i retning af øst.

Et par dage efter så man at der var vokset en svamp i form af en stjerne frem på en træpæl i den nordøstlige ende af Norbulingka. Nu var man sikker på at Dalai Lama skulle findes imod nordøst. For at få flere tegn tog regenten Reting Rinpoche ud til en hellig sø 150 kilometer sydøst for Lhasa. Da han var nået til søen Lhamø Latso mediterede han i flere dage. Så en dag viste der sig to billeder i søens overflade, der var et billede af et kloster med gyldent tag og et af en gård med turkise tegl. Da regenten havde set disse billeder, tog han tilbage til Lhasa, og fortalte om dem. Et par dage senere blev der sendt små grupper af lamaer ud for at finde stedet med de turkise tegl. Lamaerne

rejste fra egn til egn i flere år, og det var først i det fjerde år efter den trettende Dalai Lama's død, altså i 1937, at man fandt klostret med det gyldne tag. Et par timer senere fandt man også stedet med de turkise tegl, stedet lå i byen Takster (ved Koko Nor søen nær Kumbum).

Nu var det vigtigt at være diskrete, så den lille gruppe udgav sig for at være handelsrejsende og bad om lov til at overnatte i gården til huset med de turkise tegl. Den ældste lama udgav sig for at være tjener for ikke at blive genkendt. Lamaen havde den afdøde Dalai Lamas bedekrans om halsen. Et lille stykke tid efter de var kommet til Takster, kom der en dreng på 2 år hen til lamaen. Det første drengen spurgte om, var om han måtte få bedekransen lamaen havde på. Lamaen sagde ja på en betingelse, og det var at drengen skulle fortælle lamaen, der var klædt ud som tjener, hvem han rigtigt var. Uden tøven sagde drengen "du er en lama fra Sera klosteret". Nu var de næsten sikre på at de havde fundet den de søgte.

Men for at være helt sikre skulle drengen gennemgå flere prøver. Prøverne gik ud på at man lagde to ens ting foran drengen, og så skulle han vælge den ting, der havde været den afdøde Dalai Lama's. Drengen klarede prøverne med glans, og nu var den fjortende Dalai Lama fundet. Men det varede ikke længe, før de første problemer opstod.

Byen Takster lå i et grænseområde, som blev styret af en kinesisk embedsmand ved navn Ma Pu Fang. Da han fandt ud af, hvad der var ved at ske, forlangte han penge for at lade drengen rejse. I alt ville han have 400.000 kinesiske dollars. Da det var ikke så lille et beløb for den Tibetanske regering, kunne de ikke betale hele beløbet med det samme. Så de betalte lidt og fik så lov til at flytte drengen over til det nærliggende kloster, Kumbum. Først i 1939 havde Tibet betalt de 400.000 kinesiske dollar, og nu kunne Dalai Lama påbegynde sin rejse til Lhasa. Det var en hård rejse for et fireårigt barn. Men efter tre måneder og tretten dage nåede de frem til Lhasa.

I Lhasa blev han overgivet til regenten Reting Rinpoche, men han var gammel og ønskede at trække sig tilbage, derfor blev ansvaret for at Dalai Lama blev uddannet givet til en anden dygtig lærer. Læreren overtog også regentstillingen, men han vidste ingenting om politik. Da Dalai Lama var seks år begyndte han at få undervisning i hans palads Potala. Undervisningen var meget religiøs og handlede ikke om Tibet og landets situation. Han lærte selvfølgelig også at læse og skrive. Det viste sig hurtigt, at Dalai Lama var en dreng med hovedet skruet rigtigt på. Lige fra begyndelsen af undervisningen viste

han stor interesse og forståelse for de ting, han lærte. Men ligesom så mange andre børn var det svært for ham at koncentrere sig i flere timer. Nogle gange sad han stille i så lang tid, at han var ved at sprænges af energi, men han fortsatte dog altid med at lytte og lære, selvom det var svært.

Da Dalai Lama nåede til sit trettende leveår, fik han adgang til de tre største universiteter i Tibet, Sera, Drepung og Ganden. Det var kun på grund af hans intelligens at han fik lov til dette. Da han havde fået adgang til at være på disse universiteter, kunne han nu deltage aktivt i store diskussioner mellem nogle af Tibets kloge folk.

I 1948 var Dalai Lama seksten år gammel, og selvom at man skulle være atten for at regere Tibet, fik han lov. Det gjorde han på grund af den truende situation. Kina var begyndt at trænge ind i Tibet fra øst, og det var meningen, at Dalai Lama skulle stoppe kineserne fra at overtage Tibet. Allerede dengang troede Dalai Lama på at man kunne forhandle sig til fred med kineserne. Det troede han ikke, fordi han var naiv, men fordi at han altid har ment, at man skal løse problemer på fredelig vis.

Det gik hurtigt op for Dalai Lama, at han måtte gøre noget, da den tibetanske hær kun var på 8000 mand og de kun havde 200 maskingeværer. Først henvendte han sig til FN men de havde ingen interesse i at hjælpe Tibet. Så rejste Dalai Lama den lange vej til Peking for at prøve at få Kina til at droppe sin invasion, heller ikke det var til nogen nytte.

Kina begyndte at komme længere ind i Tibet, og noget af Tibets befolkning oprettede en hær af frihedskæmpere. Nogle af de metoder kineserne brugte for at stoppe frihedskæmperne og skræmme resten af befolkningen i Tibet var korsfæstelse, opskærelse af døde personer, halshugning, brænde og banke personer ihjel, begrave personer levende og kaste personer i iskoldt vand med bundne hænder og fødder. Under henrettelser blev ofrenes tunger revet ud med kødkroge, og kun fordi de ikke skulle råbe "længe leve Dalai Lama". I starten af 1959 var Dalai Lama blevet 24 år, og var nu parat til at tage sin eksamen. Eksamen gik ud på at diskutere adskillige emner i mere end 13 timer, Dalai Lama bestod med glans.

I marts 1959 var der over 100.000 kinesiske soldater i Lhasa, og Dalai Lama blev nød til at flygte. Det gjorde han, fordi han ellers ville blive ført til Kina som fange, hvilket ville føre til et tibetansk oprør og nedslagtning af

oprørerne. Den 17 marts 1959 startede Dalai Lama på sin flugt. Ved midnat sneg han sig ud af sin sommerresidens Norbulingka forklædt som soldat. Så begyndte den krævende del af flugten. Dalai Lama, 200 soldater og nogle af Dalai Lama's politiske rådgivere skulle vandre over flere bjerge for at nå til deres mål Indien. Den første uge af flugten gik ret nemt, men de var meget bange for at blive fanget.

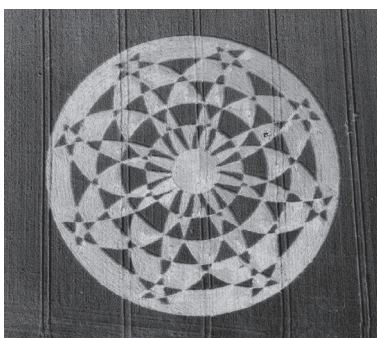
På den ottende dag fik de en frygtlig nyhed at vide, 48 timer efter Dalai Lama's flugt var hans sommerbolig, Norbulingka blevet bombet af kineserne, og der var blevet sigtet efter Dalai Lama's personlige afdeling af boligen. Dette fyldte gruppen med frygt, fordi nu vidste man, at kineserne ville dræbe Dalai Lama. Dalai Lama blev ikke dræbt, men nåede til Indien med livet i behold. Indien modtog Dalai Lama og hans følgesvende med åbne arme. I de følgende uger og måneder efter Dalai Lama's flugt, flygtede flere og flere tibetanere fra det voldelige og

brutale kinesiske overgreb. De flygtede til Indien, Nepal og Bhutan, hvor de den dag i dag lever som flygtninge.

Dalai Lama blev bosat i Dharamsala, hvor han begyndte at opbygge en eksilregering. Fra denne regering kæmper han videre for at Tibet igen skal blive et frit land. Den 10. december 1989 fik Dalai Lama Nobelsprisen for hans utrættelige fredsforhandlinger, og fordi han altid har troet på, at man kan løse problemer på fredelig vis. Hans måde at være på over for kineserne viser hvilken stor personlighed han er, selvom kineserne har gjort ham og hans land og hans folk så meget ondt, udtaler han sig ikke dårligt om dem og han behandler dem med respekt. Det ligger i hans natur at være venlig, omsorgsfuld og hjælpsom.

Til sidst vil jeg slutte af med at citere Dalai Lama:

*"Om end man tror på en religion eller ej,
om end man tror på genfødsel eller ej,
så findes der ingen,
der ikke sætter pris på medfølelse og venlighed"*

Frigørelse

“Det er religionen, som skal frelse og befri verden”, siger nogle mennesker. Men det er ikke rigtigt. Det er tænkning og væremåde, der skal det. Hvis religion i sig selv havde kunnet “frelse verden”, så måtte den for længst være blevet frelst af de store verdensreligioner, hvis lære om kærlighed til Gud og medmennesker er blevet prædikeret gennem mange årtusinder.

..

Hvert eneste menneske vil nødvendigvis gennem sin skæbne i dette og kommende liv gøre de erfaringer, som er nødvendige, for at det kan tåle at erhverve en frihed, der ikke fører det ud i udskejelser, men giver det evne til at beherske både den fysiske og den åndelige materie i overensstemmelse med livets love. Men visse udskejelser må erfares, og det er menneskene i fuld gang med i øjeblikket. En ny verden er ved at fødes, og det er lige så meget denne nye verdens fødselsveer, som det er den intellektuelle jungles døds kamp, menneskene oplever.

Martinus

Max Heindel

- en dansk mystiker

v/Ruth Olsen

Ikke ret mange i Danmark har hørt om Max Heindel (1865-1919), for det var mest i USA, han havde sit virke. Han hed oprindeligt Carl Louis von Grasshoff og havde en tysk far og en dansk mor. Han levede sine første seks år i overklassens København, men så døde hans far, og moderen måtte arbejde hårdt for at give ham og hans to yngre brødre en god uddannelse.

Som 16-årig drog han til Glasgow, hvor han blev ingeniør på et skibsværft, senere blev han maskinmester og sejlede på Østen. Som 30-årig slog han sig ned i New York, senere i Los Angeles. Her blev han interesseret i teosofien, mødte Blavatski, og læste megen åndelig litteratur.

Efter at være kommet sig efter et hjerteanfald i 1905 drog han til Tyskland i håb om at få kontakt med "Rosenkreutzernes ældre brødre". Først dagen før han ville vende tilbage til USA, viste en ældre (afdød!) broder sig for ham og blev derefter en slags lærer for ham. I den periode fik han sit første kosmiske glimt.

Max Heindel har skrevet flere bøger, deriblandt hovedværket "Rosicrucian cosmo conceptions", hvori han moderniserer rosenkreutzernes kristne mystik, dvs afdogmatiserer den og gør den mere åben og forståelig for almindelige mennesker. Han holdt mange foredrag og kurser rundt om i USA og samlede således en skare tilhængere. Sammen med nogle af disse skabte han i 1912 Rosenkreutzernes Internationale hovedkvarter i Californien, Mount Ecclesia, et 12-kantet tempel foruden en del andre bygninger til at huse de mange tilrejsende, der kom til møder og kurser.

Det var en "bevægelse", ikke en organisation med medlemskab og regler. Max Heindel pointerede, at den personlige udvikling skulle baseres på viden og ikke på tro. Man skulle fornemme med sig selv og sin fornuft,

om noget var rigtigt. Man må aktivt medvirke til og tage ansvar for sin åndelige udvikling. Efterhånden som mennesket udvikler sig, vil det selv kunne erkende mere og mere af de universelle sandheder.

I en af sine sidste taler sagde han bl.a.: "Der har altid været en skjult side i alle religioner. De har en åben folkelig del, som er ligesom mælk for spædbørn. Og en anden del, mystikken, som er en kraftigere kost for de, der er kommet længere i udvikling og forstår mere. For 600 år siden var mysteriernes vestlige forpost forankret i Tyskland. Da begyndte Rosenkreutzernes Orden at give viden og visdom til de, der dengang var parat dertil.

Nu er forposten flyttet her til Amerikas Stillehavskyst. Men vi er ved at nå slutningen på en gammel cyklus. Snart vil en ny cyklus begynde på et andet kontinent. Men indtil den ny budbringer er fundet, må vi videreføre opgaven med at bringe oplysning og heling til den lidende menneskehed."

Efter Max Heindel

Max forlod denne verden i 1919. Hans helbred havde længe været dårligt. I 1910 havde han giftet sig med en medkæmper i den fælles sag, Augusta. Da hun forsøgte at føre sagen videre efter hans død, opstod der magtkamp, og hun blev udstødt. Derefter blev der indført regler, medlemskab og lederposter. Pga de interne stridigheder og stive organisatoriske bestemmelser faldt mange fra.

I dag har en ny generation taget over. Vor tids mennesker behøver frihed og vil ikke bindes af organisatoriske regler. Enhver er mester i sin egen udvikling. Tilbage fra "Rosicrucian Fellowship" står nu frie venskabskredse, som læser Heindels værker, diskuterer dem med hinanden og bruger fra dem, hvad de har behov for.

Også i Tyskland findes sådanne venskabskredse. De tilbyder studiekredse, oversætter og udgiver Heindels bøger, og alt er lagt ud på internettet til fri afbenyttelse (www.rosicrucian.com).

Man er ved at finde tilbage til Heindels ånd og hensigt: enhver må selv søge sin åndelige udvikling og bestræbe sig på at leve efter det forbillede, Jesus Kristus gav os.

Slangen i gammel og ny belysning

I Kosmos nr. 12 og 13 i 1969 skrev Mogens Møller følgende artikel, som her bringes i stærkt forkortet udgave.

v/Mogens Møller

De gamle symboler

Foran mig ligger to symboler, den ene trykt på en recept, den anden på et forretningspapir. På recepten ser man en stav med en slange snoet omkring, på forretningspapiret en stav med to slanger og vinger foroven. Det er henholdsvis lægevidenskabens og købmandsskabets symboler. Men hvorfor er der slanger på dem? Slangen er gennem vor børnelærdom om "syndefaldet" blevet symbol for det onde. Hvordan kan den også stå som symbol for lægevidenskab og handel?

Min nysgerrighed blev vakt. Jeg fik lyst til at vide, hvordan "Asklepios- eller æskulapsstaven" og "Caduceus eller merkurstaven" var blevet symboler for læger og købmænd. Mine undersøgelser af de to symbolers oprindelige betydning førte til en undersøgelse af slangens betydning i ældgamle religioner og deres anvendelse af symbolerne "livets træ" og "kundskabens træ".

I ældre religioner var slangen ikke symbol på det ondes magt men på frugtbarhed, lægedom og livsfornyelse, genstand for religiøs kultus. Slangeguder er, hvad man i religionshistorien betegner som "ktoniske guder", dvs guder der har deres bolig i jorden. Mange af de senere græske guder har deres oprindelse fra de ktoniske guder. Asklepios f.eks. er navnet på en slangeguddom fra jordens indre, der havde spådomskraft og kunne helbrede sygdomme. Senere forestillede man sig denne guddom i menneskeskikkelse med slangen om sin stav.

Til Asklepios knytter der sig en ejendommelig myte: Han var med sin lægekunst til så stor gavn for menneskene, at underverdenes gud, Pluto, blev bange for, at Asklepios skulle lære menneskene at overvinde døden. Pluto klagede til Zeus, og resultatet var at Asklepios, der kun var en halvgud dvs havde en jordisk mor, blev dømt til døden. Ligesom en anden halvgud, Prometheus, der havde hjulpet menneskene ved at give dem ilden men blev straffet derfor, blev også Asklepios dømt for sin velgerning.

Her ser vi, hvorledes slangeguden bliver ofret, fordi han giver menneskene større viden, end de udødelige guder ønsker, de skal have. Sådan har mennesker i svundne tider digtet sagn og myter, som i deres enkle, naive form indeholder kosmiske sandheder. Thi den, der kommer med noget godt, før tiden er moden dertil, altså med noget, som set i det større udviklingens perspektiv endnu er for tidligt, bliver forhindret i sit værk af de kosmiske kræfter.

Slangegudinden

Slangen som symbol på kredsløb

En anden græsk gud, Hermes, som romerne kaldte Mercur, har som symbol en stav, hvorom to slanger snor sig, den såkaldte Caduceus-stav. Navnet Hermes betyder "ham fra stenhøjen" eller stenhøjens dæmon, og stenhøjen kunne være et vejmærke, en gravhøj eller en bautasten. Han er også begyndt som en slangeguddom, søn af Zeus.

Hermes er symbolet på klogskab og forstand såvel som på list og snedighed, en hyrdegud og frugtbarhedsgud. Han førte sjælene til og fra underverdenen. Han var veltalenhedens, vejenes, købmændenes og tyvenes guddom. Ligesom slangen blev opfattet som et dyr, der stod i pagt med underverdenen, blev Hermes med sin stav fører for de "kosmiske rejsende" på den vej, der gennem død og fødsel fører fra materiens til åndens verden og tilbage igen.

Hermes' stav med de to slanger er i virkeligheden et genialt kosmisk symbol. Slangerne snor sig i et dobbeltmønster om staven som akse, danner mindre buer forneden og større længere oppe. I den øverste bue nærmer de to slangehoveder sig hinanden, og over dem ses to vinger. Hermes er jo gudernes sendebud, der kan overskride alle grænser.

Slangernes snoninger symboliserer kredsløbet i materien. At der er to slanger, der er blevet ét, symboliserer det maskuline og det feminine princip. De er udtryk for faserne i det levende væsens udvikling, nedad mod indvikling i materien og opad igen for at genvinde den kosmiske bevidsthed. Stavens toppunkt og vinger symboliserer overbevidstheden, det guddommelige jeg. Slangerne er således udtryk for kredsløb og bevidsthedsfornyelse.

Livstræet

Træet med dets frugter var tidligt symbol på livet, dets opblomstring, hendøen og genoplivelse. På liv, død og genopstandelse. Det træ, vi er kors-fæstet til. I den nordiske mytologi hedder livstræet "Yggdrasil", hvis grene breder sig over hele verden. Det har tre rødder. Ved den

ene rod sidder Nornerne, skæbnegudinderne, hvoraf der er tre, en for fortid, en for nutid og en for fremtid. De skærer runestave. Men hvad er runer egentlig?

Runer betyder hemmelighed, hemmelig lærdom. De var Odins opfindelse. Til dette knytter der sig en myte, der har visse ligheder med kristendommens dogme om kors-fæstelsen. En myte der understreger forholdet mellem liv, kundskab og lidelse. Odin hang på livstræet i ni nætter, før han opfandt runerne. Han var såret og fik hverken mad eller drikke.

Der står i "Hávamál", i den ældre Edda, at der hang han "givet til Odin, selv til mig selv. Da begyndte jeg at spire og sætte frø og vorde viis. Ord af ord avlede mig ord, værk af værk avlede mig værk." Odin bliver nu verdensånden, hvis ord og skaberkraft, hvis viden og kundskab får hele verdenstræet til at skælve. Som der står i den ældre Edda: "Han giver sig selv hen til sig selv, han går ud fra sig selv og vender tilbage til sig selv."

Dette er et ældgammelt verdensbillede, et primitivt maleri fuld af kraft og skønhed - og megen okkult visdom. De der skabte disse myter har anet, at der udover den del af verdenstræet, der var "offertræet", som vi også kan kalde "kundskabens træ", var noget mere, noget der var for guder og mennesker. Der var "Mimers brønd", hukommelsens brønd. Der var altså "noget" før verden blev til, noget at øse af. Det var "Ginnungagap", det "tomme rum", hvor kulde og varme mødtes og verden blev til.

Det ondes problem

Ligesom de gamle lægedoms- og fornyelsesslanger er stivnet i klichéer, er også Bibelens slange blevet et uforståeligt symbol, stivnet som "ondskabens kliché". I skolen blev det påtrykt vor bevidsthed sammen med så mange andre. Vi hørte om naturvidenskabens udviklingslære og historien om syndefaldet blev til et gammelt eventyr, slangen en eventyrfigur sammen med hekse og troldre.

En virkelig digter kan dog gøre det gamle levende for én igen på en ny måde. Det skete for mig, da jeg læste Bernard Shaws skuespil "Tilbage til Methusalem". Heri forekommer følgende replikskifte mellem slangen og Eva:

Slangen: "Slangen dør aldrig. En dag vil du se mig komme ud af dette smukke hylster. Det er fødsel... Jeg skabte ordet "død" for at beskrive mit gamle hylster, som jeg kaster bort, når jeg er fornyet. Jeg kalder den fornyelse at blive født."

Eva: "Født - det er et dejligt ord!"

Slangen: "Hvorfor ikke blive født igen og igen ligesom jeg, ny og dejlig hver gang?"

Her er slangen nok en frister, men det den frister til er ikke noget ondt. Den giver Eva kundskab om reinkarnations-princippet, hvorigennem det er muligt at få fornyet livsoplevelsen gennem kundskab om årsager og virkninger.

Senere i skuespillet lader Shaw en person sige: “Større magt og større viden, det er, hvad vi alle stræber efter, selv ved at risikere livet og ofre vore fornøjelser. Udvikling er den stræben og intet andet. Det er vejen til Gud. Et menneske adskiller sig blot fra en mikrobe ved at være længere fremme på vejen.”

At kundskab skulle være noget ondt i sig selv må virke paradoksalt i en tid som vor, hvor teoretisk viden og praktisk indsigt og erfaring er nødvendig for alle i kampen for tilværelsen. Disse evner er blevet udviklet gennem omgivelsernes påvirkning på godt og ondt. Gennem en millionårig udvikling baseret på reinkarnations-princippet er vi blevet vækket til bevidsthed om det, der er behageligt eller ubehageligt.

Den mørke og lyse verdensgenløsning

Forvandlingen fra mineral til jordmenneske gennem plante- og dyrerige er den del af skabelsesprocessen, Martinus karakteriserer som indvikling i materien, den proces som på Mercurstaven er symboliseret med den mørke slange, der symboliserer kredsløbet fra stavens top og nedefter. Bibelens slange symboliserer den første fase i den skabende udvikling, den mørke verdensgenløsning.

Slangen er symbol på fornyelse, hvad enten man opfatter den som udtryk for noget “djevlesk” eller guddommeligt, og hvor den før var udtryk for magt, viden og frugtbarhed, bliver den til symbol på den individuelle udvikling i selvsk retning. Bliver symbol på det “ubehagelige gode”, der er vejen til livsfornyelse.

I Goethes “Faust” spørger Faust Mefistofeles: “Hvem er da du?” Og får til svar: “En del af hine kræfter, ved hvem den skæbne hæfter, at de må virke godt, skønt ondt de stræber efter.” Faust forstår det ikke, og derved repræsenterer han næsten hele menneskeheden. En positiv fortolkning af det onde har kun de indviede kunnet præstere, men de vidste, de ikke ville blive forstået. I deres symboler er deres viden dog nedlagt for dem, der kunne forstå det, som f.eks. i Mercurstaven og i Østens yang og yin symbol.

I vesten er det først filosofen Leibniz og senere Hegel, der forsøgte at give det negative en positiv fortolkning.

Det blev hovedsageligt nogle af romantikkens digtere, som inspireredes af denne tankegang, deriblandt H.C.Andersen, men ellers druknede dette forsøg på et kosmisk overblik i efterfølgende perioders pessimisme og materialisme og i den indignation, der førte til de store revolutioner, socialismen og kommunismen.

Først med Martinus er der, så vidt jeg kan se, i vesten skabt en verdensbillede, hvori “det ondes problem” løses på en måde, der på én gang forklarer alle de gamle symboler og myter og samtidig er en fuldt moderne tankegang, ja en fremtidens tankegang.

Slangen er symbol på de første væsener, der lærte os at tænke, og derved også på os selv som “ryggradsvæsen”. Også vi jordmennesker “kryber på bugen i støvet” som hundrede procent materialister. Vor menneske- eller kristusbevidsthed skal overvinde slangebevidstheden, men det sker ikke uden smerte og lidelse. Forholdet mellem lidelse, kundskab og liv, som allerede Odin på Yggdrasil symboliserede, virkeliggjordes i kød og blod af kristus, som sagde: “Tag dit kors og følg mig!”

Der findes fra middelalderen et billede af Kristus hængende på kundskabens træ, og der findes et symbol af slangen som korsfæstet. I begge billeder er menneskehedens nuværende situation symboliseret. Slangens og kundskabstræets sidste og højst aktuelle udgave som kliché har vi i dollartegnet. Og når de jordiske mennesker i tilstrækkelig grad har lært, hvad der kan læres af “pengetræet på godt og ondt”, og hvad det bringer med af krig og anden plage, vil de afskaffe pengene og igen finde frem til skaberkraften som den eneste værdi.

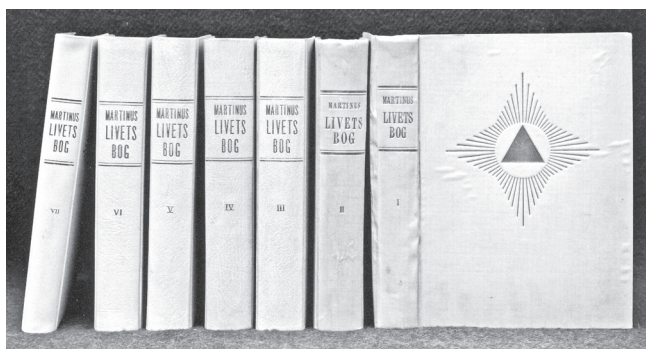
Hvordan blev du guidet til at læse Martinus?

“Når eleven er klar, dukker mesteren op”, står der et eller andet sted. Og når vi er klar til at læse Martinus’ værk, vil vi på en eller anden måde støde på det. Da vi her i sommer i bogbiksen kom til at snakke om, hvordan vi hver især havde “fundet Martinus”, fik jeg nogle eksempler, som her bringes ud over mit eget eksempel.

Men jeg efterlyser hermed nogle flere eksempler fra læserne!! Skriv, mail eller ring og fortæl - formuleringerne kan vi hjælpes ad med, hvis det er noget problem. Det interessante er at finde ud af, hvordan forsynet guider os, når vi er parat - hvis det ellers gør det. Nogle har ligefrem mødt Martinus i drømme og således blevet stærkt inspireret. Er han stadig aktiv i den bevægelse, han startede, ved på den måde at give et kærligt “skub”, når der er brug for det? Du må gerne være anonym, hvis blot redaktionen kender din identitet.

Peter fortæller:

Jeg havde været søgende i nogle år og læst en del. En nat så jeg i drømme en række bøger, der havde titlen “Livets Bog”. Dem havde jeg aldrig hørt om, men drømmen stod så tydelig i min hukommelse, da jeg vågnede, og på en eller anden måde vidste jeg bare, det var noget, jeg skulle læse. Så jeg gik på mit lokale bibliotek og spurgte, om der var noget, der hed “Livets Bog”.

Efter en del søgen, fandt bibliotekaren ud af, hvad det var, og jeg blev vist ned på et støvet arkiv. Til min forundring fandtes der hele 7 bøger, som jeg alle lånte med hjem. Og så var jeg ellers helt opslugt i mange dage. For det var lige, hvad jeg havde brug for på det tidspunkt.

Henrik fortæller:

I juli 1999 var jeg for første gang i Klint og skulle arbejde i køkkenet. Jeg blev indkvarteret i annekset, og den allerførste nat drømte jeg, at jeg mødte Martinus. Jeg sad på græsplænen foran enten foredragssalen eller annekset, da en gammel Martinus med stok kom forbi. Han kom pludselig hen imod mig, bøjede sig ned og gav mig et varmt håndtryk, kiggede mig dybt i øjnene og sagde goddag.

Da det jo var min første gang i Klint, og jeg ikke rigtig kendte nogen, var jeg lidt forvirret, blev jeg nødt til at fortælle om drømmen til en af de andre beboere i annekset. Jeg havde en fornemmelse af at kunne mærke det varme håndtryk stadigvæk og af at blive budt velkommen til Klint.

(Henrik Mayoni. tlf 7452 2224)

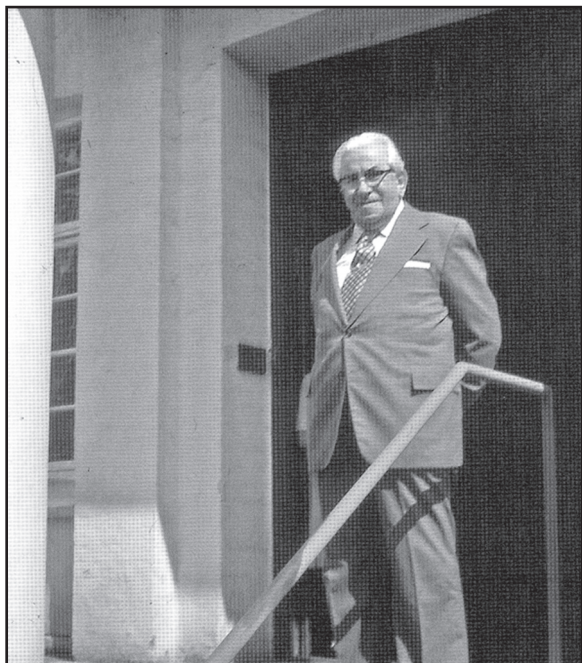
Ruth fortæller:

Omkring 1990-92 begyndte jeg at læse spirituelt prægede bøger. Jeg var noget skeptisk og følte behov for at få nogen at diskutere dem med. Derfor satte jeg en lille annonce i “kom-frit-frem” i søndagspolitiken for at få dannet en gruppe for “åndeligt søgende”. En del meldte sig, og vi læste lidt forskelligt indtil en af deltagerne foreslog, at vi læste Martinus.

Vi begyndte med en af småbøgerne, men det sagde mig ikke så meget. Så en aften kom en af deltagerne blot for at melde sig ud af studiegruppen, lagde alle 7 bind af Livets Bog (i det fine hvide omslag) og sagde, at dem måtte jeg gerne få. Hun havde selv fået dem af en døende patient på et hospital, men de sagde hende ikke noget. Så gik jeg ellers i gang med at læse i dagene, der fulgte - og efterhånden faldt brikkerne på plads, da helhedsbilledet gik op for mig.

At jeg så blev guidet til Klint på en særpræget “tilfældig” måde, og der lige var et billigt hus, jeg kunne købe, er en anden historie. Men at Martinus stadig følger sin sag, fik jeg bekræftet, da Gunder Frederiksen blev syg og der var tale om at nedlægge dette blad og “firmaet”. Jeg overvejede, om jeg skulle tilbyde at føre det videre, men var i tvivl.

Når jeg er i tvivl om noget væsentligt, har jeg vænnet mig til at sende spørgsmålet videre i en stille aftenbøn. Det kan så hende, der kommer svar i form af en drøm. Den nat drømte jeg, at jeg gik hen mod foredragssalen, hvor Martinus stod i samtale med en større gruppe kursister. Pludselig fæstede han blikket på mig, nikkede og smilede. Så da jeg vågnede, var jeg ikke i tvivl, det skulle jeg altså!

Jan fortæller:

Mine to drømme hvori Martinus optræder

På opfordring – og vel vidende, at jeg kan blive lidt til grin – beskriver jeg hermed de to drømme jeg har haft, hvori Martinus optræder med klare beskeder til mig.

Efter min mening er det at få en drøm med Martinus ikke nødvendigvis et udtryk for, at man er noget særligt. Hvis man skal se helt nøgternt på det, så kan det vel snarere opfattes fuldstændigt modsat. Nemlig at man er kørt fast i en situation og derfor har brug for lidt ekstra kærlig hjælp.

Første drøm kommer i foråret 2003. Den begynder med, at jeg ser mig selv sidde på en græsplæne med en følelse af håbløshed, da der foran mig er en meterhøj bunke med matematikopgaver, som er helt uoverkommelige og vanskelige for mig at løse. Bag mig sidder en underviser inden for åndsvidenskab, som nok hører til de mere intelligensovervægtige mennesketyper, og som i drømmen optræder som min lærer. Vedkommende er dog helt passiv og udviser ingen interesse i at støtte mig på nogen som helst måde, selvom jeg beder om hjælp.

Dernæst er der sceneskift, og en anden underviser inden for åndsvidenskab står nu og taler kærligt og entusiastisk til mig. Det næste der sker er, at pludselig står Martinus og fortæller mig en hel masse med stor iver og begejstring. Kommunikationen er envejs og foregår over et længere tidsrum samt er fuldstændig telepatiske. Med en følelse af både ydmyghed, overvældelse og afmagt får jeg på et tidspunkt mulighed for at stille følgende spørgsmål:

”Hvad skal jeg gøre?”. Martinus svarer hurtigt og resolut. ”Det vil du snart finde ud af”, hvorpå han går let, glad og fløjtende hen ad en lang gang, hvor der på højre side af gangen er uendeligt mange døre. Efter ganske kort tid står det fuldstændigt klart for mig, at det jeg skal gøre, er at åbne døre for Martinus og hans åndsvidenskabelige værk Det Tredie Testamente samt at gøre opmærksom på, at hans værk er frit tilgængeligt for alle at studere, undervise i og informere om.

Nu er det jo sådan, at hvis en drøm ikke udmønter sig i noget håndgribeligt, så er den jo i virkeligheden ikke særlig interessant at dele med andre. Jeg føler det derfor relevant kort at beskrive, hvad der rent faktisk sker i dagene lige efter drømmen og i de efterfølgende 18 måneder.

Jeg starter med at føle et ekstremt stort både fysisk og psykisk overskud, samtidig med en overordentlig stærk og inderlig trang til præcis at udføre det, Martinus viser mig i drømmen. Det pudsige er faktisk, at blot nogle få timer inden jeg sætter mig til tastaturet for at forfatte dette indlæg, får jeg en kraftig impuls på at høre den tale, Martinus holder på sin 87 års fødselsdag.

I indledningen af talen siger Martinus bl.a. *”at sagen i sig selv ikke er nogen sekt, det er ikke nogen sammenslutning, det er ikke noget helligt samfund. Sagen er neutral og fri. Den har ikke nogen indmeldelse, og den har ikke udmeldelse, altså kan ikke nogen smides ud, da der ikke er nogen, der kan meldes ind. Det står frit for alle at læse mine analyser. Det står frit for alle om de med deres venner danner studiekredse derhjemme i deres hjem, eller hvad de gør. Bare de følger analyserne. De har adgang lige så frit, som de har til solen på himlen og til alle naturens gaver. Den er ikke lavet for at være en indkapslet historie for nogle enkelte mennesker. Det er for alle og de kan gå ind i det og de kan gå ud”*.

Tilbage til tiden efter drømmen. Det går heldigvis hurtigt op for mig, at det ikke er meningen, at jeg skal løse ”bunken med matematikopgaver” alene, men at opgaverne skal løses i tæt samarbejde med en gruppe kærlige mennesker fra både ind- og udland – ingen nævnt, ingen glemt. De aktiviteter, der bl.a. er kommet ud af vores samarbejde er afholdelse af 15 messer i henholdsvis Tyskland, Schweiz

og Danmark, masser af foredrag, etablering af ”Fonden Det Tredie Testamente”, udfærdigelse af forskelligt informationsmateriale – bl.a. i form af et symbol- og litteraturkatalog på dansk og engelsk, produktion af 11 radioudsendelser samt opstart af en offentlig studiegruppe i Brøndby, der samtidig uddanner foredragsholdere. Det ville naturligvis have været yderst vanskeligt – hvis ikke fuldstændigt umuligt – at udføre disse aktiviteter, hvis ikke gruppen samtidig havde modtaget over en halv million kroner fra meget generøse donorer fra både ind- og udland.

Min anden drøm med Martinus

Denne drøm får jeg i foråret 2005 – præcis 2 år efter den første drøm. Drømmen begynder med, at jeg går rundt inde på Martinus Åndsvidenskabelige Institut og får indblik i forskellige ting og sager. Derpå toner Martinus frem foran mig med præcis det eksemplar af Livets Bog i hånden, som han selv har designet, og som han offentliggjorde for en lille kreds af mennesker den 13. august 1978 i Vanløse. Han beder mig om at betragte den nøjagtige måde, hvorpå han har stavet ”Det Tredie Testamente”; altså med et ”i” i Tredie.

Dernæst siger Martinus med meget fast stemme til mig: ”Jeg skrev, hvad jeg skrev” og fortæller mig, at jeg skal forfatte 2 artikler, hvor det tydeligt skal fremgå, at hans værk skal bevares fuldstændigt uforandret. Derpå viser han mig, at artiklerne skal sættes i henholdsvis ”Den Nye Verdensimpuls” og i det på daværende tidspunkt helt nye blad ”LOGOS”.

Også denne drøm gør et meget stort indtryk på mig. I samarbejde med Søren Jensen forfatter jeg straks artiklerne, som det uden problemer lykkes mig at få optaget i begge blade. I nærværende blad blev artiklen med overskriften ”Der må ikke ændres et komma.....” bragt i juni 2005. Ordlyden i overskriften refererer til, hvad Martinus svarede Rolf Elving, hans sidste elev, da Rolf spurgte ham, hvor meget der må rettes i hans værk.

Jan Langekær
Tel: 2015 7811
e-mail: jan@langekaer.dk
www.det-tredie-testamente.dk

KORT

Ruth Olsen

FORTALT

Bibelkoden om 2006

Ifølge bibelkoden skulle året 2006 være specielt katastrofal for Israel, ja for verden. Året er kodet sammen med ordene "verdenskrig" og "atomar holocaust". Bibelkodens forudsigelser har før vist sig ikke at slå til, men denne er lidt speciel, fordi den er at finde i den del af Torahen, der kaldes "Mezuzah". Det er de 15 vers, 170 ord, som anses for særligt hellige, og som man derfor har været meget omhyggelige med aldrig at ændre. Det er de ord, der sættes op ved indgangen til næsten ethvert hjem i Israel.

Sammen med året 2006 står der også "landet vil blive bombet, terror, ødelæggelse". Og det er jo også det, vi lige har set med Libanon-konflikten. Men bibelkoden synes at tale om noget, der er meget værre, så måske har vi endnu ikke set enden på den historie. Noget tyder på, at den våbenhvile ikke kan holde. Der er alt for mange hadfølelser i omløb. Det siges at Hitlers *Mein Kampf* læses med stor interesse i Mellemøsten.

Der er ingen tvivl om, at den nuværende leder i Iran gerne så en atom-bombe udslette Israel. Problemet for ham er blot, at det ville gå lige så meget ud over hans muslimske venner. Så mon ikke Iran blot ønsker at udvikle atomvåben for at skræmme og true Israel? Men skulle Israel (evt. sammen med USA) finde på at ødelægge Irans atomanlæg ved et såkaldt "forebyggende angreb", ville ragnarok nok bryde ud i hele Mellemøsten.

Israel har lige vist os, at de giver sig til at handle med militære midler, før de har tænkt nøje over konsekvenserne og overvejet eventuelle alternative løsninger. Det er som om angsten og utrygheden forhindrer dem i at tænke klart. De har absolut ikke lært noget af Jesu ord om at "stikke sværdet i skeden" - og så kaldte de endda deres angreb ind i Libanon for "operation Guds vrede"!

Men hvis de er "udvalgt" til at skulle udløse de mørke energier i området, så de kan blive udlevet og give de nødvendige lidelseserfaringer, er der en vis logik i de - for os at se - tanke-løse, ukloge handlinger.

Pavestaten - det lukkede land

I bladet Logos nr.6 fortælles historien om pave Johannes Paul I's mystiske død efter kun 33 dage i embedet. Man kan betragte den som endnu en konspirationsteori, men den indeholder faktisk en hel del tankevækkende kendsgerninger. Den bygger på David Yallop's bog "In Gods name" og en australsk journalist på bladet Nexus, David Guyatt -

www.whale.to/b/guyatt 2.html

Paul I erklærede kort efter sin tiltrædelse i 1967 at ville rydde op i det moralsk anløbne økonomiske rod, som Vatikanet på det tidspunkt var havnet i, takket være dets "åbenlyst korrupte" finansansvarlige biskop Paul Marcinkus. Desuden ville han ekskommunikere de ansvarlige og de ca 100 ledende vatican-medarbejdere, der var medlemmer i frimurerlogen Illuminati, eftersom kirkeloven forbød sådant medlemskab. De syntes også at være aktivt indblandede i de tvivlsomme økonomiske transaktioner.

En måned efter var han død. Vatikanets læger fastslog dødsårsagen som "muligvis myocordial infarction", men et ligsyn blev undgået, da han blev balsameret samme dag. Den nye pave, polakken Paul II, lagde

“låg på” hele affæren og gjorde den hovedskyldige Marcinkus til sin nære ven og fortrolige. Desuden gjorde han medlemskab af den CIA-støttede frimurerloge Illuminati lovligt. Den danske historiker Gert Sørensen har i sin bog “Den dobbelte stat” beskrevet denne loges (kaldet P2) kriminelle aktiviteter.

En af logens medlemmer, Marcinkus’ medsamsvorne, bankdirektøren Calvi, blev skaffet af vejen inden han fik sagt for meget, da skandalen begyndte at rulle. Han blev fundet hængende under en bro i London med mursten (og en masse penge) i lommerne, et særligt loge-ritual. Også hans sekretær blev skaffet af vejen. Silvio Berlusconi var iøvrigt medlem af denne loge.

Det hemmelige selskab “Opus Dei” var dybt involveret i skandalen - og er vel stadig aktiv i forskellig økonomisk “undergrunds-virksomhed”.

Med alt dette taget i betragtning er der måske en vis mening i, at DaVinci-mysterie historien er blevet så populær. Fornemmelsen af noget fordækt ved pavemagten og dens lukkede hemmelighedskræmmeri er i forvejen meget udbredt. Men skulle al den Da Vinci-mysteriesnak om Jesu efterkommere tjene som røgslør over den egentlige historie? Eller som der står i samme Logos-blad, være et dække over pavekirkenes åndelige og moralske forfald?

Pilgrimsmaal

Der er nu igen mange, der ligesom i middelalderen drager på pilgrimsfærd, og Santiago de Compostela i det nordvestlige Spanien er som dengang et yndet mål. Men hvormange af pilgrimmene ved mon, hvorfor der både inde på højalteret og udenfor katedralen i den by troner en mand højt til hest med løftet sværd, mens der for hans fod ligger afhuggede hoveder? I et helligt hus for en religion, hvis ophavsmand udtalte, at “den der ombringer ved sværd ...”!

Manden til hest forestiller helten og senere byens skytshelgen Santiago, der på morderisk vis befriede handelsbyen Compostela for muslimske maurere. Men pilgrimsmaal blev stedet først og fremmest, fordi apostlen Jakob siges at ligge begravet i den katedral. Omkring denne myte er der så blomstret en mægtig turistindustri op. Der sælges Skt.Jakobshatte, Skt. Jakobs muslinger og -pilgrimsstave, Sct. Jakobskager osv.

Men hvordan er myten opstået? Apostlen Jakob blev ifølge Apg. 12,2 halshugget af kong Herodes. Siden hørte man ikke noget om ham. Men i det 8.årh. opstod en magtkamp mellem biskoppen i Compostela og Toledos Primas. Så fandt biskoppen “tilfældigvis” apostlen Jakobs sarkofag og iværksatte bygningen af en katedral til den. Så stor en ære måtte jo behørigt synliggøres. For dette tydelige “vink fra oven” om, hvem der var den sande arvtager efter Jesu apostel, måtte selv en Primas bøje sig.

Hvordan var Jakobs sarkofag havnet der? Ifølge myten var han kommet sejlene (hovedløs?) i en båd uden fører til Galicien. Guddommelige personer har det med at komme på den måde! Med katedralens bygning opstod en større gravkult, hvortil pilgrimme har valfartet i århundreder, især i middelalderen hvor det gjaldt om at sikre sig mod skærsildens flammer.

Medicin er farlig, sølv er godt

Robby Curdorf, den utrættelige bekæmper af medicinalindustriens manipulationer, udgiver af kvartals-tidsskriftet “En sundere verden”, har nu lanceret en pjece-serie, han kalder “Sundheds-serien”. I serien finder man et hæfte, der hedder “Kolloid sølv - naturens og hjemmets effektive antibiotikum”.

Efter at have konstateret, at syntetisk antibiotika er uheldig, fordi den også dræber vore nødvendige bakterier og skaber resistente bakteriestammer, forklares ret overbevisende, hvorfor “kolloid sølv” er meget bedre. Kolloid betyder, at partiklerne er så ultra små, at de let trænger gennem cellernes membran. Det må altså ikke forveksles med almindelig sølv eller sølvnitrat. Partiklerne forlader kroppen igen gennem urin eller afføring, når de har virket som de skulle.

Sølv er ligeså vigtig for kroppen som jod, står der. Før i tiden fik man det nødvendige kvantum gennem ernæringen, men med vore dages udpinte landbrugsjord er maden alt for fattig på mineraler - 85% mindre end for 100 år siden. Kolloid sølv kan ikke bare kvæle skadelige bakterier, svampe og virus, det stimulerer immunforsvaret generelt, kan omdanne celler til stamceller og virker således bl.a. stærkt sårhelende. Ja, det virker forbyggende og helbredende på en lang række sygdomme og har ingen bivirkninger. Et vidundermiddel!

Alt ifølge dette hæfte. Jeg ville ønske en uheldet, seriøs og velrenommeret forsker ville bekræfte dette hæftes påstande og få det råbt ud i alle verdens medier. Men det ville medicinalindustrien næppe tillade. Mange har forsøgt sig, især i USA, men forgæves.

I gammel folkevisdom kendte man til sølvs mikrobeødelæggende effekt. De gamle grækere beklædte deres vand- og vintønder med sølv, adelen gav deres spædbørn en sølvsut i munden for at undgå f.eks. pest, og nybyggerne i USA lagde en sølvdollar i mælken for at få den til at holde sig længere frisk. Nu har vi ikke mønter mere af rent sølv, ellers kunne vi jo selv prøve.

I begyndelsen af 1900-tallet forskedes der en del i sølvs virkning overfor sygdomme med gode resultater (bl. a. af Dr. Henry Crookes), men med opfindelsen af syntetisk antibiotika, som jo i modsætning til sølv er patentérbar, gik kendskabet til andre metoder i glemmebogen.

Hæftet fås for 10 kr hos: Robby Curdorf, Stadagervej 15, 2730 Herlev. Tlf. 4491 4025 el. 4057 2048
Eller se www.sundhedspartiet.info.

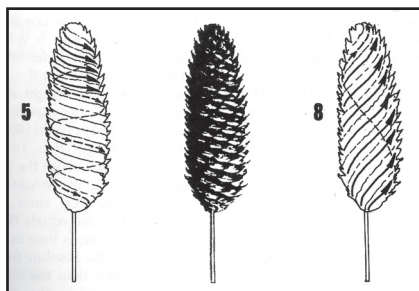
KOLLOID SØLV
- naturens og hjemmets
effektive antibiotikum

Hæftepris kr. 10,-
Sundheds Serien

Hvad en grankogle kan fortælle

Ifølge Martinus opbygges denne fysiske verdens stoffer efter "en bestemt metode" (talentkernestyret), og Russell beskriver metodens rytmiske system, byggende på de modsatrettede spiralbevægelser indbyrdes balanceforhold. Dette forhold illustreres f.eks. i en grankogle.

En grankogle har 8 spiralbevægelser den ene vej og 5 spiraler den anden vej. Det lige tal er feminint, det er jo deleligt, det ulige tal er maskulint. Hvor de to modsatte bevægelser mødes og forenes i indbyrdes balance, opstår det frø, der bliver til et nyt grantræ. Frøet indeholder alle de nødvendige informationer, dvs de opbevares i det, Martinus kalder "talentkerner".

Forholdet mellem de to spiraler er altså 5 : 8. Disse tal indgår i de såkaldte fibonacci-tal, som matematisk definerer proportionerne i "det gyldne snit", også benævnt ϕ eller phi. Dette gyldne snit synes at spille ind overalt, hvor energi bliver til synlig form. Det ses i planternes blade, i et sneglehus, et hønseæg og i fiskenes form.

Planters kommunikation

At planter kan "snakke sammen", har spirituelt bevidste folk længe vidst. For nok er planter fysisk set sovende væsner, men de har deres "anelsesbevidsthed" og besidder iøvrigt mere intuitionsenergi, end vi mennesker. Men for den almindelige naturvidenskab har det været en gåde, hvordan

det går til. Nu har videnskaben i snart 200 år arbejdet med usynlige energier i telekommunikation, men har stadig svært ved at forstå, at også planter kan udveksle sådanne energier.

Nu mener man dog at have fundet ud af, hvordan det går til. I tidsskriftet III.Videnskab 10/2006 berettes om, hvordan forskere ved Max Planck-instituttet i Tyskland har påvist, hvorfor planter, der af naboplanter er blevet advaret om larveangreb, kan nå at producere giftstoffer, der kan dræbe larverne. Også på tværs af artsgrænser, kan planter "tale sammen", har man fundet ud af.

Forsøgene blev udført med bynkeplanter. Ved larve- eller insektangreb udsendte de forskellige stoffer, blandt andet ethylen og methanol. Da planter i nærheden modtog disse molekyler, gav de sig til at producere forsvarsstoffer. De har altså udviklet evnen til at reagere på bestemte stoffer, konkluderer man. Men det giver jo ingen egentlig forklaring, for hvem er det, der beslutter sig for at reagere?

Og hvilke "stoffer" reagerer stueplanterne på, når de gror bedre hos folk, der passer dem med kærlighed - de folk, man siger har "grønne fingre"? Også uden kemiske stoffer kan planter altså reagere. Hvordan det går til, er forskernes næste opgave at få løst.

Når polernes is smelter

Politikere valfarter til Grønland for tiden for med egne øjne at se, hvordan isen smelter, fordi der er ved at blive varmere på denne klode. Men vil det så betyde, at havene stiger og oversvømmer alle lavtliggende områder på Jorden? Ikke nødvendigvis ifølge Callum Coats (i bogen Living Energies, forlaget Gill&Macmillan 2001).

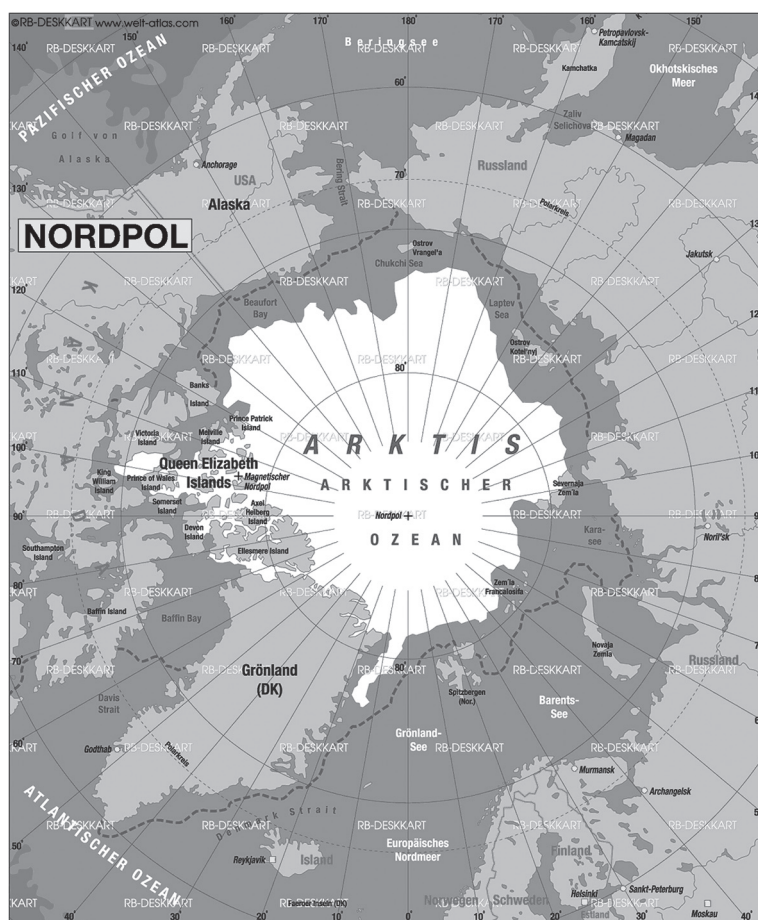
Som levende organisme har Jorden forskellige metoder til at regulere sit stofskifte. Når temperaturen stiger på jordens overflade, vil fordampningen

af vand tiltage, dvs jorden “sveder” ligesom vi gør, når vi får feber. Fordampning virker afkølede. Når vanddampen når højt nok op i atmosfæren, vil de ultraviolette stråler adskille vandmolekylernes ilt og brint. Brint søger længere ud i rummet til alle de andre brintatomer, mens den tungere ilt slutter sig til andre iltatomer og kan danne ozon, dvs gøre O₂ til O₃. Altså vil der ikke komme ret meget mere vand i havene.

Ved 4 grader har vand sin største tæthed og højeste energi dvs er i sin reneste form. Callum Coats kalder et sådant 4 graders bælte for en “bio-kondensator”, der akkumulerer og opbevarer energi. Han mener, det er den, der giver vandmolekylerne energi til at slutte sig sammen i store dråber eller snefnug, og det er her lyn og torden skabes. De regndråber, der roterer ned til jorden, ankommer således stærkt energiladet. Det for

Det skulle således være helt efter planen for jordens udvikling, at her er ved at blive lidt varmere.

Jorden skulle altså være i stand til at skille sig af med overskydende vand, ligesom vi kan, hvis vor organisme ellers er nogenlunde normal. Uden at skulle indtage vanddrivende piller! Og så syg er jorden vel trods alt endnu ikke. Men storme, cykloner og lignende fænomener undgår vi nok ikke i den omstillingsproces.

Men vil den opstigende vanddamp ikke hurtigt fryse til sne og is deroppe i de kolde luftlag og blot falde ned igen? Nej, for luftlagene er slet ikke så kolde. Omkring 29 kms højde er temperaturen godt nok - 60 grader, men 80 km oppe er der f.eks. +10 grader. Der er faktisk 4 steder, hvor temperaturen er +4 grader, nemlig ved 3,5 km, 77 km, 85 km og 175 km. Jorden har altså sine hud-lag ligesom mennesker, eller vi kan kalde det cellemembraner.

klarer, hvorfor regnvand giver planter bedre vækst end kunstvanding.

Jorden kan altså regulere sin energiudveksling med omgivelserne med disse 4 graders bælte, mener Coats. Og vandet med dets særlige egenskaber er for jorden, som det er for mennesket, den altafgørende livsbeskytter. Ifølge Walter Russell er jorden ved at ændre balancen i energiudvekslingen, således at den indadgående bliver lidt mindre og den udadgående lidt større.

Psykopatiske egenskaber

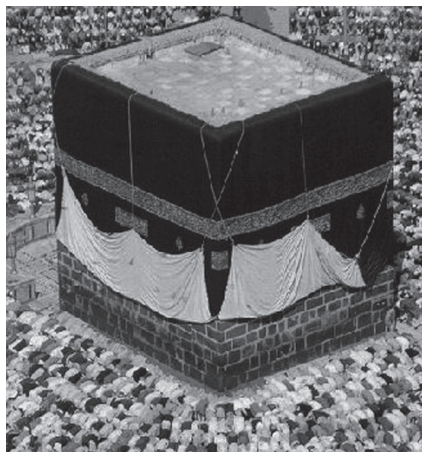
I TV kunne man for nylig se nogle interessante udsendelser, der kortlagde de multinationale selskabers undergravende virksomhed. Ja, man kunne næsten kalde det “terror-virksomhed”, for den skade, de kan forvolde, er betydelig større end hvad nogen terror-organisation kan afstedkomme. Det jeg hæftede mig ved var, hvordan de gjorde det klart, at de karaktertræk der beskriver psykopater er akkurat de samme, som karakteriserer multinationale selskaber. Nemlig:

Super-egoistisk, styrer kun efter egne behov, følelseskold, uden indlevelsesevne, hensynsløs og uden medlidenhedsevne, sikker på egen storhed, ser ikke konsekvenserne af egne handlinger og erkender ingen skyld.

Muslimske pilgrimmes helligsted

Kaba'en, den sorte firkant i Mekka, kaldtes før Islams tid for Saturn af de astrologikyndige vismænd i mellemøsten. Saturn står for materiens modstand, denne fysiske verdens lærerige prøvelser.

Iøvrigt siges det, at der i Kaba'en er indmuret en specielt hellig sort sten. I den gamle Kybele-kult, en frygisk gudinde, ærede man en sort sten, hvori man sagde Kybele var rituelt nærværende. klipper eller (sort) sten

er et af de ældste symboler for moder Jord. Også guden Mithra var ifølge myten født af en sort sten. Mithra-kulten havde 7 indvielsesgrader.

Mon de muslimske pilgrimme ved, hvorfor de skal gå 7 gange rundt om Kaba'en, 3 gange hurtigt og 4 gange langsomt? Bortset fra, at man nok ikke i vore dages pilgrims-mylder kan overholde den regel, så betyder det 3 gange for den åndelige verden og 4 gange for den materielle verden.

Stedet har i årtusinder været helligsted, mener man, men oprindeligt tilbad man her en solgud kaldet Hubal.

Grander-vandet

Kredse indenfor dansk landbrug er ved at se fordelene ved at få installeret Grander-teknologi, der ændrer strukturen i det vand, der føres ind på deres gård. I landbrugets tidsskrifter står den ene bonde efter den anden frem og fortæller om, hvor meget bedre deres dyr trives og hvor meget mindre antibiotika, de behøver give deres dyr. Når selv den skeptiske danske bonde begynder at "flytte sig", så er der virkelig "noget om snakken".

Til gengæld har jeg ikke hørt om så mange mennesker, der med grander-vandet har oplevet "mirakler" med hensyn til deres helbred. Det hænger måske sammen med, at menneskers helbred i så høj grad styres af deres tankevirksomhed, og hvis den ikke

ændres, kan helbredet heller ikke ændres ret meget. For dyrene er det noget andet - de tænker jo ikke så meget!

Det er molekyle-strukturen og dets indhold af informationer, der adskiller grandervandet fra almindelig postevand. I forurenat vand og vand, der er blevet ført gennem lange rørledninger, hænger molekylerne sammen i store klynger, 500 eller flere i hver, hvad der gør vandet "sejgt". Ved påvirkning fra grandervand omstruktureres vandet til klynger med kun 50-100 molekyler i hver, og det bliver harmonisk struktureret ved at vinklen i vandmolekylet øges. Derved skulle det blive bedre til at opløse og transportere de mineraler, kroppen har brug for.

Hvis vand kun renses mekanisk, vil vibrationerne fra de stoffer, det har været i kontakt med, fortsat være til stede i vandet og belaste organismen hos den, der drikker det. Derfor skal vandet også re-informeres, dvs påvirkes af vand, der har en optimal molekyle-struktur. Det er hvad der sker med Grander teknologien, hvor vibrationerne hidrører fra kildevand dybt nede fra de østrigske alpers undergrund.

Hvordan er det at dø af sult?

I USA var der en længere debat om, hvorvidt man skulle fjerne den madsonde, som havde holdt liv i en ung pige, der havde ligget i koma i flere år. Det førte til nogen forskning i, hvad der egentlig ville ske, når madsonden blev fjernet og pigen således døde af manglende ernæring. Processen er faktisk meget fredfyldt, fandt man ud af.

Patienter, der ikke kan spise og drikke, træder ind i en tilstand, der kaldes ketose. Dvs at kroppen begynder at bruge fedt og muskler som brændstof. Efterhånden bliver nervesystemets reaktioner meget svage, og derfor

vil patienten ikke opleve smerte, sult eller tørst. Til sidst svigter nyrerne og døden indtræder.

Apropos lysernæring, læste jeg, at krybdyr endnu er så tæt på planteriget, at de kan hente en del af deres energi direkte fra solen. De behøver kun 1/5 af den ernæring, pattedyr behøver, men må til gengæld ligge i timevis og varme sig i solen.

Ondskabens filosofi

Lars Svendsen har skrevet en bog med ovennævnte titel (Klim 2002). Den handler meget fornuftigt om, hvordan man skaber "fjendebilleder", dvs skaber en fjende, det er legalt at udrydde. Alle, man ikke bryder sig om, kan sættes under kategorien "farlig" - en fjende af staten, af demokratiet osv.

Men så kommer den sædvanlige påstand, at enhver kan blive bøddel, hvis omstændighederne lægger op til det. Megen historisk erfaring kunne også få det til at se ud, som om det var rigtigt. Men det er det jo ikke! Der findes faktisk de, der hellere selv vil dø end at slå et andet menneske ihjel. Som Martinus påpeger: vor åndelige udvikling kan måles på, hvad vi kan nænne. Det er der bare ikke nogen ondskafts-forsker, der endnu har fået øje for.

Holistisk hospital

Nyt Aspekt 4/2006 fortæller: Et hospital for psykisk syge med udgangspunkt i det holistiske menneskesyn. Det er det projekt, Steen Kofoed, healer og clairvoyant, nu sætter sit fulde fokus på, og derfor har han oprettet en fond, hvis hovedformål er at drive hospitalet. I en støtteforening kan man hjælpe økonomisk og praktisk i arbejdsgrupper.

Behandlingen kaldes for Sindsro og er en healingsmetode, der er skabt med 18 års erfaring i at hjælpe mennesker

til at skabe balance i sind og krop og tage ansvar for deres liv. Hospitalets personale skal sammensættes bredt ud fra faglige og personlige referencer, og der lægges vægt på emotionelle og empatiske evner.

Nu leder Sindsro efter et naturskønt sted på Sjælland til at placere hospitalet, som satser på at kunne huse 20-30 klienter. Henvendelse: Sindsro, Linnésgade 14, 1361 Kbh K. tlf. 30 52 05 12 (www.sindsro.dk)

Handling skaber tanken?

Naturvidenskabens forskere mener at have fundet ud af, at det er handlingen, der skaber tankeimpulsen til at handle. Ved et forsøg, hvor forsøgspersonerne skulle trykke på en knap, viste nogle EEG-målinger af hjernen, at handlingen begyndte, før personen havde besluttet sig. Så nu sætter man spørgsmålstejn ved, om vor frie vilje er så fri endda. En forbryder f.eks. handler altså før han tænker - og hvordan er det så med skyldspørgsmålet? Han kunne jo ikke have forhindret det ved at tænke sig om! (Ill.Videnskab 11/2006)

Der er mange ting, forskerne endnu har til gode at opdage - f.eks. at vor bevidsthed fungerer på et andet og finere, dvs hurtigere, plan end de kemiske reaktioner, de kan måle i hjernen. Men så længe de stadig tror, beslutningstageren sidder i hjernens kolesterolholdige nerveceller, er der et godt stykke vej endnu.

Russell-filosofi

Vi lever tilsyneladende i to universer: det stille bevidsthedsunivers af *viden* og et bevægelsesunivers af *sansning*.

Tiden er kommet i menneskets lange rejse fra den materielle jungle til dets spirituelle bjergtop, hvor det er nødt til at leve mere og mere i universet af viden og mindre i universet af

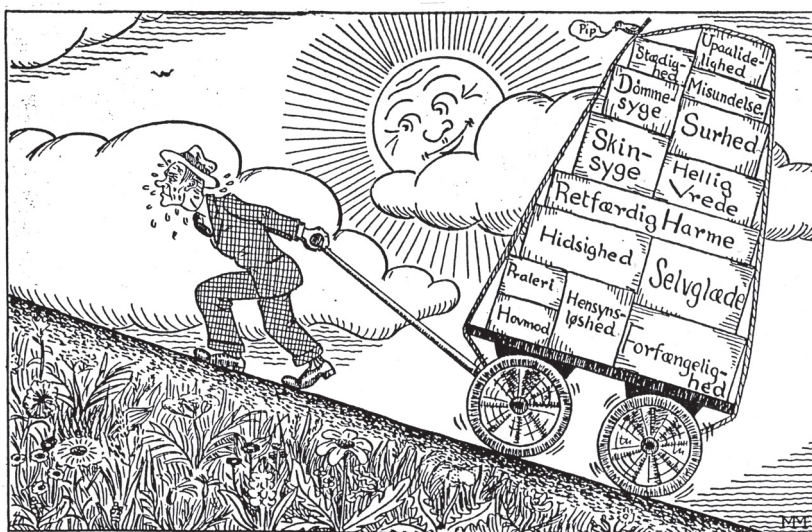
sansning. Mennesket må nu lære universet at kende, som det er i stedet for det, hans sanser har fået ham til at tro, det er.

Mennesket må vide, at dette evigt skabende univers, som synes så virkeligt for ham, blot er en kosmisk biograf. Det er en af elektriske vibrationer, af farve- og lydbølger skabt filmforestilling af *årsag og virkning*, projekteret op på det sorte lærred af tilsyneladende rum og tid.

når den har nået sin fulde vækst, kan den stå på egne ben.

Når jeg slår øjnene op og betragter den ydre verden, føler jeg mig som en dråbe i havet. Men når jeg lukker øjnene og skuer indad, ser jeg hele universet stige som en boble i mit hjertes ocean.

At leve i verden uden at have indblik i naturens skjulte love er som ikke at kende sproget i det land, hvor man er født.

På hårdt arbejde

Walter Russell har udtalt: Kroppens degeneration begynder, når fysisk aktivitet hører op. Bevidsthedens degeneration begynder, når koncentreret tænkning ebber ud.

Alle bevægelser søger mod ligevægt (hvile) - ad vejen med mindst modstand. Hver tomme af fremskridt må tjenes med hårdt arbejde for at overvinde denne tilbøjelighed. Dette bevægelses-univers' lov er: generer eller degenerer dvs vækst eller død, fremgang eller stilstand. Denne lov gælder alt, fra atomer til mennesker. Men hver anstrengelse gavner den næste indsats.

Sufi-sentenser

Kærligheden kan i begyndelsen kun leve, når den bliver gengældt. Men

Den sande religion er for sufien sandhedens hav, og alle de forskellige trosformer er som dets bølger.

Det er sympati snarere end god mad, der vil mætte din gæst.

Det er bedre at sige nej end at gøre noget uvilligt.

Den der tilbeder Gud og foragter mennesket, tilbeder Gud forgæves. At tjene Gud vil sige at hver enkelt arbejder for alle.

Offer eller helt?

Historikere har ofte tolket gamle religiøse skikke helt forkert, fordi de har manglet fornemmelse for tidens forudsætninger. F.eks. har man ment, ud fra fund af mose-lig, at der engang herskede en barbarisk skik med at

ofre mennesker til guderne, især i krisetider.

Men det kunne jo være, der var en vis logik bag en sådan handling og at offeret oplevede sig som en menneskes velgører.

For det første må man tage i betragtning, at der i tidligere tider var en almindelig overbevisning om sjælens udødelighed og om reinkarnationens realitet. Desuden var man heller ikke i tvivl om, at livet efter døden var meget bedre end livet her på jorden. Mange havde i ekstase oplevet deres sjæl forlade kroppen og måske endda oplevet "unio mystica", dvs en salig forening med guddommen. Ja, havde

været i stand til at bringe budskaber med tilbage til medmenneskene.

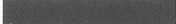
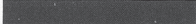
Den, der var udpeget som offer, skulle dø for således at kunne fungere som budbringer fra menneskene til de guddommelige magter. Han fik altså et ærefuldt job, blev en budbringer, der skulle gå i forbøn og sone den brøde, der eventuelt var årsag til de svære tider. Han skulle genoprette forbindelsen mellem guddommen og menneskenes verden. Og fik så ellers

en "ferie" i en bedre verden.

Disse religiøst-kultiske træk fandtes ikke kun i de orientalske samfund, som historikeren Herodot (ca. år 400 f.kr.) beskrev, men de genfindes også i germanske og keltiske stammer.

Tror du på Gud?

Illustreret Videnskab har spurgt deres læsere i Danmark om de tror på Gud:

Ja		41 %
Nej		46 %
Ved ikke		13 %

MARTINUS CITATER

HVORFOR FILOSOFI ENDNU KUN ER TANKESPIND

Filosofi er i virkeligheden begyndelsen til åndsvidenskab. Men før filosofien kan blive til virkelig visdom eller åndsvidenskab, kræves der, at åndslegemerne må udvikles til en sådan fuldkommenhed, at de ikkefysiske realiteter, som de pågældende individer beskæftiger sig med, ikke blot og bar kun kan opleves som tanker, forestillinger eller teorier, men som virkelige kendsgerninger.

Men en sådan fuldkommenhed får åndslegemerne først, når deres sansekapacitet når kærlighedsenergien. Når individets åndslegemer når denne kapacitet, oplever det "den store fødsel", og med denne begynder den kosmiske oplevelse eller tankeprocessen "ovenfra" at blive fundamental. Og individet er dermed indhyllet i en forklaret tilværelse. (LB I stk. 238)

DE BLINDT TROENDE

Vi ser en hel menneskemasse, for hvem de religiøse forklaringer eller dogmer opfattes som urokkelig virkelighed. Disse mennesker savner absolut ikke nogen intellektuel forklaring. De tror blindt på de overleverede dogmer, ja nogle tror, at disse ligefrem er skrevet af Gud selv.

Når disse væsner i en så overvældende standhaftig grad er urokkeligt bundet til disse dogmer, ligegyldigt hvor eventuelt ulogiske og urimelige disse så end måtte være, viser det os tydeligt, at de her i deres religiøse felt absolut ikke beherskes af intellektualitet. Det er derimod instinkt og uintellektuel følelse, de er behersket af.

Dette er instinktepokens anden del.

(Martinus i artiklen "Lavintellektualitet og højintellektualitet")

MØDER - FOREDRAG - KURSER - STUDIEGRUPPER - UNDERVISNING

ESBJERG

Mandag 2/10 **Martinus kosmologi - hvad er det?**

v/Birger Juel Jensen

Torsdag 26/10 **Snedynge i sindet - varmt hjerte eller kold skulder?** v/Søren Olsen

Torsdag 23/11 **Hvordan vil menneskehedens fremtid komme til at forme sig?** v/Lars Gyde

Møderne er kl.19 i Hovedbiblioteket, lokale 4

Tilmelding til AOF på tlf. 7020 2377 (Arr: Heddi

Støyer tlf.7513 9863)

FREDERIKSHAVN

10/10 **En rejse ind i mikroverdenen!** v/Ole Therkelsen

24/10 **Snedynge i sindet - varmt hjerte eller kold skulder?** v/Søren Olsen

7/11 **Hvordan vil menneskehedens fremtid komme til at forme sig?** v/Lars Gyde

21/11 **Indsigt i livets mysterium!** v/Ingolf Plesner

Møderne er tirsdage kl.19.30, Skolegade 8

Arr: Birger J Jensen tlf. 9893 0686

HADERSLEV

Mandag 13/11 **Reinkarnation, karma og udvikling**

v/Ole Therkelsen

Mødet er kl. 19 på Bispen, over gården

Arr: Lenette Hansen tlf. 3032 0571

HERNING

28/9 **Martinus kosmologi - hvad er det?**

v/Birger Juel Jensen

12/10 **En rejse ind i mikroverdenen!**

v/Ole Therkelsen

2/11 **Dør vi virkelig, når vi dør?** v/Hanne Myrfeld

23/11 **Indsigt i livets mysterium!** v/Ingolf Plesner

Møderne er torsdage kl. 19.30 i "Kulturellen", 1.sal lok.04-01, Nørregade 7

Arr: Martin S Jepsen tlf. 9716 8230

HORSSENS

Torsdag 26/10 **Hvad ER det for noget med denne Martinus?** v/Birger Juel

Onsdag 22/11 **Dør vi virkelig, når vi dør?**

v/Hanne Myrfeld

Møderne foregår kl. 19.30 på Biblioteket, Tobaksgården 12. Arr. Merete Holm tlf. 8655 0810

KLINT

Lørdag 9/9 kl.19 **Om livets oplevelse** /Ingolf Plesner

Lørdag 7/10 kl.19 **Livslust og livskunst**

v/Ole Therkelsen

Lørdag 28/10 kl 19 **Getsemane** v/Lene Jeppesen

Lørdag 11/11 kl 19 **Kosmiske glimt** v/Eigil kristensen

Weekendkursus

22/9-24/9 **Tankekraft og livsglæde**

v/Solveig Langkilde og Lotte Darsø

6/10-8/10 **Bøn, kreativitet og seksualitet**

v/Ole Therkelsen

27/10-29/10 **Materie, bevidsthed og livets kosmiske struktur** v/Gunnar Carlsson

17/11-19/11 **Forskellige former for skæbne**

v/Aage Hvolby

Ugekurser

10/9-16/9 **Livets gåde** v/Svend Åge Rossen

10/9-16/9 **Livet efter døden og inkarnationsprocessen** v/Ingolf Plesner

17/9-23/9 **De dyriske og menneskelige tankeklimaer**

v/Solveig Langkilde

2-ugerskursus 10/9-23/9 **Studier i Livets Bog 2,del 2**

v/Eigil Kristensen

Martinus Center, Klintvej 69. Tlf. 5930 6280 evt. 2021 2768

KULLERUP -kurser se www.kullerup.dk eller ring 6531 5431

Martinusgruppe hveranden fredag og hveranden onsdag kl. 19-21.30

KØBENHAVN

Møder - hør nærmere på Martinus Institut, Mariendalsvej 94, Kbh F tlf. 3834 6280

KØGE

3/10 **Den globale krise er fødselsveer**

v/Ole Therkelsen

17/10 **Døden - en illusion** v/Ib Frendø

31/10 **Tankernes tyranni!** v/John Klemens Nielsen

7/11 **Det tredje køn og en ny seksualitet**

v/Eigil Kristensen

21/11 **"Alt er såre godt" - sovepude eller igangsætter** v/Søren Olsen

Alle møder tirsdage kl. 19, Teaterbygningen

Tilmelding FOF, Brogade 19, tlf. 5665 5322

ODENSE

Møder holdes Munkevænget 7. Hør nærmere tlf. 6614 7424

RANDERS

24/10 **Dør vi virkelig, når vi dør?** v/Hanne Myrfeld

7/11 **Viljens kraft og tankens magt**

v/Solveig Langkilde

Møderne er tirsdage kl. 19.30 i AOF kantinen, Store Voldgade 10

Arr: Ole Berthelsen tlf. 8641 1552

ROSKILDE

5/10 **Alt er såre godt - sovepude eller igangsætter?**

v/Søren Olsen

19/10 **Døden - en illusion** v/Ib Frendø

2/11 **Viljens kraft og tankens magt**

v/Solveig Langkilde

16/11 **Den globale krise er fødselsveer**

v/Ole Therkelsen

30/11 **Det tredje køn og en ny seksualitet**

v/Eigil Kristensen

Møderne er torsdage kl. 19, Kildegården, lokale 7.
Tilmelding FOF, Algade 31, tlf. 4636 6974

SILKEBORG

Onsdag 20/9 **Martinus kosmologi - hvad er det?**

v/Birger Juel Jensen

Onsdag 11/10 **En rejse ind i mikroverdenen!**

v/Ole Therkelsen

Onsdag 25/10 **Mødet med vore medmennesker!**

v/Lene Jeppesen

Torsdag 9/11 **Viljens kraft og tankens magt!**

v/Solveig Langkilde

Møderne er kl.19.30 i Medborgerhuset, Søvej 3.

Arr: Vibeke Rughave tlf. 8682 8270

SØNDERBORG

Tirsdag 3/10 **Martinus kosmologi - hvad er det?**

v/Birger Juel Jensen

Onsdag 25/10 **Snedynger i sindet - varmt hjerte eller kold skulder?** v/Søren Olsen

Tirsdag 14/11 **Martinus, Darwin og Intelligent Design** v/Ole Therkelsen

Møderne foregår kl. 19.30 på Biblioteket, Kongevej 19-27, grupperum 7

Arr: Jesper Hindø tlf. 7443 1213

THISTED

24/9 **Hvad ER det for noget med denne martinus?**

v/Birger Juel Jensen

22/10 **Dør vi virkelig, når vi dør?** v/Hanne Myrfeld

19/11 **Indsigt i livets mysterium** v/Ingolf Plesner

Møderne er på søndage kl. 15 i Plantagehuset, Plantagevej 18

Arr: Birgit Thorndal tlf. 9798 5384

VEJLE

Onsdag 27/9 **Hvordan vil menneskehedens fremtid**

komme til at forme sig? v/Lars Gyde

Tirsdag 24/10 **Mødet med vore medmennesker**

v/Lene Jeppesen

Onsdag 15/11 **At have tillid til livet!** v/Ole Therkelsen

Møderne er kl. 19.30 i Kulturhuset Bygningen,
Ved Anlægget 14

Arr: Inge S Spicker tlf. 7555 2194

VIBORG

Torsdag 5/10 **Hvad ER det for noget med denne**

Martinus? v/Birger Juel Jensen

Torsdag 26/10 **Mødet med vore medmennesker**

v/Lene Jeppesen

Mandag 20/11 **Indsigt i livets mysterium!**

v/Ingolf Plesner

Møderne er kl. 19.30 i Medborgerhuset,
Vesterbrogade 13

Arr: Dagmar Dalsgaard tlf. 8661 2923

ÅLBORG

11/10 **Hvad ER det for noget med denne Martinus?**

v/Birger Juel Jensen

8/11 **Viljens kraft og tankens magt**

v/Solveig Langkilde

22/11 **Indsigt i livets mysterium!** v/Ingolf Plesner

Møderne er onsdage kl. 19.30 på Sønderbro skolen

Arr: Jørn Stockholm tlf. 9827 7081

ÅRHUS

25/9 **Hvordan vil menneskehedens fremtid komme til at forme sig?** v/Lars Gyde

9/10 **En rejse ind i mikroverdenen!** v/Ole Therkelsen

23/10 **Snedynger i sindet - varmt hjerte eller kold skulder?** v/Søren Olsen

6/11 **Viljens kraft og tankens magt**

v/Solveig Langkilde

20/11 **Dør vi virkelig, når vi dør?** v/Hanne Myrfeld

Alle møder er mandage kl. 19.30 i Studenternes Hus,
mødesal 2, Ndr.Ringgade 3, bygn.1420

Arr: Grethe Bergstrøm tlf. 8672 5546

SYMBOLERNES VERDEN

frit fra bogen af Judith Vogt -Reitzels forlag 1993

Adam: Mikrokosmos (af hebraisk adamah: jord)

Due

Symbol for frugtbarhedsgudinden Ishtar, Astarte, Afrodite.

I jødisk kult et soningsdyr.

Symbol på helligånden. Hvid due: fred

Dyder

De tre teologiske dyder: tro, håb og kærlighed.

De syv andre dyder: sagthedsmodighed, ydmyghed, lydløshed, kyskhed, kundskab, standhaftighed, gudsfrygt.

Synder

De syv dødssynder (dragen med de syv hoveder): Hovmod, grådighed, vellevned, misundelse, frådseri, vrede, dovenskab.

Nådegaver

De fire nådegaver: styrke, retfærdighed, mådehold, visdom.

Hexagon (sekskant): genopstandelse.

Mandorla: Livets port, symbol på genfødsel (kvindens kønsåbning).

Trekant

Ligesidet trekant med spidsen op: ild (Kristus)

Ligesidet trekant med spidsen ned: vand

Begge trekanten sat sammen: Salomos segl, forening af den synlige og usynlige verden.

Alm. trekant: Guds øje

Spiral: Kosmos' åndedrag, evigheden.

Lyd

Slag på malm (klokkeklang): rensende og sonende, trolddomsafværgende.

Ifølge gl. folketro kan musik og sang fordrive onde ånder. David spillede på harpe for at lindre Sauls kval.

Musik anses for bindeled mellem verdensaltets harmoni og menneskers liv.

Kors: Verdens akse, hvor de to modsætninger forenes. Kosmos.

Den lodrette linie: himlen, den vandrette: jorden.

Et helsebringende magisk symbol.

Pandora: Den der har fået alt i gave, alle kvinders stammom. Løfter i videbegærlighed låget på æsken med godt og ondt.

Regnbue: Symbol for forsoning og fred.

Trin-pyramide: gudebolig.

Æblet var i matriarkalsk tid symbol på det livgivende, frugtbarhed og liv. I patriarkatet blev det den forbudne frugt, symbol på syndig og dødbringende fristelse.

Tallene: Guds tanker.

Verdens oprindelige helhed symboliseres ved 4 tal med cirkel udenom, livets hjul.

Tolv er helligt, fordi det består af 3 gange 4, som betyder treenheden (ånden) der gennemtrænger materien (4).

Syv er helligt, fordi det består af 3 plus 4, ånd og materie.

Et liggende ottetal: tidløshed, uendelighed

888: Kristus

666: Dyret i åbenbaringen

Udtrykket den ny verdensimpuls stammer fra den danske humanist og intuitionsbegavelse Martinus (1890-1981), der så universet som udpræget levende og til stadighed gennemstrømmet af skabende energiimpulser.

Fra tid til anden rammes Jorden af sådanne skabeimpulser, og resultatet er i hvert enkelt tilfælde et udviklingsspring på et eller flere områder. Fx. må de store historiske kulturepoker ses som virkninger af fortidige impulser, og det samme gælder m.h.t. verdensreligionerne og naturvidenskaben.

Omkring starten af forrige århundrede begyndte ifølge Martinus en ny kraftig impuls at stråle ind over Jorden, og han så, at den denne gang ville afstedkomme intet mindre end fødslen af en helt ny verdensorden, kendetegnet ved bl.a. hidtil uset fremgang for humanitet, moral og kultur.

Allerede nu mærker vi så småt virkningerne af denne nye verdensimpuls, nemlig i form af de stormløb på den hidtil gældende verdensorden, der kendetegner tiden; politisk, økonomisk, videnskabeligt, teknologisk, religiøst, moralsk, miljømæssigt etc. Men typisk nok også som en lang række mere eller mindre målbevidste forsøg på at skabe bedre og mere menneskeværdige livsbetingelser for alle Jordens beboere.

Tidsskriftet Den Ny VerdensIMPULS har til formål at fokusere på hele denne interessante emnekreds og herunder orientere om det revolutionerende virkelighedssyn, Martinus gennem et langt og virksomt liv lagde frem i sit store åndsvidenskabelige værk "Det Tredie Testamente".

Den Ny VerdensIMPULS

Klintvej 104 - DK-4500 Nykøbing Sjælland

Tlf. 59 30 52 72 - Giro 9 25 42 42

E-mail: kosmo-info@olsen.mail.dk

Hjemmeside: www.nyimpuls.dk